WIADOMOŚCI SZACHOWE

ORGAN

WARSZAWSKIEGO OKRĘGOWEGO ZWIĄZKU SZACHOWEGO

SKOROWIDZ ZA ROK 1935

Biblioteka Jagiellońska
1002006349

WYDAWNICTWO
WARSZAWSKIEGO OKRĘGOWEGO ZWIĄZKU SZACHOWEGO

125158 I

Dział literacki

I. Artykuły teoretyczne.

II. Artykuły bieżące.

III. Olimpjada w Warszawie.

IV. Z terenu W.O.Z.Sz.

V. Turnieje i mecze.

Z DARU
EDWARDA ARŁAMOWSKIEGO
Bibl. Jagiell.
1979 CD 1300/1051

III. Partja konsultacyjna

D z i a ł z a d a ń

Artykuły teoretyczne.

Wiadomości.

Autorzy zadań.

Nr. 1 CZERWIEC 1935 Rok I

CENA 40 gr.

WIADOMOŚCI SZACHOWE

WARSZAWSKIEGO OKRĘGOWEGO ZWIĄZKU SZACHOWEGO

PRENUMERATA W KRAJU

kwart. . . . 1.—
półrocznie. 1.80
rocznie . . 3.50

WYDAWCA: Warszawski Okręgowy Związek Szachowy W-wa, Wierzbowa 8, konto PKO 29696
REDAKTOR ODP.: Roman Paliński
REDAKCJA i ADMINISTRACJA: W-wa, Wspólna 58 m. 1, (czwartki godz. 16—17)
ADRES DLA KORESPONDENCJI: Stanisław Łękawski, W-wa Wspólna 58 m. 1

* * *

Pragnąc zapełnić lukę w życiu szachowem stolicy W. O. Z. Sz. oddaje do rąk miłośników szachów 1-y numer swego wydawnictwa nie wątpiąc, że pismo to znajdzie przychylne ustosunkowanie się Czytelników i Ich czynne poparcie.

Dotychczas istniejące pisma szachowe właściwie wyłącznie są poświęcone grze szachowej jako samej sztuce, natomiast WIADOMOŚCI SZACHOWE poza szerzeniem wiedzy szachowej mają na celu osiągnięcie wzajemnego zbliżenia i poznania się organizacyj szachowych skupionych w W. O. Z. Sz. przez wymianę myśli na łamach tego pisma oraz pobudzenie do współpracy organizacyjnej dotychczas niezrzeszonych zwolenników gry szachowej.

Miesięcznik nasz będzie zawierał informacje o przejawach życia organizacyjnego na terenie Związku Warszawskiego, aby przez wskazywanie wartości, jakie może dać życie organizacyjne uczynić bagatszą atrakcyjność gry szachowej.

Prócz partyj rozegranych przez mistrzów, co będzie miało charakter pogłębiania wiedzy szachowej — chętnie umieszczać będziemy materjał nadsyłany z przebiegu rozgrywek na terenie Związku.

Abyśmy mogli wypełnić postawione sobie zadanie oraz utrzymywać stałą łączność z naszymi Czytelnikami, gorąco prosimy o współpracę, która oby znalazła wyraz w czynnem okazywaniu zainteresowania dla naszych poczynań.

Uważamy za swój obowiązek na tem miejscu podziękować autorom nadesłanych artykułów, jak również tym, którzy swą bez-

interesowną pracą dodali nam otuchy, że pismo nasze choć nieobliczone na czerpanie z niego zysków materjalnych, będzie się pomyślnie rozwijać dla dobra miłośników gry szachowej.

REDAKCJA.

KOMUNIKAT Nr. 10.

Wobec śmierci PIERWSZEGO MARSZAŁKA POLSKI, JÓZEFA PIŁSUDSKIEGO, Wielkiego Protektora turniejów szachowych, Zarząd Warszawskiego Okręgowego Związku Szachowego zwołał w dniu 15 maja b. r. nadzwyczajne posiedzenie Zarządu, na którem, dając wyraz głębokim uczuciom smutku i żalu uchwalił:

1. PRZYŁĄCZYĆ SIĘ DO OGÓLNEJ NARODOWEJ ŻAŁOBY
2. WZIĄĆ UDZIAŁ W UROCZYSTOŚCIACH ŻAŁOBNYCH
3. WEZWAĆ WSZYSTKICH CZŁONKÓW ZWIĄZKU DO NOSZENIA CZARNYCH OPASEK PRZEZ 6 TYGODNI
4. ODWOŁAĆ ZAPOWIEDZIANE IMPREZY SZACHOWE NA CZAS ŻAŁOBY
5. ZAWIADOMIĆ O POWYŻSZEJ UCHWALE CZŁONKÓW ZWIĄZKU.

SEKRETARZ — PREZES

(—) JAN RUTKE — *(—) ROMAN PALIŃSKI*

Ze wspomnień o ś. p. Marszałku Józefie Piłsudskim.

Podczas mistrzostw Polski w szachach, rozgrywanych w r. 1927 protektorem był p. Marszałek Piłsudski, który za najpiękniejszą partję ofiarował nagrodę 1.000 zł. Nagroda ta przewyższając znacznie poszczególne nagrody przewidziane w turnieju, zelektryżowała uczestników, którzy sposobili się nietyle na żmudne wybijanie punktów, ile na piękną kombinacyjną grę. Komitet organizacyjny obawiając

się, że ryzykowne nastawienie turniejowej gry może wpłynąć ujemnie na ogólny poziom i wartość „solidnych partyj“, zwrócił się do p. Marszałka z prośbą, czy nie zechciałby się zgodzić na podzielenie tej nagrody, jako zbyt wysokiej. Odpowiedź brzmiała: „za najpiękniejszą partję turnieju przyznaję 2.000 zł.“.

Pan Marszałek jednak miał rację! Najpiękniejsza partja była równocześnie i najpoprawniejszą, czyli teoretycznie najbardziej solidną przy całem pięknie kombinacyj, a zdobył ją mistrz Makarczyk za partję z Dr. Kohnem. Wysoka nagroda nie sprawiła zapewne zdobywcy żadnego kłopotu. (Polska Zbrojna).

Bogdan Domosławski

Nowe formy życia szachowego

Lata ostatnie przyniosły w polskiem życiu szachowem znaczną zmianę — gdyż we wszystkich większych ośrodkach szachowych jednoczą się do wspólnej pracy szersze rzesze szachistów, tworząc miejscowe ogólne Związki Szachowe, przybierające zazwyczaj nazwę Związków Okręgowych. Ruch ten, którego rozwój należy uznać za objaw pomyślny — dotąd bowiem szachiści raczej niechętnie poddawali się próbom organizacyjnym — posiada niewątpliwie dużą żywotność i jest wyrazem potrzeb życiowych, a organizowane przez Związki Okręgowe turnieje i imprezy cieszą się dużą popularnością. Jak wielką była potrzeba ujęcia życia szachowego w szersze ramy organizacyjne, świadczy to, że Związki Okręgowe powstały samorzutnie bez udziału Ogólno-Polskiego Związku Szachowego, istniejącego od kilku lat, który nie zdradzał dotąd większych ambicyj organizacyjnych, ograniczając się do reprezentacji polskich szachów wobec zagranicy i osiągając zresztą na tem polu piękne sukcesy. Organizowanie się w Związki Okręgowe zaczęło się w ośrodkach, nie posiadających graczy o większej sile; ostatnio jednak ruch ten przeniósł się do środowisk, gdzie istnieje większa ilość graczy silniejszych i tam zaczyna również odgrywać pewną rolę. Powyższe dążenia organizacyjne o charakterze powszechnym niewątpliwie mogą dać Polskiemu Związkowi szerszą podstawę do pracy.

W związku z tym rozwojem daje się słyszeć szereg dyskusyj, a nawet, czy ten nowy ruch można traktować poważnie; dają się słyszeć głosy, że jest to jedynie dodatek do prawdziwego życia szachowego, nieszkodliwa zabawka, którą jednak nie należy się zbyt przejmować, gdyż rzeczywiście wytrawni szachiści nie mają potrzeby

w niej brać udziału. Sądzę, że dzisiaj już możnaby na podstawie dotychczasowych doświadczeń poddać tę sprawę rzeczowej dyskusji, omawiając ją na łamach nowego pisma Warszawskiego Okręgowego Związku Szachowego. Ze swej strony, pragnąć stworzyć zaczepienie dla dyskusji chciałbym w bardzo krótkiem streszczeniu zaznaczyć swe stanowisko.

1) Uważam, że forma organizacji Okręgowych Związków Szachowych nie jest taką, w jakiejby nie mogli znaleźć miejsca naprawdę silni gracze i imprezy szachowe, rozgrywane przez takich graczy, a posiadające dużą wartość szachową. Jeżeli narazie naogół w Związkach takich graczy niema, to jest dziełem przypadku, albowiem do organizacji związków nie przystąpili ludzie, którzy może byliby do tego najbardziej powołani, — a którzy woleli w inny sposób swą znajomość szachów użytkować, — musieli więc ich zastąpić inni. Lepiej jednak byłoby dla stron obu, gdyby się wspólnie przy tej pracy, mającej ramy ogólne, jak najprędzej znaleźli.

2) Sądzę, że współżycie na terenie Okręgowych Związków Szachowych posiada większą wartość społeczną, niż dawne formy współżycia szachowego, oparte czy to na czynnikach materjalnych, czy na czysto osobistej uprzejmości, i że właściwie dopiero dzięki nim, czy innym tego typu organizacjom, jeśli powstaną, szachy staną się czynnikiem społecznym, to też na terenie tym warto pracować. Jak szybko staną się tem, czem w założeniu być powinny — organizacją powszechną w danej miejscowości, nie wykluczającą zresztą lokalnych form życia — zależy od umiejętności i energji tych, co pracę nad tem podjęli, w każdym razie to jest ich naturalna droga rozwoju.

D. Przepiórka

Partja Nr. 1

(grana w r. b. w Łodzi w eliminacyjnym turnieju przedolimpijskim).

Nie przyjęty gambit hetmański:

Białe: K. Plater — Czarne: A. Szpiro

1. d2—d4, d7—d5, 2. c2—c4, e7—e6, 3. Sb1—c3, c7—c6, 4. e2—e3, Sg8—f6, 5. Sg1—f3, Sb8—d7, 6. Gf1—d3, d5×c4.

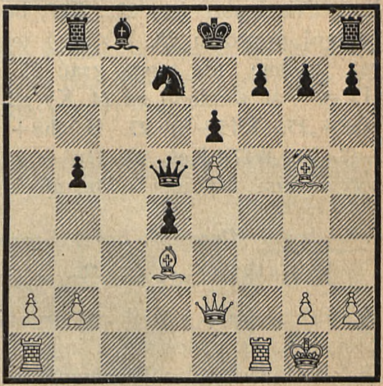
Ta obrona została po raz pierwszy zastosowana przez Rubinsteina na turnieju w Meranie i dlatego nosi ona nazwę warjantu merańskiego. 7. Gd3×

c4, b7—b5. Można grać również 7.... c5. 8. Gc4—d3, ...

Capablanca w partji z Alechinem (New-York 1927) cofnął się gońcem na e2, poczem nastąpiło: 8. Ge2, a6, 9. o—o, Gb7. 10. a3, c5! 11. d4×c5, S×c5, 12. b4, H×d1, 13. W×d1, Se4 z równą grą. Białe mogą grać również 8. Gb3.

8........, a7—a6, 9.e3—e4!, ... Uchodzi obecnie za najlepsze. Oczywiście i dawniejsze 9.0—0 nie może być słabe. 9...., c6—c5. Zasługuje tu na uwagę 9..... b4 (warjant Pirca) z ciekawemi komplikacjami. 10. e4—e5, c5×d4, 11. Sc3×b5! Tak zwany atak Blumenfelda, 11....... Sd7×e5 .Obrona Sozina. Po 11....ab 12 ef atak białych staje się przemożnym. 12. Sf3×e5, a6×b5. Ta pozycja była w ostatnich latach przedmiotem badań teoretyków szachowych. 13. 0 — 0 ....

Ostatnio, na turnieju w Moskwie Capablanca przeciwko Lewenfiszowi grał 13. Hf3 (posunięcie to wymyślił Stechberg) i uzyskał druzgocący atak. Na zasadzie tej partji teoretycy obecnie są zdania, że posunięcie Stechberga 13. Hf3 obala całą obronę merańską. Posunięcie zrobione w partji jest pomysłu Dr. Vajdy. Chcielibyśmy przy tej okazji zaznaczyć, że warjanty powstałe po 13. G×b5 są korzystne dla czarnych. 13...... Hd8—d5, 14. Hd1—e2, Wa8—b8, 15. Gc1—g5, Gf8—d6, 16. f2—f4, Gd6×e5. Prowadzi do przegranej, ale co czarne mają grać? Na 16..... 0—0 nastąpi, 17. G×f6,gf, 18. G×h7 i białe wygrywają w kilku posunięciach. 17. f4×e5, Sf6—d7, 18. Wf1×f7! .... To

piękne poświęcenie znane jest z partji Vajda — Rosselli (Nicea, 1931). 18.... h7—h6. O wiele lepsze byłoby 18.... K×f7, jak grał Rosselli we wspomnianej partji, ponieważ po biciu wieży niełatwo jest znaleźć właściwszą drogę do wygranej, czego najlepszym dowodem jest to, że partja nicejska skończyła się na remis. Dalszy ciąg jej był następujący: 18.... K×f7, 19. Hh5 +, g6, 20. Wf1+! (Białe nie mogą grać, 20. G×g6+,hg, 21. Wf1+,Kg7, 22. Gf6+, S×f6, 23. ef+, Kf7, 24. H×h8 ze względu na 24.... H×g2! 25. K×g2, Gb7+ i czarne wygrywają), Sf6, 21. W×f6+, Ke8, 22.

G×g6+, Kd7, 23. Gd3, Kc7! i w dalszym przebiegu gry czarne osiągnęły nawet przewagę, której nie mogły jednak zrealizować. Błąd Vajdy polegał na tem, że po 20... Sf6 białe nie powinny były bić skoczka, lecz grać 21. G×g6+! np. 21... hg 22. W×f6+, Ke8. (Nie lepsze jest 22... Ke7, bo nastąpi poprostu 23. H×h8 i teraz czarne nie mogą grać 23... H×g2+ ze względu na 24. K×g2, Gb7+,25. Wf3+!!) 23. H.×h8+, Kd7, 24. Wf7+Kc6, 25. He8+ ze zwycięskim atakiem. Posunięcie Szpiry zrobione w partji jest więc dlatego gorsze, że ułatwia białym wygraną i nie stwarza trudności, które białe musiałyby przezwyciężyć. 19. Wf7—e7+, Ke8—d8, 20. We7—e8++! .... Bardzo ładnie zagrane! 20.... Kd8×e8. Na 20... Kc7 nastąpi 21. Gd8+ i następnie W×h8. 21. He2—h5+, Ke8—f8, 22. Wa1 — f1+, Sd7—f6. Po 20... Kg8 nastąpi mat w 1 posunięciu. 23. Gg5× f6, Hd5—d7, 24. Gf6×g7++, Kf8—g8, 25. Hh5—g6 i czarne się poddały.

F. Gudanek (Kierownik Sekcji Szachistów PKO)

Kronika Sekcji Szachistów Pracowników PKO.

Jak w każdej większej organizacji, tak i w Zrzeszeniu Pracowników P. K. O. prócz wielu innych powstała nowa komórka pod nazwą „Sekcja Szachistów Pracowników P. K. O.".

Dzięki inicjatywie kilku miłośników gry szachowej, a w szczególności p. Romana Brzeziny, zwołano dnia 16 października 1931 r. pierwsze organizacyjne zebranie; zjawiło się wtedy 19 osób.

Po omówieniu spraw związanych z życiem szachowem i propagowaniu tej sztuki na swoim terenie, oraz ustaleniu terminu rozpoczęcia pierwszego turnieju — wybrano Zarząd Sekcji w osobach pp. Jana Manczarskiego i Feliksa Gudanka.

Wkrótce po opracowaniu regulaminów dla Sekcji i dla rozgrywek urządzono turniej klasyfikacyjny z udziałem 18 osób, z których 7-miu uczestników po uzyskaniu ustalonej przez Komisję Turniejową liczby punktów, zakwalifikowano do klasy I pozostałych zaś do klasy II.

Do pierwszego turnieju już Sekcja otrzymała od Zarządu głównego Zrzeszenia Prac. P. K. O. nagrodę przechodnią w postaci puharu, zaś od Zarządu Koła Warszawskiego P. K. O. 5 nagród indywidualnych. Nagrody indywidualne Sekcja uzyskuje rokrocznie od Koła Warszawskiego.

Na miejscach nagrodzonych znaleźli się wówczas:

I Marceli Tomaszewski, II Stanisław Kuszłeyko, III Antoni Regulski, IV Przemysław Szczekowski i V Feliks Gudanek.

Uroczyste zakończenie turnieju zaszczycili swoją obecnością inż. Józef Rogoziński Prezes Polskiego Związku Szachowego, Dawid Przepiórka b. Mistrz Polski i wielu innych zaproszonych gości.

Sekcja nie zasklepiała się jednak w działaniach swoich na własnym wyłącznie terenie. Pragnąc kręgi tego życia zakreślać szerzej, nawiązywała drogą korespondencyjną kontakt z innemi organizacjami urzędniczemi i pracowniczemi. Odpowiedzi nie były liczne przyczem stwierdzono, że podobnej organizacji niema względnie dopiero powołuje się do życia.

Sekcja Prac. P. K. O., której stan członków wzrósł do 29 osób, zgłosiła swój akces do Polskiego Związku Szachowego, a przyjęcie zostało potwierdzone pismem P. Z. S. z dnia 25.VI.1932 r.

Nie zaniechano niczego, co mogłoby wpłynąć na dalszy rozwój zaniedbanego w sferach pracowniczych życia szachowego. Przedstawiciel Sekcji Kol. Gudanek nawiązał kontakt z p. D. Przepiórką, a następnie z pp. ppłk. Steifferem i B. Domosławskim — z którymi omawiane były kwestje zorganizowania Związku obejmującego rozproszone rzesze luźnych szachistów, względnie Sekcje lub Kluby Szachowe w obrębie wielkiej Warszawy. Wychodziło się wówczas z założenia że P. Zw. Szachowy nie mający bezpośredniego wpływu i tem samem nie mogący skupić szachistów nie zorganizowanych — nie nada nigdy właściwego kierunku miejscowemu życiu szachowemu.

W wyniku tych starań powstaje w Warszawie O. Związek Szachowy, w którego 2-ch pierwszych zarządach, bierze udział kol. Weit.

Sekcja Szachistów Prac. P. K. O. biorąc czynny udział w życiu

Warsz. Zw. Okr. poczyniła w Prezydjum P. K. O. starania o ufundowanie nagrody przechodniej dla zwycięskiej drużyny na międzyklubowych drużynowych rozgrywkach szachowych.

Pan Prezes P. K. O. — Dr. Henryk Gruber ustosunkował się przychylnie do tych starań. Nagrodę przechodnią w postaci pięknego pucharu, którego podobizna zamieszczona jest na stronie poprzedniej przekazano wraz ze stosownym regulaminem W. O. Z. Szachowemu w dniu 24.XI.1933 r. Sekcja otrzymała wzamian specjalne podziękowanie W. O. Z. S. z dnia 12.IV.1934 r. Panu Prezesowi P. K. O., zaś Walne Zebranie Członków W. O. Z. S. odbyte jesienią 1934 r. uchwaliło nadać tytuł Członka Honorowego. Wręczenie dyplomu nastąpiło w grudniu 1934 r.

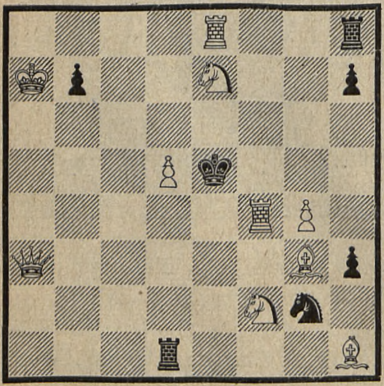
Niezależnie od czynnego uczestnictwa w W. O. Z. Sz. — Sekcja Szach. Prac. P. K. O. brała udział w rozgrywkach międzybankowych (Bank Polski, Gospodarstwa Krajowego, Bank Rolny i P. K. O.) jesienią 1934 r. do których degowani byli pp. Emil Jakubiczka, Jan Manczarski i Leon Weit. Na nagrodzonem miejscu znalazł się p. J. Manczarski.

Życie szachowe Sekcji rozwija się pomyślnie z każdym rokiem. Obecnie Sekcja liczy około 50 członków, w tem czynniejszych ponad 30 osób, które biorą udział w urządzanych corocznie przez Sekcję rozgrywkach wewnętrznych.

Wacław Hebelt

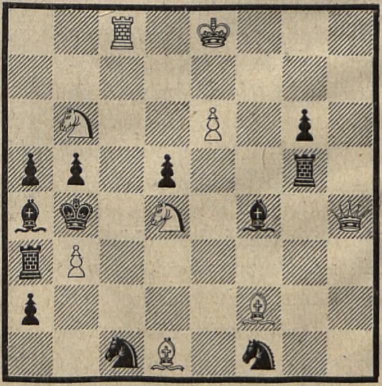
Oryginalne dla „Wiadomości Szachowych"

Zad. Nr. 1

Mat w 2 posunięciach

Zad. Nr. 2

Mat w 2 posunięciach

Zakłady Graf. „Polska Zjednoczona" Warszawa, Nowolipie 2. Tel. 11-40-45.

Nr. 2 LIPIEC 1935 Rok I

CENA 40 gr.

WIADOMOŚCI SZACHOWE

WARSZAWSKIEGO OKRĘGOWEGO ZWIĄZKU SZACHOWEGO

PRENUMERATA W KRAJU

kwart. . . . 1.—
półrocznie. 1.80
rocznie . . 3.50

WYDAWCA: Warszawski Okręgowy Związek Szachowy W-wa, Wierzbowa 8, konto PKO 29696
REDAKTOR ODP.: Roman Paliński
REDAKCJA i ADMINISTRACJA: W-wa, Wspólna 58 m. 1, (czwartki godz. 16—17)
ADRES DLA KORESPONDENCJI: Stanisław Łękawski, W-wa Wspólna 58 m. 1

Dr. Marjan Steifer, ppłk. dypl.

Wszechświatowa Olimpjada Szachowa w Polsce

Przedsięwzięcie to jest dla nas nie tylko zaszczytnem, lecz także niezwykle trudnem i odpowiedzialnem. Można bowiem olimpjadę urządzić tak jak np. Anglicy, a można też tak, jak Czesi. Anglicy dali każdej drużynie 40 f. szt. czyli wówczas około 1200 zł., burmistrz na początku wydał herbatkę, federacja brytyjska na zakończenie bankiet i na tem koniec. Czesi, prócz pełnego utrzymania, przyjęć oficjalnych (nawet u Prezydetna Massaryka), znaczków olimpijskich, pamiątkowych medali, organizowali wycieczki dla uczestników i dali wolne przejazdy tramwajami po Pradze.

Polska ma już wyrobioną w świecie reputację o swej gościnności. Musimy więc dołożyć wszelkich starań, ażeby przedstawiciele 21 państw, którzy przyjadą na turniej narodów spotkali się w Warszawie między 15—31 sierpnia z wzorową organizacją i samemi przyjemnemi niespodziankami.

Nie zapominamy wprawdzie o tem, ażeby wywalczyć przy szachownicach jaknajzaszczytniejszy rezultat i przygotowujemy naszych reprezentantów możliwie najlepiej. Główną jednak dla nas troską są i będą goście. Chcemy, ażeby wyjeżdżając z Polski ponieśli w świat wieść, że Polacy przyjęli ich jak nikt przedtem, że z takim narodem przyjemnie jest obcować, żyć, stykać się na wszelkich polach i robić inter s. Nie wątpimy, że wydatek kilkudziesięciu tysięcy złotych w 90% wydanych zresztą w kraju — sowicie się opłaci pod względem propagandowym.

Porozumieliśmy się więc z Zarządami Kolei różnych Państw Europy i uzyskaliśmy zniżki na przejazd do Polski. Nasze linje lotnicze również dają zniżki tak poważne, że taniej kalkuluje się przylecieć do Polski, niż przyjechać koleją, ze względu na oszczędność czasu i djet podróżnych. W Warszawie każdy uczestnik olimpjady otrzyma pełne utrzymanie w naturze lub ekwiwalent w gotówce wystarczający na przyzwoity pobyt przez dwa zgórą tygodnie.

Począwszy od dworca głównego roztoczona będzie nad przyjezdnymi opieka.

Każdy z nich otrzyma bezpłatne programy, objaśnienia, broszury o Warszawie i Polsce, oraz co najważniejsze wyroby Polskiego Monopolu Tytoniowego w upominku! Cały zastęp przewodników oprowadzać będzie gości po mieście i wskazywać im godne widzenia osobliwości. Grać się będzie w reprezentacyjnym lokalu Oficerskiego Kasyna Garnizonowego. W dniu 22 lub 23 sierpnia urządzimy dla gości wycieczkę do Krakowa ze zwiedzeniem Krypty Marszałka Piłsudskiego, miasta i Sowińca. Każdy uczestnik otrzyma na pamiątkę piękny znaczek olimpijski, uprawniający do wolnego wstępu na olimpjadę. Sześć pierwszych zwycięskich drużyn, a więc 30 mistrzów szachowych otrzyma cenne nagrody! Również 6 pań z turnieju kobiecego o mistrzostwo świata — otrzyma nagrody. Najlepszy wynik indywidualny zostanie nagrodzony piękną i wartościową nagrodą P. Marszałka Senatu, zaś najpiękniejsza partja również cenną nagrodą honorową P. Marszałka Sejmu. Oczywiście nie obędzie się bez herbatki i bankietu.

Ale też i goście stanowić będą elitę szachistów świata. Za wyjątkiem Capablanki, którego ojczyzna Kuba drużyny nie przysyła, Niemiec i Rosji, które nie należą do Federacji Światowej i Holandji, która nie czuje się na siłach przyjechać — będą obecne wszystkie szachowe potęgi i najlepsi mistrzowie świata, jak: Dr. Aljechin, Flohr, Dr. Bernstein, Dr. Vidmar, Sir Thomas, Spielman, Grünfeld, Dr. Rey Ardid, Lundin, Stahlberg, Lilienthal, Pirc, Mikenas, Markiz Roselli del Turco, i wielu, wielu innych.

Z drużynami zjedzie mnóstwo kibiców, dziennikarzy i członków rodzin. Pod względem ilości, jakości i egzotyczności będzie to rekordowa impreza międzynarodowa, której nie pobije prędko żaden inny zjazd kulturalny lub sportowy. Rezultatów zaś — jeśli idzie o naszą drużynę — napewno nie będziemy potrzebowali się wstydzić. Nauczeni doświadczeniem z lat poprzednich nie będziemy już darowywać punktów, lecz walczyć zawzięcie o... pierwsze miejsce!

Potem zaś — około 7—8 września pojedziemy do Soppot, dokąd zaprasza nas Niemiecki Związek Szachowy, zmierzyć się w trójmeczu z Niemcami i Szwecją. Będzie to jakgdyby dodatek do Olimpjady i próba sił z nieobecnemi Niemcami.

Tylko urodzeni pesymiści mogą przypuszczać, że po tej szachowej ofenzywie na całym froncie, nie nastąpi u nas szalony wzrost i rozwój szachów wszerz i wzwyż.

Mgr. Jerzy Stelmasiak

B l o k a d a

w/g A. Nimzowitscha

W marcu b. r. rozstał się ze światem jeden z najwybitniejszych teoretyków myśli szachowej — mistrz A. Nimzowitsch.[1]).

Świetny teoretyk i praktyk zarazem, posiadając ten tak rzadko spotykany dar u naszych mistrzów, omówił w sposób wyczerpujący szereg najprostszych elementów gry szachowej, takich np. jak zagadnienie wagi opanowania centrum, otwartej linji dla wieży, etc. a zwłaszcza zagadnienie ruchomości „lawiny pionowej". Ograniczymy się jednak tylko do najważniejszych[2]).

Imię N-a, wśród szerszego ogółu szachowego wiąże się zazwyczaj z problemem „blokady". I słusznie. Wyjaśniając ten drobny fragment walki na szachownicy okazał się niezrównanym wykładowcą; samo zagadnienie przezeń pierwszy raz było postawione. Termin sam „blokada", niezawsze dobrze rozumiany, przez uczniów bywa używany i nadużywany aż nazbyt często — co pod nim się ukrywa?

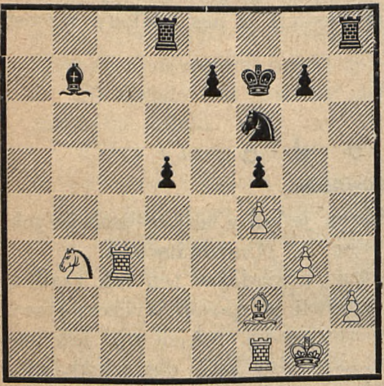
1) Autor niniejszego szkicu, opartego wyłącznie na pracach N. (Moja sistema, Leningrad, 1930, oraz „Moja sistema na praktikie", Leningrad 1930), niema zamiaru podawać zasług i sukcesów zmarłego — pośmiertne biografje ukazały się niewątpliwie we wszystkich znaczniejszych czasopismach szachowych. Jeśliby jednak dzięki temu artykułowi udało się przybliżyć postać wielkiego Nimzowitscha — jednego z twórców współczesnej szkoły szachowej — warszawskiemu gronu szachistów zorganizowanych w Związku — autor niniejszych uwag będzie uważał swe skromne zadanie za całkowicie spełnione.

2) Z rozmysłem nie wspominam tu o debiutach i o grze pozycyjnej, dla ugruntowania których Nimzowitsch położył niemniejsze zasługi.

Składajcie ofiary na Olimpjadę Szachową konto P. K. O. Nr. 29.663 – Polski Związek Szachowy Fundusz Olimpijski.

Pod blokadą należy rozumieć posunięcie, polegające na zatamowaniu postępu nieprzyjacielskiego swodobnego piona, ustawiając bezpośrednio przed nim jedną z własnych figur.

A

Czarne uzyskały groźnego wolnego piona d5, który jednak może być blokowany bądź posunięciem Sb3 — d4, bądź też Gf 2 — d4 (djagr. A).

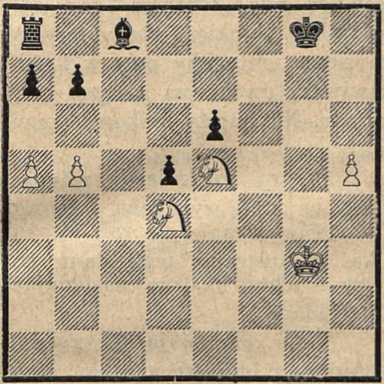
Blokada ta jest tembardziej wskazana, że w każdym innym wypadku czarny zagra d4! (tak mocne jest dążenie piona naprzód, że nawet własna śmierć go nie przeraża!), a czarne zdobywając jako rekompensatę piona h2, którego mogą bić bezkarnie, oraz otwartą przekątnię dla gońca (a8 — h1) — uzyskują decydującą przewagę pozycji. Figurę blokującą, t. j. w naszym wypadku (p. djagram) giermka lub skoczka, nazywać będziemy w/g Nimzowitscha „blokierem". Otóż pojawia się pytanie, czy takie przesłanianie piona nie jest równoznaczne z utratą własnej energji? Innemi słowy — jaka jest wartość bojowa figury blokującej? Tu mogą zachodzić dwa wypadki: I) — w roli „blokiera" występują figury ciężkie, II) — figury lekkie. Stwierdzić trzeba, że zarówno wieża, jak hetman, źle się czują w roli „blokiera", narażone na atak ze strony figur lekkich — mogą być z łatwością spędzone z blokującej pozycji. Zupełnie inaczej sprawa przedstawia się z figurami lekkiemi — goniec, a zwłaszcza skoczek nie tylko nic nie tracą w pozycji blokującej, ale przeciwnie — jest to niejako wymarzona dla nich pozycja, gdzie siła ich gry występuje w całej pełni, na co Nimzowitsch podaje szereg przykładów, a my się ograniczymy do kilku.

Na naszym djagramie (p. djagram A) zarówno skoczek jak goniec w pozycji blokującej z pola d4 wywierają silny nacisk na całą pozycję nieprzyjacielską. Zasłonięte ponadto od ataku frontalnego — można powiedzieć, iż paraliżują cały kompleks figur nieprzyjacielskich (Gb7, Wd8, Sf6 — niedostępne dlań pole d5). To samo jeszcze dobitniej występuje na djagr.B, gdzie przewaga białych nie wymaga żadnych komentarzy.

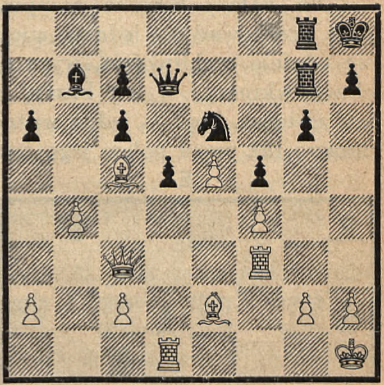
Dobrą ilustracją doskonałego „uplasowania" figury blokującej może być niniejsza pozycja wyjęta z partji Leonhardt — Nimzowitsch (San Sebastjan, 1912) — djagrC.

Se6 w pozycji blokującej wywiera silny nacisk na pola c5, d4, f4, g5!, w obliczu czego następuje Gc5 — e3. Po opuszczeniu przez

B

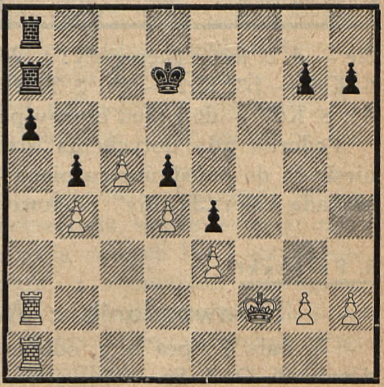
C

giermka pozycji blokującej zagrał N.c6 — c5!, skromne posunięcie, które zadecydowało o partji (por. 2 cz. nin. art.).

Bardzo dobrze informuje nas o sile figury blokującej następujące zakończenie partji turniejowej m. Nimzowitschem, a Nilsonem z r. 1924 (p. djagr.D).

D

W tej pozycji N. przygotowuje wtargnięcie w grę przeciwnika po linji f, a mian.: 1. Kg3, 2. Wf1, przyczem pole f6 uzyskać można dzięki pos. h2 — h4, h5, h6. Na wypadek odejścia wieży czarny rozporządza oswobadzającem posunięciem a6 — a5. Ażeby je uniemożliwić N. zagrał 1. Wa5!!, poczem gra wyglądała nast. 1. Wa5, Kd7 — c6; 2. Kf2 — g3; Kc6 — b7; 3. Wa1 — f1, Kb7 — c6; 4. Wf1 — f5, Wa7 — e7, 5. h2 — h4, Wa8 — a7; 6. h4 — h5, We7 — e6, 7. Wf5 — f8 (wtargnięcie); dalej nastąpiło 7. .... g7 — g5; 8. h5 — h6, g6 — g5; 9. Wf8 — b8, Kc6 — c7; 10.

Wb8 — b5, We6 — h6; 11. Wa5 — a4, Wh6 — f6; 12. Wb5 — a5, Kc7 — c8; 13. Kg3 — g4, h7 — h6; 14. Wa4 — a2, Wa7 — f7; 15. Wa5 X a6 i po kilku pos. czarne się poddały. Charakterystyczna jest rola Wa5, która ciągłą groźbą Wa5 X a6, oraz dużą elastycznością (Wa5 — a2 — f2 etc.) — wyróżnia się jako typowy „blokier". (Szereg gróźb mimo uplasowania na polu blokowanem oraz elastyczność).

Nie należy bowiem przypuszczać, że rola „blokiera" jest cały czas przebywać na jednem miejscu. Dobry „blokier" charakteryzuje się właśnie ruchliwością, wyrażającą się w tem, żeby móc w każdej chwili wkroczyć w wir bitwy, zostawiwszy ewent. na swojem miejscu zastępcę. Stąd — jedna ważna zasada. Nie należy blokować piona dopiero tuż przed polem jego awansu.

E

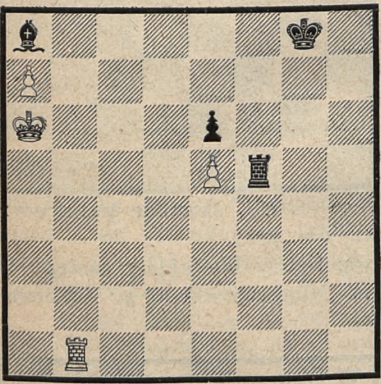

Figura blokująca wówczas jest na stałe związana i ograniczona wyłącznie do roli strażnika. A ilustracją tego stanu rzeczy niechaj będzie następujący przykład:

Białe zamieniają niewygodnego dla się blokiera giermka, strzegącego zazdrośnie pola b7, bardziej ustępliwą wieżą i w ten sposób wygrywają końcówkę, a mianowicie: 1. Wb1 — b8+, Wf5 — f8; 2. Wb8 X Ga8, Wf8 X Wa8; 3. Ka6 — b7, Wa8 — f8; 4. a7 — Ha8 i białe wygrywają. W istocie — d. c. jest następujący: 4. Wf8 X Ha8; 5. Kb7 X Wa8, Kg8 — g7; 6. Ka8 — b7, Kg7 — g6; 7. Kb7 — c6, Kg6 — g5; 8. Kc6 — d7! Kg5 d5; 8. Kd7 — d6 i pion czarny pada.

Podczas, gdy dotychczas rozpatrywaliśmy rolę „blokiera" w odniesieniu do pojedyńczego piona — zastanowić się skolei wypada nad blokadą całej „lawiny" pionowej.

c. d. n.

R. Paliński

Sprawozdanie z Walnego Zgromadzenia

W dniu 2 lipca b. r. odbyło się Sprawozdawcze Walne Zgromadzenie W. O. Z. Sz.

Zebranie zagaił prezes Związku p. Roman Paliński, poczem przewodnictwo objął p. St. Ładka, który zaprosił na asesorów pp. W. Mo-

rawskiego i L. Weita, a na sekretarza p. St. Kleczewskiego. Na wniosek przewodniczącego zebrani oddali hołd ś. p. Marszałkowi Józefowi Piłsudskiemu przez powstanie i jednominutowe milczenie.

Prezes ustępującego Zarządu p. R. Paliński przedstawił zebranym sprawozdanie z działalności Zarządu, której najważniejszemi momentami było: zarejesrowanie Statutu W. O. Z. Sz.; zgłoszenie akcesu do Polskiego Związku Szachowego; założenie bibljoteki szachowej; złożenie na rzecz Olimpjady Szachowej, uzyskanych z subwencji Zł. 500; zorganizowanie pierwszego w Polsce turnieju Pań, którego uczestniczki przystąpiły do Koła Pań przy W. O. Z. Sz., stanowiąc samodzielny klub. Dzięki tej organizacji Polska po raz pierwszy będzie reprezentowana w turnieju międzynarodowym Pań. Przedstawiciele W. O. Z. Sz. brali udział w turnieju o mistrzostwo Warszawy (p. B. Cwilong), oraz w turnieju przedolimpijskim w Łodzi (p. K. Plater). Na wniosek Zarządu Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie w dniu 16.X.1934 r. w uznaniu zasług położonych na polu życia szachowego nadało tytuły członków honorowych pp. Prezesowi Pocztowej Kasy Oszczędności dr. Henrykowi Gruberowi, Pierwszemu Prezesowi W. O. Z. Sz., Radcy Bogdanowi Domosławskiemu oraz b. Mistrzowi D. Przepiórce.

Na początku kadencji ustępującego Zarządu W. O. Z. Sz. liczył 17 członków, obecnie zaś liczy 23 członków. Kierownik Komisji Rozgrywek Wiceprezes p. Feliks Wolfgram odczytał sprawozdanie z imprez stałych Związku. Mistrzem drużynowym i zdobywcą puharu w roku ubiegłym został Klub Szachowy Rembertów, mistrzem w turnieju indywidualnym p. Kazimierz Plater (Philips). Inowacją było wystawienie puharu, wraz z tablicą orjentacyjną wyników turnieju drużynowego, na widok publiczny. Komisja Rozgrywek w porozumieniu z Zarządem wysunęła dezyderat pod adresem następnego Zarządu, aby w przyszłym turnieju drużynowym liczbę miejsc w klasie A podnieść z 10-ciu do 12-tu.

Kierownik Komisji Propagandy p. Stanisław Łękawski stwierdził przeprowadzenie akcji propagandowej na terenie szeregu zrzeszeń i związków zmierzającej do tworzenia nowych kół i sekcyj szachowych; nawiązanie ścisłego kontaktu z redakcjami czasopism; współdziałanie w uroczystościach i imprezach organizowanych przez kluby i sekcje szachowe, w komitecie organizacyjnym turnieju o mistrzostwo Polski, oraz w Komitecie Olimpijskim.

Przedstawiając zgromadzonym pierwszy numer „Wiadomości Szachowych“ zwrócił się z apelem o poparcie tego wydawnictwa

wśród członków W. O. Z. Sz. i podkreślił wybitny udział p. Z. Turskiego przy powstawaniu pisma. W tym momencie Prezes Związku wręczył p. Zbigniewowi Turskiemu inicjatorowi wydawnictwa pierwszy numer „Wiadomości Szachowych" z pamiątkową dedykacją od Redakcji.

Skolei p. Z. Turski odczytał protokół Komisji Rewizyjnej i na wniosek tejże Komisji udzielono ustępującemu Zarządowi absolurjum.

Wkońcu przystąpiono do wyboru nowych władz W. O. Z. Sz. Prezesem Związku wybrano ponownie p. Romana Palńskiego (Stow. Sądowników), I. Wiceprezes p. Henryk Walfisz (Philips), II. Wicepr. i Kierownik Komisji Rozgrywek p. Feliks Wolfgram (Rembertów), Kierownik Komisji Propagandy p. Stanisław Łękawski (Mon. Tytoniowy), Sekretarz p. Stanisław Ładka (Zw. Legjonistów); Kierownik Komisji Imprez Niestałych p. Juljan Adamczewski (YMCA); Skarbnik p. Władysław Witkowski (Mon. Tytoniowy). Zastępcy: Sekretarjat p. Wacław Morawski (Min. Rolnictwa); Komisja Imprez Niest. p. Konstanty Wolfgram (Rembertów); Komisja Rozgrywek p. Henryk Wilczyński (Stow. Sądowników); Komisja Propagandy p. Jan Rutke (Mon. Tytoniowy) *). Komisja Rewizyjna: p. Henryk Karpiński (Bank Polski), p. Z. Turski (Mon. Tytoniowy), p. Jan Kwasowski (P. Z. L.), zastępca p. Ewelina Januszewska (Bank Polski). Sąd Rozjemczy: p. D. Przepiórka (Warsz. Tow. Zwol.), p. Dr. Adolf Wratny (Bank Polski), p. Włodzimierz Michalski (Min. Rolnictwa), zastępca p. Stefan Wopiński (Skoda).

Partje z turnieju o mistrzostwo Polski 1935 r.

Partja Nr. 2

Nieprzyjęty gambit hetmański.

Białe:	Czarne:
L. Kremer	J. Kolski
(Warszawa).	(Łódź).
1. d2—d4	Sg8—f6
2. c2—c4	e7—e6
3. Sb1—c3	d7—d5
4. Gc1—g5	Gf8—e7
5. e2—e3	Sb8—d7
6. Sg1—f3	0—0
7. Wa1—c1	c7—c6
8. Gf1—d3	b7—b6

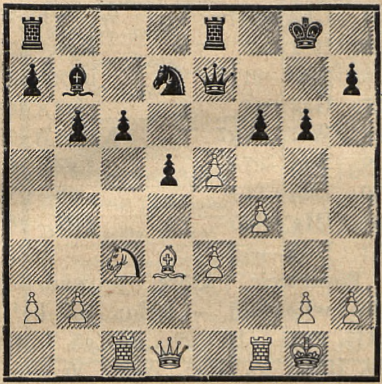
Gra 8... do 9. G×c4, S6×d5, znana jest w teorji pod nazwą manewru Capablanki.

9. c4×d5	e6×d5
10. 0—0	Gc8—b7
11. Sf3—h4	g7—g6
12. Sh4—f3	Wf8—e8

*) Funkcje zostały podzielone na odbytem zebraniu inauguracyjnem Zarządu.

13.	Sf3—e5	Sd7×e5
14.	d4×e5	Sf6—d7
15.	Gg5×e7	Hd8×e7
16.	f2—f4	f7—f6?

Posunięcie, które znakomicie zostało wykorzystane przez białe — lepiej było Wa8—c8.

17. Sc3×d5! ......
niespodziewana ofiara dająca dużo korzystnych kombinacyj.

17.	......	c6×d5
18.	Wc1—c7	He7—d8

Jeżeli 18... Gc8. to 19. G×g6, hg 20. H×d5+, Kh8 21. H×a8, Ga6 22. H×a7, G× f1. 23. W×d7 i wygr. Jeżeli zaś 18... Wb8 to 10 Gb5, Wed8 20. W×b7, W×b7, 21. H×d5+ i wygr.

19.	Wc7×b7	Sd7—c5
20.	Wc7×h7!	......

Na Kg8×Wh7, 21. Hd1—h5+, Kg8,g7, 22. H×g6+, Kf8, 23. Hh6+, Kf7, 24. Gg6+, Ke6, 25. Hh3+, Ke7, 26. Hh7+, Ke6, 27. Gf5+ mat.

Jeżeli: 23. ..., Ke7, to 24. Hg7+, Ke6, 25. f4—f5, K×e5, 26. Hg3+ mat.

20.	......	Sc5×d3
21.	Wh7—h3	Sd3—c5

Na 21... S×e5, 22. fe, W×e5, 23. Wf4! z groźbą h4 — g6—g5, 24. Hh5, g5×Wf4, 25. Hg6, Kf8, 26. Wh7 i wygrywa.

22.	Hd1—g4	Kg8—g7
23.	f4—f5	g6—g5
24.	Hg4—h5	We8—g8
25.	e5—e6	Sc5×e6
26.	f5×e6 i czarne poddały się.	

(Uwagi p. L. Kremera).

Partja Nr. 3

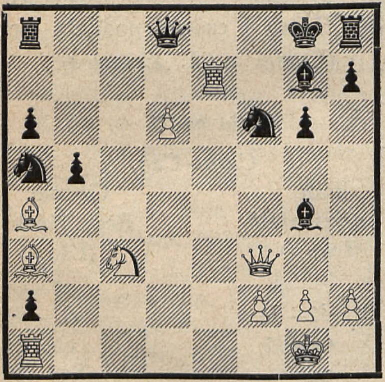
Caro—Can.

Białe		Czarne
Gersztenfeld (Lwów)		Regedziński (Łódź)
1.	e2—e4	c7—c6
2.	d2—d4	d7—d5
3.	e4×d5	c6×d5
4.	c2—c4	Sg8—f6
5.	Sb1—c3	Sb8—c6
6.	Sg1—f3	d5×c4
7.	d4—d5	Sc6—a5
8.	Sf3—e5	g7—g6
9.	Hd1—f3	Gf8—g7
10.	b2—b4!	c4×b3
11.	Gf1—b5+	Ke8—f8
12.	Gc1—a3	a7—a6
13.	Gb5—a4	......

Należało brać w rachubę również posunięcie d5—d6, gdyż e7×d6, 14. Wa1—d1, Kf8—g8, 15. Wd1×d6, Hd8—e7, 16. 0—0, i jeżeli He7×Se5, to 17. Wd8,

Gf8, 18. G×f8, Gc8—g4, 19. W×a8, G×f3, 20. Gh6+, Se8, 21. W×e8, H×e8, 22. Ge8 i t. d., lub też 16. ...... a6×Gb5, 17. Sd5, H×e5, 18. Wd8+, Gf8, 19. G×f8 i również wygrywa.

13. ...... b3×a2
14. 0—0 Kf8—g8
15. Wf1—e1 b7—b5
16. Se5×f7! Kg8×f7
17. We1×e7+ Kf7—g8
18. d5—d6! Gc8—g4

19. Hf3—f4 ......

Przez to posunięcie białe pozbawiły się pięknego zwycięstwa, a mianowicie: 19. Hb7, jeżeli S×b7, to 20. Gb3+ i t. d., lub 19. .... Gf8, 20. Gb3+, S×b3, 21. Se4! G×e7, 22. d×e7 i wygrywa.

19. ...... Gg4—f5
20. Hf4—e5 Hd8—f8
21. Sc3—d5 h7—a5
22. Ga3—b2 Sf6—e8
23. He5—e2 Wh8—h7
24. Gb2×Gf7 Wh7×Gg7
25. He2×a2 Kg8—h7
26. Wa1—e1! b5×Ga4
27. Ha2×a4 Se8×d6
28. We7×Wg7 Ka7×Wg7
29. We1—e7+ Kg7—h6
30. Ha4—f4+ g6—g5
31. Hf4×Sd6 Gf5—g6
32. Hd6—e6? .....

Posunięcie, które prowadziło do wygranej — było: 32. h4!, Hf5, 33. h4×g5, H×g5, 34. f4, Hh4, 35. He5, Wg8, 36. Sf6, Wf8, 37. Sg4, h5×Sg4, 38. Hg7+ Kh5, 39. We5+, Gf5, 40. W×f5+, W×f5, 41. Ha7 i mat.

32. ...... Hf8—f5
33. He6×Hf5 Gg6×Hf5
34. Sd5—c7 Wa8—a7
35. We7—e5? Wa7×Sc7

białe poddały się.

(Uwagi p. L. Kremera).

MILANÓWEK. Staraniem Obwodu Legjonu Młodych w Milanówku został zorganizowany w gronie zamkniętym turniej szachowy o mistrzostwo pow. Błońskiego na rok 1935. Wzięli w nim udział szachiści z Milanówka, Grodziska i Międzyborowa, a wynik przedstawia się następująco: pp. H. Wilczyński (Milanówek) 6 pkt., Br. Pierzchała (Grodzisk) 5 i pół pkt., T. Wachowski (Grodzisk) 5 i pół pkt. M. Wilczyński (Milanówek) 5 pkt., A. Radziszewski (Milanówek) 3 pkt., Zdz. Buraczyński (Milanówek) 2 pkt., K. Wyczałkowski (Milanówek) 1 pkt., F. Szymańczak (Międzyborów) 0 pkt. *H. Wilczyński.*

Wyniki gry turnieju o mistrzostwo Polski na 1935 r.

		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	
1	Dr. Tartakower (Paryż)	■	½	1	1	0	½	1	½	1	0	1	1	1	1	½	1	1	12
2	Najdorf (Warszawa)	½	■	½	½	1	1	½	1	½	1	0	1	1	½	1	½	½	11
3	P. Frydman (Warszawa)	0	½	■	1	1	½	0	1	1	½	1	1	1	½	0	1	1	11
4	H. Friedman (Lwów)	0	½	0	■	1	1	1	0	1	1	1	½	0	1	1	1	1	11
5	A. Frydman (Łódź)	1	0	0	0	■	0	1	1	½	½	½	½	½	1	1	1	1	9½
6	Kolski (Łódź)	½	0	½	0	1	■	0	1	1	1	0	0	1	0	1	1	1	9
7	Szpiro (Łódź)	0	½	1	0	0	1	■	0	0	1	½	1	1	0	1	1	1	9
8	Sulik (Lwów)	½	0	0	1	0	0	1	■	0	1	½	½	1	½	½	1	½	8
9	Makarczyk (Warszawa)	0	½	0	0	½	0	1	1	■	½	1	0	½	0	1	1	1	8
10	Appel (Łódź)	1	0	½	0	½	0	0	0	½	■	1	0	½	1	½	1	1	7½
11	Regedziński (Łódź)	0	1	0	0	½	1	½	½	0	0	■	½	0	½	1	1	1	7½
12	Kremer (Warszawa)	0	0	0	½	½	1	0	½	1	1	½	■	0	½	½	1	0	7
13	Schächter (Lwów)	0	0	0	1	½	0	0	0	½	½	1	1	■	1	½	0	1	7
14	Feinmesser (Warszawa)	0	½	½	0	0	1	1	½	1	0	½	½	0	■	½	0	1	7
15	Gerstenfeld (Lwów)	½	0	1	0	0	0	0	½	0	½	0	½	½	½	■	½	1	5½
16	Wojciechowski (Inowr.)	0	½	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1	½	■	1	4
17	Prof. Zawadzki (Śląsk)	0	½	0	0	0	0	0	½	0	0	0	1	0	0	0	0	■	2

St. Łękawski.

Szachownica kobieca

W dniu 28 czerwca 1935 r. zakończył się pierwszy turniej Pań o mistrzostwo Polski urządzony przez Polski Związek Szachowy. Wyniki ilustruje tabela:

	PANIE	1	2	3	4	5	6	7	8	++
1	R. Gerlecka	■	0	1	1	1	1	1	1	6
2	Kuczewska	1	■	½	0	1	1	1	1	5½
3	E. Januszewska	0	½	■	1	1	1	0	1	4½
4	dr. R. Hermanowa	0	1	0	■	0	1	1	1	4
5	N. Kowalska	0	0	0	1	■	1	1	½	3½
6	B. Flerow-Bułhak	0	0	0	0	0	■	1	1	2
7	G. Borowiczanka	0	0	1	0	0	0	■	1	2
8	Wygodzka	0	0	0	0	½	0	0	■	½

Zgłoszona z Torunia zawodniczka p. Obermüller na rozgrywki nie stawiła się z przyczyn nieznanych nam.

Należy w tym miejscu podkreślić, że o mistrzostwo Polski walczyły same członkinie Koła Szachowego Pań przy W. O. Z. Sz. Klub ten powstał w jesieni 1934 r. staraniem W. O. Z. Sz. i liczy 18 członkiń. W lutym b. r. odbył się turniej o mistrzostwo Okręgu Warszawskiego, który jednocześnie był eliminacyjnym do turnieju o mistrzostwo Polski.

Pp. Gerlecka Kuczewska i Januszewska zakwalifikowały się jako reprezentantki na Olimpjadę Szachową Pań, która odbędzie się w sierpniu b. r. Dzięki szczęśliwej inicjatywie W. O. Z. Sz. zorganizowania Koła Pań, Polska po raz pierwszy będzie obecną na turnieju międzynarodowym Pań.

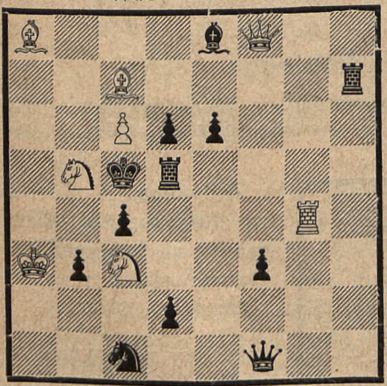
Należy spodziewać się, że impreza ta oraz Olimpjada pobudzą inne Związki Okręgowe do pracy w kierunku rozwoju gry szachowej wśród kobiet. Oby w turnieju Pań o mistrzostwo Polski w roku przyszłym spotkały się również przedstawicielki innych Okręgów.

Drużyna Olimpijska

Jak się dowiadujemy ze źródeł oficjalnych, Polskę na Olimpjadzie reprezentować będą: dr. Tartakower, P. Frydman, Najdorf i H. Friedman. Nazwisko piątego gracza nie zostało jeszcze ustalone, prawdopodobnie wybór padnie na Makarczyka. Kolejność szachownic zostanie również później ustalona.

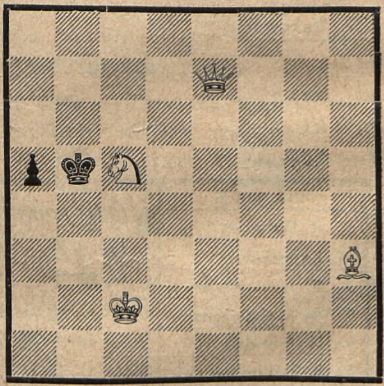
Zadania.

Nr. 3 Wacław Hebelt

Mat w 2 posunięciach

Nr. 4 A. O. Pranica

Mat w 2 posunięciach

Rozwiązanie zadań z Nr. 1

zadanie Nr 1 — 1. Gh4 (grozi 2. We4×) zadanie Nr. 2 — 1. Hh8

Zakłady Graf. „Polska Zjednoczona" Warszawa, Nowolipie 2. Tel. 11-40-45.

Nr. 3 SIERPIEŃ 1935 Rok I

CENA 40 gr.

WIADOMOŚCI SZACHOWE

WARSZAWSKIEGO OKRĘGOWEGO ZWIĄZKU SZACHOWEGO

PRENUMERATA
W KRAJU
kwart. . . . 1.—
półrocznie. 1.80
rocznie . . 3.50
ZAGRANICĄ
rocznie . . 6.—

WYDAWCA: Warszawski Okręgowy Związek Szachowy W-wa, Wierzbowa 8, konto PKO 29696
REDAKTOR ODP.: Roman Paliński
REDAKCJA i ADMINISTRACJA: W-wa, Wspólna 58 m. 1, (czwartki godz. 16—17)
ADRES DLA KORESPONDENCJI: Stanisław Łękawski, W-wa Wspólna 58 m. 1

Na marginesie Olimpjady

Olimpjada szachowa, która rozpoczęła się w Warszawie w dniu 16 sierpnia b. r. jest turniejem drużynowym, zorganizowanym z ramienia Międzynarodowego Związku Szachowego (F. I. D. E.) przez Polski Związek Szachowy.

Obok turniejów indywidualnych — walki reprezentacyj znajdują coraz częściej uznanie zainteresowanych czynników, stając się sprawdzianem rozwoju „gry królewskiej" nietylko wzwyż ale i wszerz. Walki te, gdzie każde z państw wystawia drużynę, składającą się z 4 zawodników, systemem turniejowym — w walce każdy z każdym ubiegających się o zwycięstwo dla swych barw, od r. 1927 znalazły urzędową aprobatę F. I. D. E.

Jeśli chodzi o wyniki dotychczasowych Olimpjad Szachowych, to były one następujące: dwukrotnie przyniosły zwycięstwo drużynie węgierskiej (Londyn, 1927; Haga. 1928), dwukrotnie — Stanom Zjednoczonym (Folkestone, 1933; Praga, 1934), raz wśród zwycięzców figurowała Polska (Hamburg, 1930). Obecna warszawska Olimpjada będzie szóstą skolei, jeśli nie liczyć wcześniejszego i noszącego nieco odmienny charakter turnieju w Paryżu w r. 1924.

Ciekawą jest rzeczą obserwować zmiany zachodzące w składzie drużyny polskiej na poszczególnych turniejach. Najwcześniejszy zespół z r. 1924 — Daniuszewski Kleczyński, dr. Kon, Piltz — przynosi z roku na rok nowe nazwiska.

W r. 1928 figuruje tam Blass, Chwojnik, Frydman, Makarczyk, Regedziński, w r. 1930 — Rubinstein, dr. Tartakower, Przepiórka, Makarczyk

i Frydman (jest to drużyna, która wywalczyła zwycięstwo Polski), w tym samym składzie — wywalczyła II-e miejsce w r. 1931; nakoniec na ostatniej Olimpjadzie w r. 1933 drużyna polska wystąpiła bez Rubinsteina i Przepiórki w składzie: dr. Tartakower, P. Frydman, Regedziński, Appel, Makarczyk dzieląc III-e miejsce wspólnie z Węgrami i Szwecją, ustępując jedynie silnej drużynie Czechosłowacji i zwycięskiej drużynie U. S. A.

Puhar Przechodni Hamilton—Russell'a

Obecny zespół w składzie dr. Tartakower, P. Frydman M. Najdorf, H. Friedman i K. Makarczyk, jest niewątpliwie silnym zespołem.

W pewnych kołach szachistów warszawskich są zastrzeżenia, co do kolejności obsady szachownic, mianowicie chcieliby widzieć na pierwszej szachownicy Najdorfa, a na drugiej dr. Tartakowera, motywując to tem, że niezwykle ambitny i zdolny Najdorf walczyłby z poświęceniem z arcymistrzami, zaś dr. Tartakower miałby znakomicie ułatwione zadanie i zdobywałby cenne punkty.[1]).

Rekordowa ilość zgłoszeń — 22, świadczy o ogromnem zainteresowaniu się Olimpjadą w Warszawie. Wobec tego, że Norwegja i Hiszpanja wycofały się — walczy o puhar Hamilton — Russell'a 20 drużyn.

Życzymy naszym reprezentantom powtórzenia sukcesu z roku 1930.

[1]) Zaznaczamy, że powyższego poglądu nie podzielamy i notujemy go tylko z obowiązku dziennikarskiego (Redakcja).

Spis drużyn, uczestniczących w turnieju w kolejności wylosowanych numerów oraz skład drużyn w kolejności zgłoszonej przez Związki

1. Polska — Dr. Tartakower, P. Frydman, M. Najdorf, H. Friedman, K. Makarczyk.

2. Danja — E. Andersen, Bjoern Nielsen, J. Enevoldsen, J. Nielsen E. Soerensen.

3. Austrja — Grünfeld, R. Spielmann, E. Eliskases, H. Müller, Podhorzer.

4. Finlandja — E. Böök, B. Rasmussen, I. Solin. R. Krogius, R. T. Salo.

5. Litwa — V. Mikénas, S. Machtas, J. Vistaneckis, P. Vaitonis, M. Luckis.

6. Estonja — P. Keres, G. Friedeman, Leo Laurentius, Ilmar Raud. F. Kibberman.

7. Palestyna — H. Foerder, Dawid Enoch, J. Dobkin, Victor Winz, M. Czerniak.

8. Rumunja — H. Silberman, Traian Ichim, Dr. N. Brody, S. Erdely, T. Popa.

9. Anglja — W. Winter, Sir G. A. Thomas, D. Alexander, H. E. Atkins. H. Golombek.

10. Czechosłowacja — S. Flohr, K. Opocensky, Prof. J. Reifir, Dr. K. Treybal, J. Pelikan.

11. U. S. A. — R. Fine F. J Marshall, A. Kupchik, A. W. Dake. I. Horowitz.

12. Węgry — L. Steiner A. Lilienthal, K. Havasi, Szabo, Pál Réthy.

13. Szwecja — G. Stahlberg, G. Stolz, E. Lundine, Danielsson, E. Larsson.

14. Włochy — A. Sacconi, M. Monticelli, Rosseli Del Turco, M. Romi, M. Napolitano.

15. Irlandja — Brian Reily, J. Creevey, J. J. O'Hanlon, T. G. Cranston, A. de. Burca.

16. Francja — Dr. A. Alechin, L. Betbéder, A. Muffang, V Kahn, M. Rajzman.

17. Łotwa — V. Petrov, F. Apśeniek, M. Feigin, N. R. Hasenfuss, A. Krumin.

18. Szwajcarja — M. Naegeli, H. Grob, Michel, Dr. Stachelin. F. Gygli.

19. Jugosławja — Dr. M. Vidmar, Vasja Pirc, Boris Kostić, Dr. Trifunovieć, E. König.

20. Argentyna — R. Grau, J. Bolbochan, Isaias Pleci, C. H. Maderna.

Wyniki rozgrywek olimpijskich

Wyniki rozgrywek olimpijskich po sześciu rundach przedstawiają się następująco:

1) Szwecja 16 i pół pkt., 2) Polska 16, 3) Jugosławja 15, 4) Czechosłowacja 15, 5) Austrja 14 i pół, 6) Stany Zjednoczone 14 i pół, 7) Węgry 14 (1), 8) Anglja 14, 9) Francja 13, 10) Łotwa 12 i pół, 11) Palestyna 12 i pół, 12) Finlandja 12, 13) Estonja 12, 14) Litwa 12, 15) Argentyna 11 i pół, 16) Rumunja 10 i pół, 17) Danja 9, 18) Włochy 6 i pół (1), 19) Szwajcarja 4 i pół, 20) Irlandja 3 i pół.

Partje z Olimpiady

I RUNDA. 16.8.1935.

ANDERSEN (Danja) — PIRC (Jugosławja).

1) d2—d4, d7—d5. 2) Sg1—f3, Sg8—f6. 3) c2—c4, c7—c6. 4) Sb1—c3, d:c4. 5) e2—e3, b7—b5. 6) a2—a4, b5—b4. 7) Sc3—b1, e7—e6. 8) Gf1:c4, Gf8—e7. 9) Hd1—e2, a7—a5. 10) 0—0, 0—0. 11) Sb1—d2, Gc8—a6. 12) e3—e4, Hd—b6. 13) e4—e5, Sf6—d5. 14) Sd2—e4, Ga6:e4. 15) He:c4, Hb6—a6. 16) Hc4—c2, Sb8—d7. 17) Gc1—g5, G:g5. 18) Sf3:g5, h7—h6. 19) Se4—c5, h6:g5. 20) Sc5:a6, Wa8—a6. 21) Hc2—d2, c6—c5. 22) d4:c5, Wa6—c6, 23) Hd:g5, Wf8—c8. 24) Wf1—c1, Sd7:c5. 25) h2—h4, Sc5—b3. 26) Wc1:c6. Wc8:c6. 27) Wa1—d1, Kg8—h7. 28) f2—f4, g7—g6. 29) f4—f5, g6:f5. 30) h4—h5, Wc6—c4, 31) Wd1:d5, e6:d5. 32) h5—h6, Wc4—g4. 33) Hg5:f5+, Wg4—g6. 34) Hf5:f7+, Kh7:h6. 35) Hf7:d5, czarne się poddają.

STOLTZ (Szwecja) — ICHIM (Rumunja).

1) d2—d4, Sg8—f6. 2) Sg1—f3, d7—d5. 3) c2—c4, c7—c6. 4) Sb1—c3, e7—e6. 5) Gc1—g5, Gf8—e7. 6) e2—e3, 0—0. 7) Hd1 — c2, Sb8—d7. 8) Wa1—d1, h7—h6. 9) Gg5—h4, a7—a6. 10) Gf1—e2, d5:c4. 11) Ge2:c4, b7—b5. 12) Gc4—e2, Gc8—b7. 13) 0—0, Hd8—b6. 14) Sf3—e5, Wf8—e8. 15) Se5:d7, Sf6:d7. 16) Gh4:e7, We8:e7. 17) Sc3—e4, Wa8—d8. 18) f2—f4, f7—f5. 19) Se4—f2, Wd8—c8. 20) b2—b4, a6—a5. 21) a2—a3, a5:b4. 22) a3:b4, Wc8—a8. 23) Wd1—a1, Sd7—f6. 24) Ge2—f3, We7—e8. 25) Sf2—d3, Sf6—d7. 26) Wa1—a8, Gb7:a8. 27) Gf3—h5, We8—e7. 28) Wf1—c1, Kg8—h7. 29) Gh5—f3, Sd7—b8. 30) Sd3—c5, Sb8—d7. 31) Sc5:d7, We7:d7. 32) Hc2—a2, Wd7—a7. 33) Ha2:e6, g7—g6. 34) g2—g4, f5:g4. 35) Gf3—e4 Wa7—g7. 36) f4—f5, g6:f5. 37) Ge4:f5+, Kh7—h8. 38) He6:h6+. Czarnę się poddają.

NAPOLITANO (Włochy) — WINZ (Palestyna).

1) d2—d4, c7—c5. 2) d4—d5, e7—e5. 3) e2—e4, d7—d6. 4) Gf1—d3, g7—g6. 5) Sg1—f3, Gf8—g7. 6) Gc1—g5, Sg8—e7. 7) Sb1—c3, a7—a6. 8) a2—a4, h7—h6. 9) Gg5—e3, 0—0. 10) Hd1—d2, Kg8—h7. 11) h2—h4, Gc8—g4. 12) Sf3—h2, Gg4—d7. 13) f2—f4, e5:f4. 14) Ge3:f4, f7—f5. 15) 0—0—0, Hd8—c7. 16) h4—h5, g6—g5. 17) Gf4—e3, b7—b5. 18) e4:f5, Gd7:f5. 19) Wd1—f1, b5—b4. 20) Gd3:f5+, Se7:f5. 21) Sc3—e2, Kh7—h8. 22) g2—g4, Sf5:e3. 23) Wf1:f8+, Gg7:f8. 24) Hd2:e3, Sb8—d7. 25) Wh1—f1, Sd7—e5. 26) Se2—g3, Hc7—d7. 27) b2—b3, Wa8—e8. 28) He3—e4, c5—c4. 29) He4—f5, Hd7—c7. 30) Kc1—b1, c4:b3. 31) Wf1—c1, b3—b2. 32) Kb1:b2, Hc7—c3+. Białe się poddają.

II RUNDA 17.8.1935.

SPIELMANN (Austrja) — PIRC (Jugosławja).

1) d2—d4, Sg8—f6. 2) c2—c4, e7—e6. 3) Sb1—c3, d7—d5. 4) Gc1—g5, Gf8—e7. 5) e2—e3, 0—0. 6) Sg1—f3, Sb8—d7. 7) Wa1—c1, c7—c6. 8) a2—a3, Wf8—e8, 9) Hd1—c2 a7—a6. 10) h2—h3, h7—h6. 11) Gg5—f4, c6—c5. 12) c4:d5, e6:d5. 13) Gf1—e2 c5—c4. 14) g2—g4, Sd7—f8. 15) Sf3—e5, Sf8—e6. 16) Gf4—g3, Se6—g5. 17) f2—f3, Ge7—f8. 18) h3—h4, Sg5—e6. 19) f3—f4, Sf6—d7. 20) g4—g5, Sd7:e5. 21) f4:e5, h6:g5. 22) h4:g5, g7—g6. 23) Ge2—f3, Hd8:g5. 24) Hc2—f2, Se6:d4. 25) Gf3:d5, Sd4—f5. 26) Sc3—e4, czarne się poddały.

GRAU (Argentyna) — FINE (USA).

1) d4, Sf6. 2) c4, e6. 3) Sc3, Gb4. 4) g3, G:c3. 5) bc3, 0—0. 6) Gg2, d6. 7) Sf3, Sc6. 8) 0—0, Sa5. 9) Hd3, He7. 10) Sd2, e5. 11) Wb1, Wb8. 12) Ga3, b6. 13) c5 Wd8. 14) cd6, cd6. 15) de5, H:e5. 16) f4, Hh5. 17) e4, Gg4. 18) Wf—e1, Sb7. 19) Ha6, Sc5. 20) Hf1, Gc8. 21) Gf3, Hh6. 22) G:c5, d:c5. 23) Wb—d1, Gb7. 24) c4, Sd7. 25) e5, G:f3. 26) H:f3, He6. 27) f5, He7. 28) Hf4, Sf8. 29) Se4, W:d1. 30) W:d1, Wd8. 31) Wd5, He8. 32) Hg5, Sd7. 33) W:d7 i czarne poddają.

Dr. ALJECHIN (Francja) — KERES (Estonja).

1) e4, e5. 2) Sf3, Sc6. 3) Gb5, a6. 4) Ga4, Sf6. 5) 0—0, d6. 6) c3, Gd7. 7) d4, Ge7. 8) d5, Sb8. 9) Gc2, h6. 10) c4, Hc8. 11) Se1, g5. 12) Sc3, Sh5. 13) Se2, Sf4. 14) Sg3, c6. 15) Sf5, c:d. 16) G:f4, g:f. 17) c:d5, G:f5. 18) e:f5, Sd7. 19) Wc1, Hd8. 20) Ga4, Wc8. 21) Se1—f3, b5. 22) Gb3, Sd7—c5. 23) Gc2, a5. 24) He2, Kf8. 25) Gd3, Hd7. 26) Sf3—d2, Wh—g8. 27) Gb1, Hb7. 28) Hf3, Wc—e8. 29) Wc:5, d:c5. 30) d6, H:f3. 31) d:e7+, We:e7. 32) S:f3, c4. 33) S—d2, e3. 34) f:e3, f:e3. 35) S—e4, We—d7. 36) Wf—e1, e2. 37) Gb1—e2 i czarne poddają.

SERENSEN (Danja) — MAKARCZYK (Polska).

1) e2—e4, e7—e5. 2) Sg1—f3, Sb3—c6. 3) Gf1—b5, a7—a6. 4) Gb5—a4, b7—b5. 5) Ga4—b3, Sc6—a5. 6) 0—0, d7—d6. 7) d2—d3, Sg8—e7. 8) Sf3—g5, Sa5:b3. 9) a:b3, f7—f6. 10) Sg5—f3, Se7—g6. 11) Sf3—e1, Gf—e7. 12) Sb1—c3, c7—c6. 13) Sc3—e2, d6—d5. 14) Gc1—e3, f6—f5. 15) e:f5, Gc8:f5. 16) f2—f4. 0—0. 17) f:e5, Sg6:e5. 18) h2—h3, Ge7—d6. 19) Se2—d4, Gf5—d7. 20) Sd4—f3, Hd8—e8. 21) Ge3—d4, Se5—g6. 22) Sf3—d2, Sg6—f4. 23) Wf1—f2, c6—c5. 24) Wf2:f4, Wf8:f4. 25) Gd4—f2, He8—g6. 26) Gf2—e3, Wf4—f7. 27) g2—g4, d5—d4. 28) Ge3—f2, h7—h5. 29) Se1—g2 h:g4. 30) h3—h4, g4—g3. 31) Gf2—e1, Hg6—f5 i białe poddają.

III RUNDA 18.8.1935.

FOERDER (Palestyna) — Dr. ALECHIN (Francja).

1) Sf3, Sf6. 2) e3, b6. 3) b3, Gb7. 4) Gb2, g6. 5) c4, Gg7. 6) Sc3, 0—0. 7) Ge2, c5. 8) 0—0, Sc6. 9) d4, c:d4. 10) S:d4 s:d4. 11) H:d4, Se4. 12) Hd3, d6. 13) Gf3, f5. 14) Wa—b1, Sc5. 15) Hd2, G:f3. 16) g:f, f4. 17) Sd5, e5. 18) e:f, Hh4. 19) Kh1, Hh3. 20) He2, Wa—c8. 21) Wb—e1, e4. 22) Wg1, G:b2. 23) Wg3, Wh4. 24) Wg4, e:f. 25) H:e8, H:g4 białe się poddały.

LILIENTHAL (Węgry) — MARSHALL (Stany Zjedn.)

1) d2—d4, Sg8—f6. 2) c2—c4, e7—e6. 3) Sb1—c3, Gf8—b4. 4) Hd1—c2, g7:f6. 9) e2—e3, Gb4:c5. 10) Gf—e2. d7—d5. 11) 0—0 d5:c4. 12) Ge2:c4, Gc5—e7. 13) Wa1—d1, a7—a6. 14) Sf3—d4, Sc6:d4. 15) e3:d4, b7—b5. 16) Gc4—b3, b5—b4. 17) Sc3—e2, Gc8—b7. 18) d4—d5, Wa8—c8. 19) Hc2—e4, Wf8—d8. 20) He4—g4+, Kg8—h8. 21) Hg4—h5, Kh8—g7. 22) Wd1—d3, Ge7—d6. 23) Wd3—h3, Kg7—f8. 24) Hh5—h6+, Kf8—e7. 25) d5:e6, Wd8—g8. 26) Se2—g3, Gd6:g3. 27) h2:g3, Gb7—d5. 28) e6:f7, Gd5:b3. 29) f7:g8, Gd3:g8. 30) Hh6—g7+ i czarne poddają.

DAKE (U.S.A.) — SZABO (Węgry).

1) e4, e5. 2) Sf3, e6. 3) d4, c:d4. 4) Sf:d4, Sg—f6. 5) Sb—c3 Gb4. 6) Sd—b5, d5. 7) e:d5, a6. 8) Hd4, Ge7. 9) d6, a:b5. 10) S:b5, Sb—c6. 11) Hd1, Gf8. 12) Ge3, Sd5. 13) Gc5, b6. 14) c4, b:c5. 15) c:d5, Ha5. 16) Hd2, Sd4. 17) b4 Ha4. 18) Sc7, Kd8. 19) Wa—c1, Wa—b8. 20) b:c5, e:d5. 21) S:d5, Gf5. 22) Gd3, G:d3. 23) H:d3, Ha5+. 24) Hd2 Wa8. 25) Sb4, Wb8. 26) Sd3, H:d2. 27) K:d2, g6. 28) Se5, Gh6+. 29) Kd3, G:c1. 30) W:c1, Sf5. 31) S:f7+, Kd7. 32) S:h8, W:h8. 33) g4 Sh6. 34) We1, Kc6. 35) Kd4, Wa8. 36) We7, Wa4+. 37) Kc3, K:c5. 38) d7, Wc4+. 39) Kb3, Wd4. 40) h3, Sg8. 41) We8, W:d7.

42) W:g8, Wd3+. 43) Kb2, W:h3. 44) Wf8, Wh4. 45) f3, Wh1. 46) Kc3, h5. 47) Wf6, h:g4. 48) f:g4 Wh3+. 49) Kb2, g5. 50) Wf5+, Kb4. 51) Kc2, Kc4. 52) Kd2 Kd4. 53) Ke2, Wa3. 54) W:g5, Ke4. Remis.

Mgr. Jerzy Stelmasiak

Blokada

w/g A. Nimozwitscha

Ciąg dalszy

Jak prawdziwa lawina — falanga pionowa spada na obóz nieprzyjaciela, grzebiąc i zostawiając całą jego pozycję w gruzach. Czy warto mnożyć przykłady? Maleńka partja nam wystarczy (białe — Nimzowitsch, czarne — Zwolennik, białe grały z przeddatkiem wieży a1, pion a2 — przesunięty na pole a3):

1. e2 — e4, e7 — e5; 2. Sg1 — f3, Sb8 — c6; 3. Gf1 — c4, Gf8 — c5; 4. c2 — c3, Sg8 — f6; 5. d2 — d4, e5 X d4(?); 6. c3 X d4, Gc5 — b6 (czarne dopuściły do zaistnienia groźnej lawiny pionowej w centrum); 7. d4 — d5 Sc6 — e7; 8. e4 — e5, Sf6 — e4; 9. d5 — d6, c7 X d6; 10. e5 X d6, Se4 X f2; 11. Hd1 — b3 (blokujący pion d6 tak dalece ścieśnia, grę czarnych że mimo zysku wieży, nie są one w stanie utrzymać partji); 11.... Sf2 X h1; 12. Gc4 X f7+, Ke8 — f8; 13. Gc1 — g5. Czarne się poddały.

Chodzi przytem w danym wypadku nietylko o *postęp* burzliwej lawiny pionowej —; bezpośrednio po niej następuje skuteczny i zwycięski atak figur, których siłę aktywną ograniczały własne (!) piony; dzięki awansowi pieszków figury te zyskują pełnię aktywności. Przykładem — już demonstrowany djagram C (Nr. 2 Wiad. Szachowych)[1]). Przebieg gry był następujący:

F

... 28. Gc5 — e3 c6 — c5!; 29. Wf3 — g3[2]), d5 — d4; 30 Hc — a3, g6 — g5 (lawina idzie!); 31. Ge2 — c4 (ażeby się pozbyć „nienawistnego blokiera" — Se6) 31... g5Xf4; 32. Gc4Xe6 .... (patrz djagr. F.).

[1]) Przykład z partji Leonhard — Nimzowitsch (San-Sebastian, 1912).

[2]) Najlepiej byłoby b4 X c5, d5 — d4; Wd1 X d4!, Se6 X d4; Gc3 X d4, Gb7 X f3; Gc2 X f3 i białym zost. 2 gońce i 2 piony przeciw 2 wieżom.

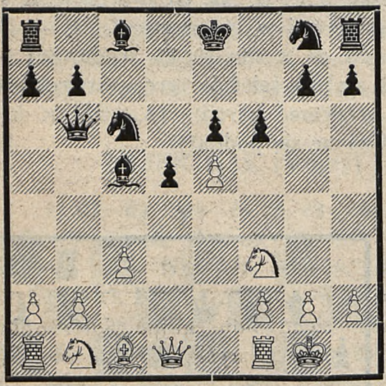
Zapóźno! Niezrównana pozycja czarnych figur, którym dotychczasowe postępy falangi pionowej nadały pełną wartość bojową pozwalają na efektowne zakończenie partji:

32. .... Gb7 × g2 +!; 33. Kh1 — g1 [źle byłoby Kh1 × g2 (W × g2?, Hc6!), Hd7 — c6+; Kg2 — f1, f4 × g3; Gc6 × g8, g3 × h2 i wygr.]; 33. ..... Hd7 × e6; 34. Ge3 × f4, Gg2 — b7; 35. b4 × e5, He6 — d5 i czarne wygrały [1]).

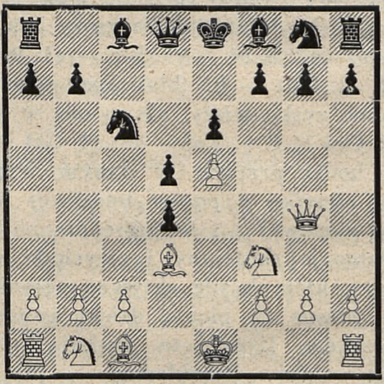
Jaki jest ratunek? *Pierwsze* i naczelne zadanie: niedopuścić do zaistnienia, u przeciwnika ruchomej lawiny pionowej. Środkiem *blokada!* Pełna napięcia i dramatyczna ta walka nejednokrotnie sprowadza się do debiutu i maleńki ten fragment całej partji — decyduje o zwycięstwie.

Dokonajmy króciutkiego przeglądu, który najlepiej obserwować na przykładzie gry Nimzowitscha. Jakże charakterystyczny jest sposób traktowania przezeń gry francuskiej:

G

H

Zaczniemy od prototypu jaki stanowi partja, którą grał młodzieńczy Nimzowitsch z mistrzem Salve (Karlsbad, 1911).

1. e2 — e4, e7 — e6; 2. d2 — d4, d7 — d5; 3. e4 — e5, c7 — c5; 4. c2 — c3, Sb8 — c6; 5. Sg1 — f3, Hd8 — b6; 6. Gf1 — d3, Gc8 — d7; 7. d4 × c5!!, Gf8 × c5; 8. 0 — 0, f7 — f6 (czarne przypuszczają szturm do nieustępliwego piona e5. Ich hasłem bojowem odzew: „drogę pieszkowi e6“! Niestety, d. c. partji nie potwierdza ich nadziej — patrz djagr. G).

9. b2 — b4!, Gc5 — e7; 10. Gc1 — f4, f6 × e5 11. Sf3 × e5, Sc6 × e5; 12. Gf4 × e5, Sg8 — f6; 13. Sb1 — d2, 0 — 0; 14. Sd2 — f3 (biały

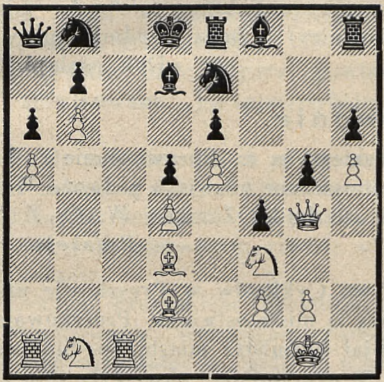
1) Nastąpiło jeszcze c6, G × c6; Kf2, W × g3; h × g3, Hg2+; Ke1, Gf3; H × a6, Hg1+ — białe się poddały.

wzmacnia więź blokady), ... Ge7 — d6; 15. Hd1 — e2, Wa — c8; 16. Ge5 — d4, Hb6 — c7; 17. Sf3 — e5 (bezwład czarnych pionów już ugruntowany; istota i d. c. partji polega na utrzymaniu tego stanu; zadanie wykonalne — w wyniku ostatecznym przyniosło młodziutkiemu N. zwycięstwo) [1]).

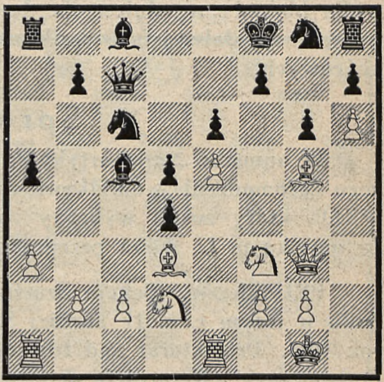
Porównajmy teraz jak wygląda „zmodernizowana“ partja francuska: 1. e2 — e4, e7 — e6; 2. d2 — d4, d7 — d5; 3. e4 — e5, c7 — c5; 4. Hd1 — g4, e5×d4; 5. Sg1—f3!, Sb8—c6; 6. Gf1—d3 — (patrz djagr. H.) — f7 — f5.

Ten warjant gry francuskiej w którym idea naczelna pozostała niezmienna od lat 25-u ... ma swych zwolenników (z naszych graczy dość często stosuje go Najdorf); niewielu jednak — niekażdy bowiem gotów jest oddać pionka, ażeby następnie.... nie grać na atak. Nimzowitsch, przywodzi go dość

I

K

często w partjach mistrzowskich i z powodzeniem. Białe mając piona mniej, grają na „osadzenie“ przeciwnika. Jest to ofiara z myślą o blokadzie. Porównajmy dwie nast. partje:

1) Białe — A. Nimzowitsch, czarne — A. Gakanson (Chrystjanja, 1922 — tu otwarcie to zastosował N. poraz pierwszy). Pierwszych 6 posunięć, jak wyżej — patrz djagr. H.; 6. .... f5; 7. H — g3, S — e7; 8. 0 — 0, S — g6; 9. h4, H — c7; 10. Wf — e1, G — d7; 11. a3, 0 — 0 —0; 12. b4, a6; 13. h5, S — e7; 14. G — d2, h6; 15. a4, g5; 16. b5, f4; 17. H g4, S — b8; 18. c3, Wd — e8; 19. c × d4, K — d8; 20. We — c1, H — b6; 21. a5, H — a7; 22. b6, H — a8 (prawda, że podobna pozycja hetmana spotykana bywa jedynie w zadaniach — patrz djagr. I.); 23. Wc — c7, Se — f5; 24. S — c3,

---

[1]) dla zainteresowanych podajemy d. c. partji .... Ge8; Wa — e1, g × e5; g × e5, Hc6; Gd4!, Gd7; Hc2, Wf7; We3 b6, Wg3, Kh8; G × h7, e5 (K × h7?; Hg6); Gg6, We7; We1, Hd6; Ge3, d4; Gg5, W × c3; W × c3, d × c3; H × c3; H × c3 i t. d.

G — e7; 25. Sc × d5, Sf × d4; 26. S × d4, e × d5; 27. H × d7+ i białe matują (Se6+).

2. Białe — A. Nimzowitsch. czarne — J. Szekely (Kečskemet, 1927), Pierwszych 6 posunięć jak wyżej; 6. ... S — e7. 7. 0 — 0, Sg6; 8. We1, Hc7; 9. Hg3, Gc5; 10. h4, Kf8; 11. h5, Se7; 12. h6 g6; 13. a3!, a5; 14. Gg5, Sg8; 15. Sb — d2, f6 patrz djagr. K; 16. Sb3!, b6; 17. e × f6, H × g3; 18. f × g3, Gd6; 19. Gb5, Sa7; 20. Sf × d4, Kf7; 21. c4!, e5; 22. c × d5, e × d4; 23. G — e8+, Kf8; 24. f7, Gf5; 25. S × d4, Gc5; 26. Wa — d1, Sb5; 27. f × g8, H+, W × g8; 28. G × b5, Kf7; 29. d6 — czarne się poddały.

Jak powiedziano wyżej — debiut decyduje o zwycięstwie.

Ale nie zawsze. W jakże wielu otwarciach obaj partnerzy wychodzą zwycięsko z „gąszczów" kombinacyj z nieuszczuplonemi siłami, gdzie dwie zupełnie równe falangi pionów — wojowników stają naprzeciw siebie. Prawidła blokady w odniesieniu do lawiny pionowej, która *zaistniała* mimo wszystko (w dalszej fazie walki na szachownicy) — będą przedmiotem uwag końcowych. Dok. nastąpi.

Sprostowanie

W numerze 2-gim artykuł p. Palińskiego p. t. „Sprawozdanie z Walnego Zgromadzenia", omyłkowo zostało opuszczone nazwisko p. Leona Weita (PKO), który został wybrany zastępcą skarbnika Zarządu W. O. Z. Sz. Za omyłkę p. L. Weita przepraszamy *Redakcja.*

PRUSZKÓW. Sekcja Szachowa T-wa Cyklistów w Pruszkowie urządziła w lutym r. b. II Turniej Szachowy o mistrzostwo m. Pruszkowa na rok 1935. Protektorat nad turniejem objął burmistrz miasta p. Stanisław Gruszczyński. W turnieju uczestniczyło 20 zawodników, ukończyło 18 z wynikiem następującym:

I miejsce i tytuł mistrza zdobył p. inż. Hauke-Bosak 17 pkt., II miejsce p. Guzowski 13 i pół pkt., III miejsce p. Leśniewski 11 i pół pkt., IV miejsce p. Małkiński 11 pkt.

Na uroczystość zakończenia turnieju przybyli goście z klubów szachowych, zorganizowanych w W. O. Z. Sz. z przeesem Okręgu p. Palińskim, pp. Łękawskim i K. Wolfgramem na czele oraz goście miejscowi. Nastąpiło rozdanie nagród, poczem p. inż. Hauke-Bosak dał seans gry jednoczesnej na 20 szachownicach z wynikiem + 17 — 1 = 2. *Z. Abramowski.*

T. Czarnecki

Nowoczesna Dwuchodówka

Powszechne jest mniemanie, że ułożenie dwuchodówki nie jest rzeczą trudną i że każdy szachista, byleby mu się zechciało przysiąść fałdów, takie zadanie ułoży.

W rzeczywistości sprawa wygląda nieco inaczej. Ułożono już setki tysięcy dwuchodówek, coraz piękniejszych, bardziej skomplikowanych, bardziej subtelnych. Kompozytor współczesny musi rozporządzać dużą techniką, którą nabyć można tylko dzięki dłuższej pracy.

Postaramy się omówić w artykule niniejszym zdobycze nowoczesnej dwuchodówki.

Uwagi ogólne

Pozycja bierek na szachownicy musi być możliwa, t. j. taka, jaka może wyniknąć z gry. Obecność figur dorobionych jest niedopuszczalna.

Białe piony, ze względu na małą siłę działania, powodują zwykle ciężkość układu, należy ich więc o ile możności unikać.

Biały król powinien grać. Cały zresztą dział kompozycji (związania) opiera się na grze b. króla.

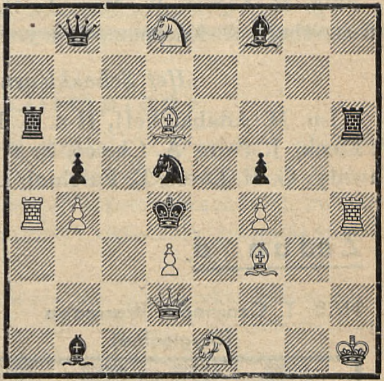
Wszystkie białe figury powinny być zużytkowane jaknajwszechstronniej.

Każde zadanie zawiera pewną myśl, jakieś założenie autora, które nazywamy ideą lub tematem. Od jakości tej idei zależy w pierwszym rzędzie wartość zadania.

Drugim czynnikiem decydującym jest opracowanie techniczne. Zadanie musi być oryginalne — bądź ze względu na treść, bądź — na formę.

Należy się starać o jaknajpełniejsze przeprowadzenie idei zadania.

Nr. 1. *P. Keres*

I nagr. Norsk Sjakkblad 1933.

W zad. Nr. 1 po wstępie 1) Gg2! grozi 2) Sf3; obroną są posunięcia cz. Skoczka d5 (uwalnia pole cz. Królowi). Autor wyzyskał tu wszystkie możliwości, dając na każde odejście inną grę: 1) .... Sb6 2) Sc6+; 1) .... Sc7 2) Ge5+; 1) .... Se7 2) Gc5+; 1) .... Sf6 2) Se6+ 1) .... S : f4 2) W : f4+; 1) ..... Se3 2) Hb2; 1) .... Sc3 2) Hf2+; 1) .... S : b4 2) W : b4+. Wadę tego zadania stanowi zato wielka ilość figur statystujących, stojących tylko po to, aby je czarny skoczek przesłaniał. d. c. n.

Mecz Polska — Węgry

Warszawskie Koło Problemistów, po ukończeniu meczu z Danją, zorganizowało nową imprezę międzynarodową — mecz z Węgrami. Dnia 31 lipca upłynął termin układania zadań i 24 polskie zadania zostały wysłane do

mężа zaufania, p. Büchnera z Niemiec, który po otrzymaniu również zadań węgierskich prześle je do sędziów pp. A. Chicco z Włoch i F. Nanninga z Holandji. W meczu brało udział 10 najlepszych polskich kompozytorów i możemy mieć nadzieję że wynik tej potyczki z najsilniejszem w Europie państwem zadaniowem będzie dla nas honorowy. Po rozstrzygnięciu meczu podamy obszerniejsze omówienie.

Rozstrzygnięcia konkursów na dwuchodówki

„Els Escacs a Catalunya" 1934.

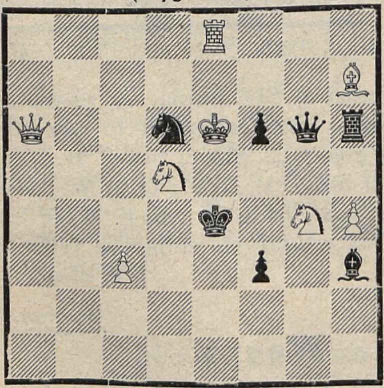
I-n. K. A. L. Kubbel; II-n. J. Peris; III-n. A. Ellerman; wzm. zaszcz. E. Foschini, L. H. Persson, F. Novejarque; pochwały: F. Novejarque, J. Peris i A. F. Argüelles, *L. Tuhan-Baranowski*, A. Ellerman, M. Segers, R. Carlos; wzm. pochw. F. Mendes de Moraes, L. Valve, E. Salardini, *J. Fux*, E. Puig, M. Segers, W. May, L. H. Persson, V. Barthe i P. Moussouris, M. Adabascheff, A. Ellerman, E. i J. Pederssen.

„Het Schaakleven" (De Problemist) 1934.

I-n. M. Adabascheff, II-n. S. Boros, III-n. L. H. Persson; wzm. zaszcz. F. Fleck, J. Peris, A. Chicco, S. S. Lewmann, R. Büchner, I. Neumann; pochwały: G. H. Drese, E. Foschini, L. Apro, J. Szoghy, E. W. Nanning.

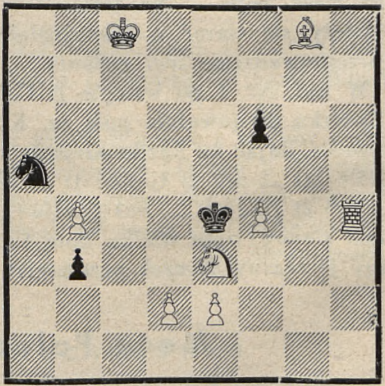
Zadania.

Nr. 5. T. Czarnecki, Warszawa
(oryginalne)

Mat w 2 posunięciach

Nr. 6. T. Czarnecki, Warszawa
(oryginalne)

Mat w 3 posunięciach

Zakłady Graf. „Polska Zjednoczona" Warszawa, Nowolipie 2. Tel. 11-40-45.

Nr. 3-a 27 SIERPIEŃ 1935 Rok I

CENA 40 gr.

WIADOMOŚCI SZACHOWE

WARSZAWSKIEGO OKRĘGOWEGO ZWIĄZKU SZACHOWEGO

PRENUMERATA W KRAJU
kwart. . . . 1. –
półrocznie . 1.80
rocznie . . 3.50
ZAGRANICĄ
rocznie . . 6. –

WYDAWCA: Warszawski Okręgowy Związek Szachowy W-wa, Wierzbowa 8, konto PKO 29696
REDAKTOR ODP.: Roman Paliński
REDAKCJA i ADMINISTRACJA: W-wa, Wspólna 58 m 1, (czwartki godz. 16–17)
ADRES DLA KORESPONDENCJI: Stanisław Łękawski, W-wa Wspólna 58 m. 1

Wrażenia z Olimpjady

Prasa codzienna daje obszerne sprawozdania z przebiegu olimpjady, podając stan rozgrywek, horoskopy lub też opisy ciekawszych spotkań. My chcielibyśmy odtworzyć całość tej rekordowej imprezy szachowej, zwłaszcza dla tych szachistów, którzy nie mieli możności oglądania zmagań mistrzów królewskiej gry.

Kasyno Garnizonowe, gdzie odbywają się rozgrywki, schowane jest w niewielkim parku, pełnym zieleni, i robi wrażenie zacisznego dworu. Z bramy kasyna, poprzez liście drzew widać barwny pas flag narodowych państw, biorących udział w olimpjadzie zwisających z dachu kasyna. Szczególnie imponujący widok przedstawiają wieczorem, uwypuklając się na ciemnem tle, rozjaśnione światłem reflektora.

Wejdźmy teraz do kasyna. W hallu na prawo — kasa, przy której pełni niezmordowanie służbę urocza pani H. Kupujemy bilety. Z góry dochodzi gwar zmieszanych głosów. Po schodach, przybranych wzorzystemi kilimami, wchodzimy na górę. Mijamy kiosk Ruchu — tutaj zatrzymuje nas czarujący uśmiech kierowniczki, która demonstruje nam dużą ilość najnowszych wydawnictw szachowych, wśród których przeważają zagraniczne.

Idziemy dalej, gdyż gwar na górze potęguje się. Niewielki hall zapełniony publicznością. Wszyscy z wytężoną uwagą i ciekawością patrzą na duże tablice, wiszące na ścianach. Właśnie jeden z panów z biało-czerwoną opaską na ramieniu uzupełnia tablicę świeżo otrzymanemi od prezydjum wynikami kilku aktualnych spotkań. Różnojęzyczny tłum żywo reaguje na wstawione cyfry, komentując je z przejęciem. Niektórzy w skupieniu notują te cyfry w jednakowych książeczkach.

Jak nas informuje jeden z panów, pełniących służbę przy tablicach, jest to t. zw. w skróceniu „aneks“, t. j. szczegółowy plan rozgrywek turnieju drużynowego i turnieju pań o mistrzostwo świata — nowość pomysłu D. Przepiórki, niespotykana dotychczas na olimpjadach, która spotkała się z całkowitem uznaniem wśród graczy zagranicznych i krajowych, oraz przedstawicieli prasy. Ale o aneksie kiedyindziej.

Przeciskamy się przez tłum, wciąż tłoczący się dokoła tablic — teraz bowiem widzimy ich kilka — i zdążamy do sali gry.

W przeciwieństwie do kuluarów panuje tu głęboka cisza. Na pierwszym planie szczególny widok — piramida ludzi, stojących na ławach — co to jest?

Okazuje się, że za tą piramidą stoi stół, przy którym gra nasza reprezentacyjna drużyna. W tem miejscu nasuwa się uwaga: nasi powinni grać na korcie tennisowym Legji — wtedy więcej kibiców mogłoby się pomieścić na trybunach, a gracze mieliby więcej powietrza. Na końcu jednej z ław widzimy „kibica“ z lornetką — bada z odległości sytuacje na szachownicach.

Przy innych stołach też pełno, ale nie stoją już na ławach. Teraz dopiero widzimy, jak odbywa się gra. Wzdłuż dużej sali stoi osiem stołów, odgrodzonych linami od publiczności. Pierwszy rząd kibiców, siedzących na krzesłach, tworzy oprócz liny naturalną barjerę nie do przebycia. Za nimi kibice stojący.

Na każdym stole — cztery szachownice, a przy nich ekipy. Przy graczach stoją proporczyki i kartki z nazwiskami graczy. Pośrodku zegary — bezlitosne maszyny, które niejednego gracza wyprowadzają z równowagi.

W rogu sali, na podwyższeniu, popiersie Marszałka Józefa Piłsudskiego w zieleni i barwach Państwa — obok stół kierownictwa turnieju, na którym stoi puhar przechodni Hamilton-Russell'a.

Co chwila od stołów przeciska się przez wieniec publiczności sędzia z opaską biało-czerwoną, oddając przy stole kierownika zegar i kartki z przebiegiem i wynikiem tylko co skończonej partji. Stąd dyżurny chwyta wyniki i odnosi do gwarnych kuluarów, gdzie ukazują się na tablicach, wywołując nową falę różnojęzycznych komentarzy.

Obserwujemy graczy, którzy zakończyli partję. Przeciskają się przez zaporę kibiców i zdążają do innej sali. Idziemy za nimi, a właściwie za jednym z nich — Najdorfem.

Wygrał — piękna partja — koledzy gratulują. Momentalnie koło Najdorfa robi się zbiegowisko; ciągną go do szachownicy: „pokaż, jak wygrałeś“. Najdorf zaczyna demonstrować przebieg gry. Zrywają się głosy: „dlaczego tak grałeś? tak było lepiej!“ Gwar wzmaga się — niektórzy wołają „nie przeszkadzać“. Znów głosy: „mogłeś grać tak... i tak... i mat!“ „Ależ nie, bo... (tu krzyki głuszą słowa mistrza)... zresztą nie lubię tak prędko wygrywać“.

Tłum zepchnął nas do ostatnich szeregów. Oglądamy tę nową salę. Przy innych stolikach spokojniej, bo też praca poważna — korespondenci pism zagranicznych komentują partje dla swoich pism.

Na drzwiach widzimy napis: „Biuro Prasowe". Wchodzimy. Trzeszczą maszyny i powielacze, terkoczą telefony — biuro pracuje pełną parą.

Przy jednym telefonie rozmowa z Moskwą ,przy drugim, w sąsiednim pokoju — z Londynem. Przy najbliżej stojącej maszynie siedzi brunet w białem ubraniu — to p. Grau, członek ekipy argentyńskiej, który jednocześnie jest korespondentem pism. Na maszynie założony blankiet telegraficzny. Spostrzegamy kolejną numerację kartki — 12! Taka depesza — ho, ho! Po każdej rundzie co ciekawsze partje podawane są do Buenos-Aires w całości. To się nazywa zainteresowanie szachami — kiedy my dojdziemy do tego?

A gdzie grają Panie? — Z hallu na dole, na lewo — odpowiada nasz informator.

Chodźmy.

Na dole teraz dopiero zauważamy urząd pocztowy, specjalnie zainstalowany na czas olimpjady, posiadający specjalny kasownik na znaczki. Nowość swego rodzaju dla filatelistów.

Wchodzimy do sali pań. Cisza. Pod ścianami stoliki, przy których pod barwami państw zmagają się mistrzynie. Większość kibiców to kobiety. Jednak zainteresowanie o wiele mnejsze, niż na górze.

Opuszczamy wreszcie gmach Kasyna, jarzący się od świateł, naładowany elektrycznością emocji i wysiłkiem myśli. Owiewa nas chłód wieczorny, obejmuje cisza i spokój wytwornej dzielnicy Warszawy.

Ciekawe, niecodzienne wrażenia pozostaną nam na długo w pamięci.

Komitet Organizacyjny Olimpjady Szachowej

Przewodniczący: Dr. Bronisław Nakonieczników - Klukowski, wojewoda warszawski,

Zastępca przewodniczącego: Albrecht Ks. Radziwiłł,

Prezes Zarządu Polskiego Związku Szachowego: Józef Rogoziński, Dyrektor departamentu N. I. K.

Przewodniczący Komisji Finansowej: Kazimierz Piłsudski,

Przewodniczący Komisji Technicznej: Dawid Przepiórka,

Przewodniczący Komisji Gospodarczej i skarbnik: Leon Orlański,

Przewodniczący Komisji Propagandowej: Dr. Bronisław Nakoniecznikow-Klukowski, wojewoda warszawski,

Kapitan Związkowy: Płk. dypl. Dr. Marjan Steifer.

Członkowie

Wojewoda: Władysław Belina-Prażmowski, Radca: Stefan Borkowski, Paweł Chmiel, Inż. Stefan Dażwański, Bogdan Domosławski, Prezydent Wacław Drojanowski, Płk. dypl. Kazimierz Glabisz, Jerzy Jagielski, Sędzia Jan Jarmołowicz, Dr. Jerzy Kozicki, Inż. Leon Krakowski, Franciszek Kubicz, Gen. Feliks Maciszewski, Mgr. Juljan Madfes, Nacz. Włodzimierz Michalski, Konstanty Michałowski, Nacz. Edmund Mieroszewicz, Radca Tadeusz Pawłowski, Gen. Bolesław Popowicz, Dyr. Maurycy Poznański, Dr. Józef Połyka, Dr. Gustaw Raciążek, Dyr. Henryk Rewkiewicz, Samuel Rosenblatt, Prezes Andrzej Rotwand, Inż. Tadeusz Rysiakiewicz, Senator Rafał Szereszewski, Inż. Bogdan Toczyński, M. A. Weinreich, Gen. Sergjusz Zahorski, Ppłk. Tomasz Żuk-Rybicki.

Kierownictwo Turniejów

Kierownik Turnieju Drużynowego: Dawid Przepiórka.
Kierownik Turnieju Pań: Ppłk. dypl. Dr. Marjan Steifer.

Komisja Arbitrów

1. Dr. A. Alechin (Paryż), 2. Dr. A. C. G. Oskam (Rotterdam), 3. D. Przepiórka (Warszawa), 4. Ppłk. dypl. Dr. M. Steifer (Warszawa), 5. Dr. S. Tartakower (Paryż), 6. Sir G. A. Thomas (Londyn), 7. Prof. Dr. Milan Vidmar (Lublana).

Herbatka na Ratuszu

Prezydent m. st. Warszawy urządza w dniu 29 b. m. herbatkę dla uczestników i organizatorów Olimpjady Szachowej, z okazji tejże Olimpjady i XII kongresu Międzynarodowego Związku Szachowego. (F. I. D. E.).

Wyniki Rozgrywek Olimpijskich

Wyniki rozgrywek olimpijskich po piętnastu rundach przedstawiają się następująco:

1) Polska 41 pkt., 2) Szwecja 41 pkt., 3) U. S. A. 39 i pół (2), pkt., 4) Czechosłowacja 39 (1) pkt., 5) Węgry 39 pkt., 6) Jugosławja 33 i pół (2) pkt., 7) Austrja 33 pkt., 8) Argentyna 32 i pół (1) pkt., 9) Łotwa 32 i pół (1) pkt., 10) Estonja 31 (1) pkt., 11) Francja (30 (1) pkt., 12) Anglja 29 (2) pkt., 13) Finlandja 28 pkt., 14) Palestyna 27 (2) pkt., 15) Litwa 26 i pół (2) pkt., 16) Danja 22 i pół (2) pkt., 17) Rumunja 22 (1) pkt., 18) Włochy 16 i pół (2) pkt., 19) Szwajcarja 15 (1) pkt., 20) Irlandja 8 i pół pkt.

Tablica wyników partyj zakończonych turnieju drużynowego

(w nawiasie — partje odłożone)

Nr.	Nazwa państwa	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	Razem
1	Polska	■	3	2	3	2½	3½	3	2	3½	2	1½	2½	2½	4	4					2	41
2	Danja	1	■	1½	2	2	½	2	3½	3	½	1	½	1	1½					1½	1	22½(2)
3	Austrja	2	2½	■	1½	2	2	3	1½	2½	2	1½	2	2					3½	3	2	33
4	Finlandja	1	2	2½	■	2	2½	2	4	1	0	½	1½					1½	3½	1½	2½	28
5	Litwa	1½	2	2	2	■	2	1½	1½	2½	1	½					2	2½	3	1	1½	26½(2)
6	Estonja	½	3½	2	1½	2	■	2½	3½	1½	1					3½	1½	2½	3	1	1½	31(1)
7	Palestyna	1	2	1	2	2½	1½	■	2½	½					2	4	1	1	3½	1	1½	27(2)
8	Rumunja	2	½	2½	0	2½	½	1½	■					0	2	2½	2	1	3	1	1	22(1)
9	Wielka-Bryt.	½	1	1½	3	1½	2½	1½		■			1½	1½	3	3½	1½	3	2	1½		29(2)
10	Czechosłowac	2	3½	2	4	3	2				■	1	2	2	3	4	3	3½	3½	2		39(1)
11	St. Zjedn. A. P	2½	3	2½	3½	½					3	■	1	1½	3½	3	3½	2½	3½	2½	2½	39½(2)
12	Węgry	1½	3½	2	2½					2½	2	3	■	2	3½	3	2½	3	3½	3	1½	39
13	Szwecja	1½	3	2					4	2½	2	2½	2	■	4	3½	3½	2½	3	1½	3½	41
14	Włochy	0	½					2	2	1	1	½	½	0	■	3½	2	½	1½	1	½	16½(2)
15	Irlandja	0					½	0	1½	½	0	1	1	½	½	■	0	1	1	0	1	8½(1)
16	Francja					2	2½	3	2	2½	1	½	1½	½	2	4	■	2	4		1	30(1)
17	Łotwa				2½	1½	1½	3	3	1	2	1½	1	1½	3½	3	2	■	2½		3	32(1)
18	Szwajcarja			½	½	1	1	½	1	2	½	½	½	1	2½	3	0	½	■			15(1)
19	Jugosławja		2½	1	2½	3	3	3	3	2½	2	1½	1	2½	3	3 (1)	2			■		35½(1)
20	Argentyna	2	3	2	1½	2½	2½	2½	2			1½	2½	½	3½	3	2½	1			■	32½(1)

Partje z Olimpjady

I RUNDA 16.8.1935.

FLOHR (CSR) — FINE (USA).

1) d4, Sf6; 2) c4, e6; 3) Sc3, d5; 4) Gg5, Sb—d7; 5) e3, Ge7; 6) Sf3, 0—0; 7) Hc2, c6; 8) a3, a6; 9) Wc1, We8; 10) Gd3, h6; 11) Gf4, d:c4; 12) G:c4, b5; 13) Ga2, c5; 14) d5, e:d5; 15) S:d5, Wa7; 16) S:e7, H:e7; 17) 0—0, Gb7; 18) Wf—d1, Ge4; 19) He2, c4; 20) Se1, Sd5; 21) Gg3, Sc5; 22) Wd4, Wd7; 23) Wc—d1, We—d8; 24) h3, Gd3; 25) S:d3, S:d; 26) Kh2, Sb6; 27) W:d7, W:d7; 28) Gb1, Hd8; 29) b3, Sc5; 30) W:d7, H:d7; 31) b:c4, S:c4; 32) Hc2, g6; 33) Hc3, He7; 34) Hb4, Kf8; 35) Hc3, He7; 36) Hb4, Hf8; 37) Hc3, Hd8; 38) Gc2, He7; 39) a4, Se4; 40) G:e4, H:e4; 41) a:b5, a:b5; 42) Hb4, Hd5; 43) He7; Remis.

II RUNDA 17.8.1935.

Dr. VIDMAR (Jugosławja) — GRUNFELD (Austrja).

1) d4, d5; 2) c4, d:c5, 3) Sf3, a6; 4) e3, Sf6; 5) Gc4, c6; 6) 0—0, c5; 7) He2, Sc6; 8) Wd1, b5; 9) Gb3, c4; 10) Gc2, Sb4; 11) Sc3, Sc2; 12) Hc2, Gb7; 13) d5, Hb6; 14) e4, Gc5; 15) Gg5, 0—0; 16) a4, Wa—c8; 17) a5, Ha7; 18) Gf6, g:f; 19) Hd2, Wf—d8; 20) Hh6, Ge7; 21) e5, Gf8; 22) Hf6, Gd5; 23) Sd5, Wd5; 24) Wd5, e:d; 25) Hf5, h6; 26) Wd1, We8; 27) Wd5, Ha5; 28) h4, Hb6; 29) Wd4, He6; 30) Wg4, Gg7. Remis.

III RUNDA 18.8.1935.

FLOHR (Czechosłowacja) — STOLZ (Szwecja).

1) d4, d5; 2) Sf3, Sf6; 3) c4, d:c4; 4) Ha4, c6; 5) H:c4, g6; 6) g3, Gg7; 7) Gg2, Ge6; 8) Hc2, Gf5; 9) Ha4, Sb—d7; 10) Sc3, Se4; 11) 0—0, Sb6; 12) Hb3, 0—0; 13) Wd1, S:c3; 14) b:c3, Hd5; 15) Sd2, Hd7; 16) a4, Ge6; 17) Hc2, Wa—d8; 18) Sb3, Hc8; 19) Sc5, Gc4; 20) Wb1, e5; 21) e3, Ga6; 22) S:a6, b:a6; 23) Ga3, We8; 24) Gc5, Sd7; 25) G:a7, He7; 26) Gc5; S:c5 27) d:c5, d1; 28) W:d1, Ha5; 29) G:c6, Wc8; 30) Gd5, H:c5; 31) Hb3, Hc7; 32) Wb1, Gf8; 33) Ha2, Hd7; 34) Wb6, Kg7; 35) c4, a5; 36) Hb2, Gd6; 37) Hb5, Hd8; 38) Wb7, Gc7; 39) Hc6, h5; 40) h4, He7; 41) Wa7, Hd8; 42) Kg2, Kf8; 43) c5, Kg7; 44) g:f7, K:f7; 45) Wa1—a6, Gd6; 46) Hd5+, Kg7; 47) W:d6, He8; 48) W—e6, W:c5; 49) Hb7+. Czarne się poddały.

IV RUNDA 18.8.1935.

H. FRIEDMAN (Polska) — SOLIN (Finlandja).

1) d4, Sf6; 2) c4, g6; 3) Sc3, d5; 4) Gf4, c6; 5) e3, Gg7; 6) Sf3, 0—0; 7) Ge2, d:c4; 8) G:c4, Sb—d7; 9) h3, Sb6; 10) Gb3, Sb—d5; 11) Gh2, S:c3; 12) b:c3, Ha5; 13) Wc1, Gf5; 14) 0—0, Wa—d8; 15) He2, Se4; 16) Se5, c5; 17) S:f7, W:f7; 18) G:f7+, K:f7; 19) g4, c:d4; 20) e:d4, S:c3; 21) Hc4+, Ge6; 22)

H:c3, H:a2; 23) Hf3+, Kg8; 24) H:b7, G:d4; 25) H:e7, Wf8; 26) Gg3, Gc4; 27) He4, G:f1; 28) H:d4, Gb5; 29) Wc7, Wf7; 30) Wc8+, Wf8; 31) W:f8, K:f8; 32) Hc5+. Czarne poddają.

ANDERSEN (Danja) — SPIELMAN (Austrja).

1) d4, e6; 2) Sf3, c5; 3) e3, Sf6; 4) Gd3, b6; 5) 0—0, Gb7; 6) He2, Ge7; 7) b3, Sc6; 8) Gb2, Sb4; 9) Gc4, G:f3; 10) g:f3, 0—0; 11) a3, Sc6; 12) d:c5, b:c5; 13) Sc3, d5; 14) Wa—d1, Hb6; 15) Sa4, Hc7; 16) Gb5, Se5; 17) f4, Sg6; 18) Gd3, c4; 19) b:c4, Ha5; 20) Sc3, Wa—b8; 21) Sb5, a6; 22) Gc3, Ha4; 23) Sd4, H:a3; 24) Ga1, Wb6; 25) Hf3, e5; 26) G:g6, e:d4; 27) G:d4, We6; 28) c:d5, S:d5; 29) Gf5, Wd6; 30) Ge5, Sf6; 31) G:d6, G:d6; 32) Hc6, Sb8; 33) Wa1, He7; 34) W:a6, Sh5; 35) He4, Hh4; 36) Hg2, g6; 37) Gg4, Sg7; 38) Wf—d1. Czarne poddały.

ALECHIN (Francja) — SILBERMAN (Rumunja).

1) c4, e6; 2) Sc3, d5; 3) d4, Sf6; 4) Gg5, Sb—d7; 5) Sf3, c6; 6) e4, d:c4; 7) S:e4, Gb4+; 8) Sc3, Ha5; 9) Gd2, Hc7; 10) Gd3, e5; 11) d:e5, S:e5; 12) He2, Sf6—d7; 13) 0—0, 0—0; 14) Sd5, c:d5; 15) G:b4, S:d3; 16) H:d3, d:c4; 17) He3, Hb6; 18) G:f8, H:e3; 19) f:e3, K:f8; 20) Wa—d1, Ke7; 21) Wd5, f6; 22) Wf—d1, b6; 23) Wd6, Sc5; 24) Wd8, Gb7; 25) W:a8, G:a8; 26) Sd4, Ge4; 27) Wc1, gd5; 28) Sf5+, Ke6; 29) S:g7+, Ke5; 30) Sh5, Gf7; 31) Sf4, Se4; 32) a3, b5; 33) Wd1, Sc5; 34) Wd8, a6; 35) Kf2, Sa4; 36) Wd7, Gg6; 37) Wd5+, Ke4; 38) W l2, Gf5; 39) h3, c3; 40) Wd4+, Ke5; 41) Kf3, Sb6; 42) b:c3, Gd7, 43) Sd3+, Kf5; 44) Wd6. Czarne poddały.

ELISKASSES (Austrja) — ENEVOLDSEN (Danja).

1) d4, d5; 2) c4, e5; 3) d:e, d4; 4) Sf3, Sc6; 5) g3, Ge6; 6) Sb—d2, h6; 7) Gg2, Hd7; 8) 0—0, 0—0—0; 9) Ha4, Kb8; 10) Wd1, g5; 11) Sb3, S:e5; 12) H:d7, S:f3+; 13) G:f3, W:d7; 14) W:d4, W:d4; 15) S:d4, G:c4; 16) b3, ga6; 17) Gb2, f6; 18) Wd1, Gd6; 19) Sf5, Wh7; 20) S:d6, Wd7; 21) Ga3, f5; 22) e4, c:d6; 23) G:d6, Kc8; 24) e5, g4; 25) Gd5, Czarne poddają się.

MARSHALL (USA) — STOLTZ (Szwecja).

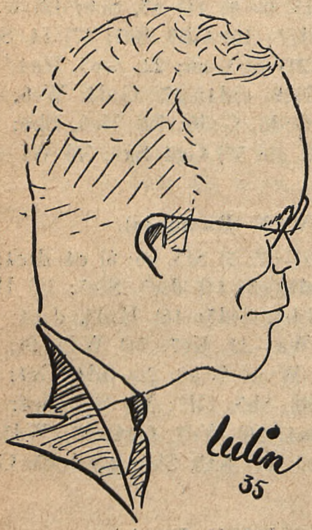
1) d4, d5; 2) c4, c6; 3) Sc3, Sf6; 4) c:d5, c:d5; 5) Sf3, Sc6, 6) Gf4, Hb6; 7) Sa4, Ha5+; 8) Gd2, Hd8; 9) e3, e6; 10) Wc1, Gd6; 11) Ga5, Gd7; 12) 0—0, Se4; 13) Sc5, G:c5; 14)d:c5, 0—0; 15) Gc3, Wc8; 16) a3, Se5; 17) Gd7, S:f3; 18) g:f3, S:c3; 19) W:c3, H:d7; 20) Hd4, e5; 21) H:e5, W—c6; 22) e4, d4; 23) Wd3, Hh3; 24) W:d4, Wg6+; 25) Hg3, f5; 26) Wf1—d1, f4; 27) H:g6, h:g6; 28) Wd1—d3, g5; 29) e5, g4; 30) f:g4, f3; 31) Białe poddają się.

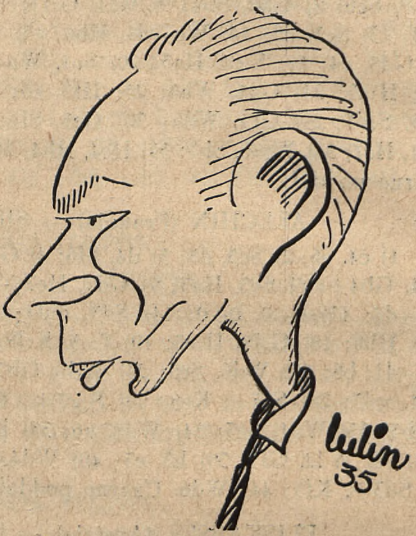
V RUNDA 19.8.1935.

GRUNFELD (Austrja) — GRAU (Argentyna).

1) d4, Sf6; 2) c4, e6; 3) Sf3, b6; 4) g3, Gb7; 5) Gg2, Ge7; 6) 0—0, 0—0; 7) Hc2, Hc8; 8) Sc3, d6; 9) e4, Sb—d7; 10) b3, e5; 11) Gb2, We8; 12) Wa1—c1.

c6); 13) Wf—d1, Gf8; 14) Hb1, Hc7; 15) d5, c5; 16) Hd3, g6; 17) Wf1, Sh5; 18) Kh1, Gh6; 19) Wc—e1, Sf8; 20) Sg1, Gc8; 21) Sg1—e2, Gd7; 22) f4, e:f4; 23) S:f4, Sg7; 24) e5, Sf5; 25) e6, Gf4; 26) g:f4, f:e6; 27) d:e6, Gc6; 28) Sd5, G:d5; 29) G:d5, He7; 30) Hc3, Sd4; 31) f5, g:f5; 32) W:f5, Sf8—e6; 33) W:e6, H:e6; 34) Hg3+, Kh8; 35) G:d4, c:d4; 36) G:e6, W:e6; 37) Hf2. Czarne poddają się.

BOOK (Finlandja) — ANDERSEN (Danja).

1) e2—e4, e7—e5; 2) Sg1—f3, Sb8—c6; 3) Gf1—b5, a7—a6; 4) Gb5—a4; d7—d6; 5) c2—c4, f7—f5; 6) d2—d4, f5:e4; 7) Sf3:e5, d6:e5; 8) Hd1—h5+, Ke8—e7; 9) Ga4:c6, Hd8:d4; 10) Hh5—e8+, Ke7—d6; 11) Gc1—e3, Hd4:c4; 12) Sb1—c3, Gc8—g4+; 13) Wa1—d1+. Czarne się poddały.

STOLTZ (Szwecja) — LILIENTHAL (Węgry).

1) e4, e6; 2) d4, d5; 3) Sc3, Gb4; 4) e5, c5; 5) Gd2, Sc6; 6) Sb5, G:d2+; 7) H:d2, S:d4; 8) S:d4, c:d4; 9) H:d4, Se7; 10) Sf3, Gd7; 11) Gd3, Ha5+; 12) c3, h6; 13) 0—0, 0—0; 14) Hh4, Wf—e8; 15) Wf—d1, Wa—c8; 16) Wd2, Gb5; 17) Gc2, Hc7; 18) Wd4, Ge2; 19) We1, G:f3; 20) g:f3, Sc6; 21) Wg4, S:e5; 22) Wg3, f5; 23) Hf4, Sc4; 24) H:c7, W:c7; 25) G:f5, Wc—e7; 26) Gg6, Wf8; 27) b3, Sd6; 28) Kg2, Sf5; 29) Wg4, Wf6; 30) G:f5, W:f5; 31) Wb4, b6. Remis.

B. KOSTIĆ (Jugosławja) — FRIEDEMANN (Estonja).

1) e4, d5; 2) e:d5, H:d5; 3) Sc3, Ha5; 4) Sf3, Sf6; 5) d4, Gg4; 6) h3, G:f3; 7) H:f3, c6; 8) Gd2, e6; 9) Gc4, Sb—d7; 10) Gb3, Hc7; 11) 0—0—0, 0—0—0; 12) g4, Sb6; 13) g5, Se8; 14) Se2, Wd7; 15) h4, g6; 16) c3, Sg7; 17)

Sg3, Sd5; 18) h5, Wg8; 19) h:g6, h:g6; 20) Se4, Se8; 21) Wh7, f5; 22) W:d7, H:d7; 23) Sg3, b5; 24) Se2, Sd6; 25) Kb1, Ge7; 26) Gc1, Se4; 27) Hg2, Hd8; 28) Wg1, Kd7; 29) f3, Sd6; 30) Sf4, Sf7; 31) He2, S:g5; 32) W:g5, G:g5; 33) H:e6+, Kc7; 34) S:d5+, c:d5; 35) G:d5, Wg7; 36) Hc3+, Kb8; 37) Ha8+, Kc7; 38) Hb7+. Czarne poddają się.

VI RUNDA 20.8.1935.

WINTER (Anglja) — ALECHIN (Francja).

1) d4, c5; 2) e3, d5; 3) Sf3, Sb6; 4) c3, Gg4; 5) Sb1—d2, c:d4; 6) e:d4, e6; 7) Gf1—e2, Gd6; 8) 0—0, Sg8—e7; 9) Sf3—e5, G:e2; 10) H:e2, G:e5; 11) d:e5, Hc7; 12) f4, Hb6+; 13) Kh1, h5; 14) Sd—f3, Sf5; 15) Wf—e1, Sc6—e7; 16) Ge3, S:e3; 17) H:e3, Sf5; 18) H:b6, a:b6; 19) a3, h4; 20) Wa—d1, Wa4; 21) Sd4, S:d4; 22) W:d4, W:d4; 23) c:d, Kd7; 24) Wc1, Wa8; 25) Wc3, f6; 26) Kg1, Wa—f8; 27) e:f6, g:f6; 28) Wb3, e5; 29) W:b6, Kc7; 30) We6, Kd7; 31) Wb6. Remis.

DAKE (USA) — CRANSTON (Irlandja).

1) e4, e6; 2) d4, d5; 3) Sc3, Sf6; 4) Gg5, d:e4; 5) S:e4, Ge7; 6) G:f6, G:f6; 7)Sf3, Sb—d7; 8) c3, 0—0; 9) Hc2, Ge7; 10) 0—0—0, c6; 11) h4, Sd7—f6; 12) S:f6, G:f6; 13) Gd3, g6; 14) h5, Kg7; 15) Wh2, Wg8; 16) Hd2, Kh8; 17) Hh6, Gg7; 18) H:h7+. Czarne poddają się.

MARSHALL (U. S. A.) — O'HANLON (Irlandja).

1) d4, d5; 2) c4, e6; 3) Sc3, Sf6; 4) Gg5, Sb—d7; 5) e3, c6; 6) Sf3, Ha5; 7) G:f6, S:f6; 8) Gd3, Gb4; 9) Hc2, 0—0; 10) 0—0, d:c4; 11) G:c4, b6; 12) Se5, Gb7; 13) Se4, Ge7; 14) Se—g5, h6; 15) Sg5:f7, W:f7; 16) G:e6, Wa—f8; 17) S:f7, Wf:f7; 18) Hb3, Sd5; 19) G:f7+. Czerne poddają się.

REILLY (Irlandja) — FINE (USA).

1) d4, e6; 2) Sf3, f5; 3) g3, Sf6; 4) Gg2, Ge7; 5) c4, d6; 6) Sc3, 0—0; 7) 0—0, He8; 8) Hc2, Sb8—d7; 9) e4, Sf6—h5; 10) e4:f5, e6:f5; 11) Wf1—e1, Sd7—f6; 12) Sf3—g5, c6; 13) d5, c5; 14) Gd2, Sf6—g4; 15) Sc3—b5, Hd8; 16) Sg5—e6, Gc8:e6; 17) We2:e6, a6; 18) Wa—e1, Wf8—f7; 19) Sb5—c3, Sg4—e5; 20) Sc3—d1, f4; 21) Gg2—e4, g6; 22) Gc3, Sg7; 23) G:e5, d6:e5; 24) Sc3, Wf—f8; 25) We1—d1, f4:g3; 26) h2:g3, Sg7:e6; 27) d5:e6, He8; 28) Wd7, Gf6; 29) Gd5, Kh8; 30) Se4, Gg7; 31) Sd6, Hb8; 32) e7, We8; 33) Sf7+, Kg8; 34) S:e5+, Kh8; 35) Sf7+, Kg8; 36) Sd6+, Kh8; 37) Hc2—e4, Gg7—d4; 38) Kg2, Gf6; 39) He6, Gf6:e7; 40) He5+. Czarne poddały się.

DANIELSSON (Szwecja) — MADERNA (Argentyna).

1) d4, Sf6; 2) c4, e6; 3) Sc3, d5; 4) Sf3, Sb—d7; 5) c:d, e:d; 6) Gf4, c6; 7) e3, Ge7; 8) Gd3, 0—0; 9) h3, Sf6—e8; 10) Hc2, Sd—f6; 11) 0—0, Sd6; 12) Se5, Ge6; 13) Sa4, Hc8; 14) Sc5, g6; 15) S:e6, H:e6; 16) Gh2, Sd7; 17) Kh1, f5;

18) Wg1, Sf6; 19) g4, f:g; 20) S:g4, Sf6—e4; 21) Gf4, Sf5; 22) f3, Se4—d6; 23) Ge5, h5; 24) Sh6+, Kh7; 25) W:g6, H:g6; 26) S:f5, S:f5; 27) Wg1, He6; 28) Wg7+, Kh6; 29) Hg2. Czarne poddają się.

NAJDORF (Polska) — LAURENTIUS (Estonja).

1) Sf3, d5; 2) d4, Sf6; 3) c4, c6; 4) Sc3, d:c4; 5) a4, Gf5; 6) e3, e6; 7) G:c4, Gb4; 8) 0—0, 0—0; 9) He2, Se4; 10) S:e4 G:e4; 11) Wd1, c5; 12) d:c5, He7; 13) Sd4, H:c5; 14) b3, Sc6; 15) Gb2, Wf—d8; 16) Hg4, Gg6; 17) Hg3, S:d4; 18) W:d4, W:d4; 19) G:d4, Ha5; 20) Wc1, Gd2; 21) Wd1, a6; 22) h4, Wd8; 23) h5, H:h5; 24) W:d2, e5; 25) Ge2, Hf5; 26) Gd3, Hc8; 27) H:e5, f6; 28) Ha5, b6; 29) G:b6, We8; 30) Gc4+, Gf7; 31) G:f7, K:f7; 32) Hc5, Ha8; 33) Wd7+, Kg6; 34) Hc7, Wg8; 35) Hg3+, Kh6; 36) Hf4+, Kg6; 37) Hg4+, Kh6; 38) e4, g5; 39) Hh3, Kg6; 40) Hh7 i mat.

Prof. VIDMAR (Jugosławja) — ENOCH (Palestyna).

1) d4, Sf6; 2) c4, e6; 3) Sf3, b6; 4) g3, Gb7; 5) Gg2, Gb4+; 6) Gd2, He7; 7) 0—0, G:d2; 8) H:d2, d6; 9) Sc3, Sb—d7; 10) Hc2, 0—0; 11) e4, e5; 12) Wf—e1, Wa—d8; 13) Wa—d1, Wf—e8; 14) Sc—d5, G:d5; 15) e:d5, Hf8; 16) d:e5, d:e5; 17) Hc3, Hd6; 18) b4, We8—e7; 19) Sd2, Wd—e8; 20) Sb3,e4; 21) Sd4, He5; 22) f4, Hh5; 23) Sc6, e3; 24) S:e7, W:e7; 25) Wd3, Sg4; 26) h3, Sf2; 27) Wd:e3, Sd1; 28) Gf3, W:e3; 29) H:e3, S:e3; 30) G:h5, S:c4; 31) We7, Czarne poddają się.

VII RUNDA 21.8.1935.

FINE (USA) — Dr. ALECHIN (Francja).

1) d4, c5; 2) e3, d5; 3) Sf3, Sc6; 4) c3, Gg4; 5) Sb—d2, c:d4; 6) e:d4. e6; 7) Gd3, Gd6; 8) 0—0 Hc7; 9) h3, Gh5; 10) Wf—e1, Sg8—e7; 11) Ge2, Gg6; 12) Sh4, 0—0—0; 13) S:g6, S:g6; 14) Gf1, Kb8; 15) Sd—f3, h6; 15) Hd3, Sg6—e7; 17) b3, g5; 18) c4, Wd—g8; 19) c5, G:f4; 20) b4, S:b4; 21) Hb3, Sb—c6; 22) G:f4, g:f; 23) Wa—b1, Ka8; 24) Wb2, Sf5; 25) We—b1, Wg—b8; 26) Ha4, f6; 27) Gd3, Sf—e7; 28) Wb6, Wh—g8; 29) Gb5, Wg7; 30) Wb3, Wb—g8; 31) Kf1, W:g2; 32) G:c6, S:c6; 33) W:b7, H:b7; 34) W:b7+, K:b7; 35) Hc2, Wg2—g7; 36) Hd2, e5; 37) d:e5, f:e5; 38) H:d5, Wd8; 39) Hb3+, Kc7; 40) He6, Wd8—d1+; 41) Ke2, Wg7—d7; 42) H:h6, Wc1; 43) Hf8, We7; 44) Sg5, Sd4+; 45) Kd2, Wc2+; 46) Kd3, Wd7; 47) Se4, Wc1; 48) Kd2, Sb3+; 49) Ke2, Sd4+; 50) Kd2, Sb3+. Remis.

VIII RUNDA 21.8.1935.

Dr. ALECHIN (Francja) — L. STEINER (Węgry).

1) Sf3, Sf6; 2) c4, b6; 3) Sc3, Gb7; 4) d4, e6; 5) a3, Ge7; 6) Gf4, 0—0; 7) Hc2, Sh5; 8) Gd2, f5; 9) e3, d6; 10)Gd3, g6; 11) e4. Sb—d7; 12) 0—0—0, Sd7—f6; 13) e:f5, e:f5; 14) d5, Sf—d7; 15) Gh6 Sg7; 16) h4, Gf6; 17) Sg5, Sc5; 18) Ge2, Wf—e8; 19) Gf3, a5; 20)Wd—e1, a4; 21) g4, Sb3+; 22) Kb1, W:e1+;

23) Wh:e1, Sb—d4; 24) Hd3, S:f3; 25) H:f3, f:g4; 26) H:g4, Sf5; 27) Se6, S:h6; 28) Hf4, He7; 29) H:h6, G:c3; 30) b:c3, Gc8; 31) h5, G:e6; 32) W:e6, Hh4; 33) W:g6, h:g6; 34) H:g6, Kh8; 35) Hh6+, Kg8; 36) Hg6+, Kh8; 37) Hh6+, Kg8; 38) Hg6+. Remis.

IX RUNDA 22.8.1935.

P. FRYDMAN (Polska) — THOMAS (Anglja).

1) d4, d5; 2) c4, c6; 3) Sf3, Sf6; 4) Sc3, Gf5; 5) c:d5, S:d5; 6) e3, e6; 7) Gd3, G:d3; 8) H:d3, Sd7; 9) 0—0, Ge7; 10) e4, S:c3; 11) b:c3, Hc7; 12) e5, c5; 13) Gg5, Sb6; 14) G:e7, c4; 15) He2, H:e7; 16) Sd2, Hc7; 17) Se4, 0—0; 18) f4, Sd5; 19) f5, e:f5; 20) W:f5, g6; 21) Sf6, S:f6; 22) Wf6, Wa—e8; 23) Wa—f1, We6; 24) Hd2, Kg7; 25) Wf1—f3, h6; 26) W:e6, f:e6; 27) W:f8, Hg7; 28) Hh6, Hg7; 29) H:H, K:g7; 30) Kf2, b5; 31) h4, a5; 32) a3, g5; 33) h:g5, Kg6; 34) Ke3, Kg5; 35) Ke4, a4; 36) d5, e:d5; 37) Kd4, Kf5; 38) g3. Czarne poddają się.

FLOHR (Czechosłowacja) — Dr. VIDMAR (Jugosławja).

1) d4, d5; 2) c4, e6; 3) Sc3, Sf6; 4) Gg5, Sb—d7; 5) e3, Ge7; 6) Sf3, 0—0; 7) Wc1, c6; 8) Gd3, d:c4; 9) G:c4, Sf—d5; 10) G:e7, H:e7; 11) 0—0, S:c3; 12) W:c3, e5; 13) d:e5, S:e5; 14) S:e5, H:e5; 15) f4, Hf6; 16) Hb3, Wd8; 17) Wd1, W:d1; 18) H:d1, Gf5; 19) Gd3, Wd8; 20) Hc2, W:d3; 21) W:d3, G:d3; 22) H:d3, g6; 23) Hd2, c5; 24) a4, b6; 25) c4, Hc6; 26) e5, H:a4; 27) Hd8+, Kg7; 28) Hf6+, Kg8. Remis.

Turniej Międzynarodowy Pań

Uroczyste otwarcie turnieju odbyło się dnia 22 sierpnia r. b.

W imieniu komitetu organizacyjnego zabrał głos ppułk. dypl. Dr. M. Steifer pozdrawiając serdecznie uczestniczki turnieju.

Następnie poświęcił kilka słów pamięci zmarłego Marszałka Józefa Piłsudskiego, protektora Olimpjady Szachowej i członka honorowego Polskiego Związku Szachowego.

Uczestniczki turnieju uczciły pamięć Wielkiego Zmarłego przez powstanie i chwilę milczenia. Z kolei zebrani oddali hołd pamięci p. Stefenson zmarłej tragicznie w drodze na turniej.

Po skończeniu części oficjalnej zebrania przystąpiono do losowania, wynik którego podajemy niżej.

p. p. 1. Olga Menschik — Czechosłowacja,
2. Dr. R. Hermanowa — Polska,
3. E. Holloway — Anglja,
4. Gizi Harum — Austrja
5. H. Tierry — Danja,
6. Vera Menschik — Czechosłowacja,

7. R. Gerlecka — Polska,
8. N. Kowalska — Polska,
9. C. Skjönnsberg — Norwegja,
10. A. M. S. Shannon — Irlandja.

Stan tabeli rozgrywek

Nr.	PANIE:	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		
1	O. Menschik	■	½	½	½	½	0				1	3	
2	Dr. R. Hermanowa	½	■	0	0					1	1	2½	
3	E. Holloway	½	1	■	0				1	0	1	3½	
4	Gizi Harum	½	1	1	■			½	0	1		4	
5	H. Tierry	½				■	0	0	1	½		2	
6	V. Menschik	1				1	■	1	1	1	1	6	
7	R. Gerlecka				½	1	0	■	1	½	1	4	
8	N. Kowalska			0	1	0	0	0	■		½	1½	
9	C. Skjönsberg		0	1	0	½	0	½		■		2	
10	A. M. S. Shannon	0	0	0			0	0	½		■	½	

Partja Dr. R. Hermanowa z H. Tierry zawieszona.

Kronika

Z POWODU ŚMIERCI P. STEVENSON.

W związku z tragiczną śmiercią Pani Agnes Stevenson, uczestniczki Olimpjady Szachowej, Prezydent Miasta st. Warszawy, Pan Min. Starzyński nadesłał do Komitetu Organizacyjnego Olimpjady Szachowej na ręce przewodniczącego Komitetu P. Min. Dr. Bronisława Nakoniecznikow-Klukowskiego pismo kondolencyjne, w którem przesłał wyrazy głębokiego współczucia.

UCZESTNICY OLIMPJADY SZACHOWEJ W WILANOWIE

Korzystając z wolnego od rozgrywek dnia, uczestnicy Olimpjady Szachowej i przedstawiciele prasy krajowej i zagranicznej wyjechali autobusami do Wilanowa.

Goście zwiedzili uroczy pałacyk wilanowski oraz park, poczem odbyli przejażdżkę po Wiśle na pokładzie „Bajki". Przy tańcach i miłej pogawędce towarzyskiej zacieśnione zostały nici sympatji, nawiązane przy szachownicy.

Zakłady Graf. „Polska Zjednoczona" Warszawa, Nowolipie 2. Tel. 11-40-45.

Nr. 3-b 19 WRZESIEŃ 1935 Rok I

CENA 40 gr.

WIADOMOŚCI SZACHOWE

WARSZAWSKIEGO OKRĘGOWEGO ZWIĄZKU SZACHOWEGO

PRENUMERATA
W KRAJU
kwart. . . . 1.—
półrocznie . 1.80
rocznie . . 3.50
ZAGRANICĄ
rocznie . . 6.—

WYDAWCA: Warszawski Okręgowy Związek Szachowy W-wa, Wierzbowa 8, konto PKO 29696
REDAKTOR ODP.: Roman Paliński
REDAKCJA i ADMINISTRACJA: W-wa, Wspólna 58 m 1, (czwartki godz. 16—17)
ADRES DLA KORESPONDENCJI: Stanisław Łękawski, W-wa Wspólna 58 m. 1

Zakończenie Olimpjady

O godz. 18, w dniu 31 sierpnia b. r. zebrały się w sali balowej Kasyna Garnizonowego drużyny biorące udział w olimpjadzie, uczestniczki międzynarodowego turnieju Pań oraz liczna publiczność.

Na podwyższeniu za zielonym stołem zasiadł prezes F. I. D. E. dr. Rueb w otoczeniu komitetu olimpijskiego Polskiego Związku Szachowego w osobach pp. K. Piłsudskiego, D. Przepiórki, ppułk. dypl. dr. M. Steifera, L. Orlańskiego i Radcy Pawłowskiego.

Pierwszy zabrał głos p. ppułk. dypl. dr. M. Steifer, dziękując w imieniu P. Z. Sz. biorącym udział w turnieju za wysiłek dwutygodniowych zmagań się przy szachownicy oraz podkreślając „fair play" poszczególnych uczestników. Kończąc swe przemówienie p. ppłk. Steifer wręczył prezesowi dr. Ruebowi dar od P. Z. Sz. w postaci pięknego pasa słuckiego.

Następnie wygłosił przemówienie w języku francuskim kierownik turnieju drużynowego p. D. Przepiórka podając oficjalnie wyniki olimpjady. W dalszym ciągu zabrał głos prezes dr. Rueb dziękując P. Z. Sz. za sprawne zorganizowanie największej z dotychczasowych olimpjad.

W ten miejscu nastąpiła uroczystość wręczania nagród.

W imieniu Fédération Internationale des Echecs, prezes federacji, p. Rueb wręczył mistrzowskiej drużynie świata — Stanom Zjednoczonym — puhar olimpijski, ofiarowany przez lorda Hamilton-Russella, Mistrzyni świata — p. Menczyk — otrzymała z jego rąk puhar olimpijski, ofiarowany przez lady Hamilton-Russell. Pozatem p. Rueb wręczył pierwszym sześciu zwycięskim drużynom upominki honorowe. Drużyna amerykańska otrzymała srebrne papierośnice z wyrytemi szachownicami, drużyna szwedzka — neseserry, drużyna polska — portfele, drużyna węgierska — wieczne pióra, dru-

żyna czechosłowacka — wazony z kolorowego kryształu oraz drużyna jugosłowiańska — bloki na biurko. Mistrzyni świata, Vera Menczyk, otrzymała puhar ,ofiarowany przez prezesa państwowego urzędu wychowania fizycznego. Wicemistrzyni świata, Gerlecka, otrzymała w upominku piękny neseser, Gisi Harum, jako trzecią nagrodę, otrzymała — paterę kryształową. Czwartą nagrodę, zdobytą przez Olgę Menczyk, stanowił zegar biurkowy, a piąta, zdobyta przez p. Thierry — piękna makata.

Przy wręczaniu nagród odegrane były hymny państwowe wszystkich państw, które zdobyły czołowe miejsca w turnieju olimpijskim.

Nagrodę, obraz Chełmońskiego za najlepszy wynik indywidualny, ufundowany przez Pana Marszałka Sejmu Kazimierza Świtalskiego otrzymał p. Dake (U. S. A.).

W końcu przemówił po francusku w mieniu uczestników olimpjady kapitan drużyny rumuńskiej p. Leu dziękując P. Z. Sz. za gościnne przyjęcie oraz sprawne zorganizowanie olimpjady.

Po skończeniu przemówienia p. Leu uczestnicy turniejów oraz przedstawiciele prasy zostali zaproszeni przez p. L. Orlańskiego w mieniu P. Z. Sz. na pożegnalny obiad do sali restauracyjnej kasyna garnizonowego.

Wieczorem o godz. 22 m. 30 większość uczestników olimpjady opuściła Warszawę, udając się do Krakowa w celu złożenia hołdu u trumny Marszałka Józefa Piłsudskiego.

P. Min. W. R. i O. P. Wacław Jędrzejewicz na Olimpjadzie Szachowe

W dniu 28.8.1925 r. zaszczycił swoją obecnością Olimpjadę Szachową Pan Minister W. R. i O. P. Wacław Jędrzejewicz.

Pan Minister z wielkiem zainteresowaniem przyglądał się przeszło godzinę poszczególnym partjom turniejowym, poczem przedstawiono Panu Ministrowi Prezesa Międzynarodowego Związku Szachowego D-ra A. Rueba, mistrza świata D-ra Aljechina, mistrzynię Polski p. Gerlecką, i Prezesa rumuńskiego Związku Szachowego p. Krystjana Leu. Jako członek Komitetu Honorowego Olimpjady Szachowej, Pan Minister przybył udekorowany znaczkiem olimpijskim.

Nagrody specjalne

Pan Marszałek Senatu Władysław Raczkiewicz ustanowił nagrodę honorową za najpiękniejszą partję, graną w turnieju olimpijskim. Partje, pretendujące do powyższej nagrody, należało zgłaszać kierownikowi turnieju.

Klub D'Ajedrez Jaque-Mate w Buenos - Aires ufundował nagrodę w postaci puharu za najpiękniej rozegraną końcówkę w turnieju olimpijskim. Partje, ubiegające się o powyższą nagrodę, należało zgłaszać kierownikowi turnieju.

Tablica wyników turnieju drużynowego

Nr.	Nazwa państwa	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	Razem	Miejsce
1	Polska	■	3	2	3	2½	3½	3	2	3½	2	1½	2½	2½	4	4	2½	3	4	1½	2	52	III
2	Danja	1	■	1½	2	2	½	2	3½	3	½	1	½	1	3	½	1	1	2	1½	1	32	
3	Austrja	2	2½	■	1½	2	2	3	1½	2½	2	1½	2	2	3	4	2	1½	3½	3	2	43½	
4	Finlandja	1	2	2½	■	2	2½	2	4	1	0	½	1½	1½	1	2	2½	1½	3½	1½	2½	35	
5	Litwa	1½	2	2	2	■	2	1½	1½	2½	1	1½	1½	1	1	3	2	2½	3	1	1½	34	
6	Estonja	½	3½	2	1½	2	■	2½	3½	1½	1	½	1	1	4	3½	1½	2½	3	1	1½	37½	
7	Palestyna	1	2	1	2	2½	1½	■	2½	1½	2	½	½	1	2	4	1	1	3½	1	1½	32	
8	Rumunja	2	½	2½	0	2½	½	1½	■	2½	1½	0	1	0	2	2½	2	1	3	1	1½	27½	
9	Wielka-Bryt.	½	1	1½	3	1½	2½	2½	1½	■	2	1½	1½	1½	3	3½	1½	3	2	1½	2	37	
10	Czechosłowac	2	3½	2	4	3	3	2	2½	2	■	1	2	2	3	4	3	2	3½	2	2½	49	V
11	St. Zjedn. A. P.	2½	3	2½	3½	2½	3½	3½	4	2½	3	■	1	1½	3½	3	3½	2½	3½	2½	2½	54	I
12	Węgry	1½	3½	2	2½	2½	3	3½	3	2½	2	3	■	2	3½	3	2½	3	3½	3	1½	51	IV
13	Szwecja	1½	3	2	2½	3	3	3	4	2½	2	2½	2	■	4	3½	3½	2½	3	1½	3½	52½	II
14	Włochy	0	1	1	3	3	0	2	2	1	1	½	½	0	■	3½	2	½	1½	1	½	24	
15	Irlandja	0	½	0	2	1	½	0	1½	½	0	1	1	½	½	■	0	1	1	0	1	12	
16	Francja	1½	3	2	1½	2	2½	3	2	2½	1	½	1½	½	2	4	■	2	4	1	1½	38	
17	Łotwa	1	3	2½	2½	1½	1½	3	3	1	2	1½	1	1½	3½	3	2	■	2½	2	3	41	
18	Szwajcarja	0	2	½	½	1	1	½	1	2	½	½	½	1	2½	3	0	1½	■	2½	½	21	
19	Jugosławja	2½	2½	1	2½	3	3	3	3	2½	2	1½	1	2½	3	4	3	2	1½	■	2	45½	VI
20	Argentyna	2	3	2	1½	2½	2½	2½	2½	2	1½	1½	2½	½	3½	3	2½	1	3½	2	■	42	

Wyniki indywidualne olimpijczyków

Podajemy poniżej wyniki indywidualne wszystkich uczestników olimpjady w kolejności zajmowanych przez graczy szachownic. Pierwsza liczba oznacza ilość granych partji, druga sumę zdobytych punktów.

Polska: Dr. Tartakower 17 — 11 i pół, P. Frydman 16 — 11 i pół, M. Najdorf 17 — 12, H. Friedman 12 — 7 i pół. K. Makarczyk 14 — 9 i pół.

Argentyna: R .Grau 19 — 8, J. Bolbochan, 19 — 12, J. Pleci 19 — 12, C. Maderna 19 — 10.

Danja: E. Andersen 18 — 7 i pół, B. Nielsen 14 — 6, J. Enevoldsen 19 — 8, J. Nielsen 12 — 4, E. Sörensen 13 — 6.

Jugosławja: Dr. M. Vidmar 14 — 8, V. Pirc 15 — 7, B. Kostic 16 — 8 i pół, Trifunovic 16 — 12 i pół, M. König 15 — 9.

Austrja: E. Grünfeld 18 — 9, R. Spielman 17 — 9 i pół, E. Eliskases 19 — 13, H. Müller 16 — 9, Podhorzer 6 — 1.

Szwajcarja: Prof. Naegeli 15 — 4 i pół, Grob 15 — 4 i pół, Michel 15 — 4, Stähelin 16 — 3 i pół, Gygli 15 — 4 i pół.

Finladja: E. Book 18 — 11, B. Rassmussen 17 — 6, I. Solin 17 — 8 i pół, R. Krogius 17 — 7, T. Salo 7 — 2 i pół.

Łotwa: W. Petrov 19 — 10 i pół, F. Apscheneek 18 — 9 i pół, M. Feigin 17 — 9 i pół, dr. W. Hazenfuss 12 — 6, A. Krumin 10 — 5 i pół.

Litwa: V. Mikenas 18 — 7, A. Machtas 14 — 4 i pół, I. Vistaneckis 15 — 5, P. Vaitonis 13 — 6 i pół, M. Luckis 16 — 11.

Francja: Dr. A. Alekhine 17 — 12, Betbeder 17 — 6 i pół, Muffang 17 — 8 i pół, Kahn 9 — 3, Raizman 16 — 8,

Estonja: P. Keres 19 — 12 i pół, G. Friedemann 19 — 9 i pół, L. Laurentius 14 — 5, I. Raud 15 — 7 i pół, F. Kibbermann 9 — 3.

Irlandja: B. Reilly 19 — 5 i pół, J. Creevey 14 — 2 i pół, O'Hanlon 19 — 1 i pół, Cranston 17 — 1 i pół, Burca 7 — 1.

Palestyna: H. Foerder 18 — 8 i pół, D. Enoch 17 — 8 i pół, J. Dobkin 15 — 5, W. Winz 13 — 3, M. Czerniak 13 — 7.

Włochy: A. Sacconi 14 — 4, M. Monticelli 18 — 6 i pół, S. Rosselli del Turco 15 — 2 i pół, M. Romi 17 — 6 i pół, M. Napolitano 12 — 4 i pół.

Rumunja: H. Silberman 8 — 1, T. Ichim 19 — 6, dr. N. Brody 15 — 7 i pół, S. Erdely 19 — 6 i pół, T. Popa 15 — 5 i pół.

Szwecja: G.Stahlberg 17 — 11 i pół, G. Stoltz 19 — 12, E. Lundin 19 — 13 i pół, G. Danielsson 19 — 15, E. Larssen 2 — pół.

W. Brytanja: W. Winter 18 — 7 i pół, sir G. Thomas 16 — 9, C. H. O. D. Aleksander 16 — 8, H. E. Atkins 12 — 5 i pół, H. Golombek 14 — 7 i pół.

Węgry: L. Steiner 18 — 10 i pół, A. Lilienthal 19 — 13, K. Havasi 11 — 8, L. Szabo 14 — 9, P. Rethy 14 — 9 i pół.

Czechosłowacja: Flohr 17 — 13, Opocensky 15 — 8, Reifir 14 — 8, Dr. Treybal 15 — 9 i pół, Pelikan 15 — 10 i pół.

U. S. A.: R. Fine 17 — 9, F. Marshall 12 — 7 i pół, C. Kupschik 14 — 10, A. Dake 18 — 15 i pół, I. Horowitz 15 — 12.

Ppułk. Tomasz Żuk-Rybicki

Wysiłek Polski na Olimpjadzie Szachowej

Przeszło dwutygodniowe zmagania się mistrzów szachowych dwudziestu państw nie dały nam wprawdzie jeśli nie oczekiwanego, to w każdym razie spodziewanego zwycięstwa, pozwoliły nam jednakże przez zajęcie trzeciego miejsca, utrzymać stanowisko w czołowej grupie szachistów świata, dając nam równocześnie pełną nadzieję wpisania się ponownie na puharze Hamilton Russella na przyszłej Olimpjadzie.

Że nadzieja ta nie jest czczą, a w całej pełni uzasadnioną, świadczy o tem zestawienie wyników naszej drużyny i naszych graczy z wynikami przedstawicielstw innych państw.

Drużyna polska wygrała meczów 13, nierozegrała 4, przegrała 2, przyczem gracze reprezentacji polskiej wygrali partyj 33, zremisowali 38, przegrali 5, osiągając razem 52 punkty; 7 drużyn, które zajęły miejsca przed nami (U. S. A. i Szwecja) i które ulokowały się najbliżej za nami, osiągnęły:

Osiągnęły:	meczów			partyj			Punktów
	+	=	—	+	=	—	
U. S. A.	17	—	2	40	28	8	54.—
Szwecja	14	3	2	38	29	9	52.½
Węgry	14	3	2	34	34	8	51.—
Czechosłowacja	10	8	1	31	36	9	49.—
Jugosławja	12	3	4	26	37	13	44.½
Austrja	7	8	4	24	39	13	43.½
Argentyna	10	5	4	26	32	18	42 —

Jak z zestawienia tego wynika, gracze naszej reprezentacji przegrali *najmniej* (tylko 5) partyj, przyczem musimy mieć to bezwzględnie na uwadze, że i z tych pięciu partyj jedną straciliśmy zaraz pierwszego dnia turnieju przez niedoczas Najdorfa w partji, która zresztą miała lepszą dla niego pozycję. Była to więc strata nieistotna (chociaż w rezultacie końcowym tak dotkliwa), nie mająca wpływu na ocenę wyników tego gracza.

I drugą partję (z Dr. Trifnovicem) przez Najdorfa przegraną, musimy oceniać pod specjalnym kątem widzenia. Prąc do pierwszego miejsca

graliśmy mecz z Jugosławją „na wygraną". Nie chodziło nam tu o remis, które dawało nam pewne drugie miejsce, lecz o silne zwycięstwo, gdyż tylko to mogło nas wysunąć na szczyt tabeli. Z tego powodu gracze nasi rozmyślnie grali ryzykownie „na całego". I tu sprawdziło się stare przysłowie szachowe: „kto ma pewne remis a idzie na wygraną, ten przegrywa". Atak nasz na Jugosławję przeprowadzony w atmosferze największego napięcia nerwów nie udał się. Trzy walki z trudem zremisowaliśmy, jedną przegraliśmy. Gdyby nie to nasze nastawienie „za każdą cenę", mecz ten zremisowaliśmy napewno, jeśli nawet, grając spokojniej, nie wygralibyśmy go, coprawda nieznacznie (ale to było dla nas bez większego znaczenia).

Jeśli zatem uwzględnimy, że zwycięska drużyna U. S. A. przegrała 8 partyj a my tylko 5 (względnie 4), to w tem świetle wartość naszego zespołu zyskuje niezmiernie wiele. Jeśli wynik ostateczny turnieju nie odpowiada temu, to tylko z tego powodu, że mieliśmy mecze zremisowane z drużynami stosunkowo słabemi (Rumunja, Argentyna), gdzie wynik nasz powinien był być o wiele lepszy. Przysłowiony „łut szczęścia" posłużył tu naszym przeciwnikom. Inny wynik z Rumunją i nieoddanie partji przez niedoczas. Najdorfa z Argentyną dawały nam bezapelacyjnie zwycięstwo turnieju.

Niestety. Wyszło inaczej.

Wyniki drużyn czołowych turnieju udowodniły raz jeszcze znaną od dawna prawdę, że w ocenie drużynowej decydują nie pojedyńcze gwiazdy (jak dalekie miejsce zajęła Francja z Dr. Alekhinem!) ale zrównoważenie całego zespołu. Ściślej o wyniku meczów drużynowych decydują dalsze szachownice. A i pod tym względem wyniki nasze są tego rodzaju, że możemy być z nich słusznie dumni, bo jak wskazuje lista wyników indywidualnych, jesteśmy i tu na dobrem miejscu.

Z 8 (na 100 prawie) graczy, którzy *nie przegrali żadnej partji*, pierwsze miejsce zajął młody mistrz U. S. A. Dake na 18 granych partyj wygrywając 13, remisując 5 i osiągając w ten sposób 86.111% możliwych do zdobycia punktów. W kolejności idą Lilienthal (Węgry), który osiągnął 77.777%, Flohr (Czechosłowacja) 76.470%, Havasi (Węgry) 72.727%, Frydman (Polska) 71.875%, Kupchik (U. S. A.) 71.428%, Dr. Alekhin (Francja) 70.588% i Dr. Tartakower (Polska) 67.647%.

Wynik indywidualny Frydmana lepszy od wyniku mistrza świata, wynik indywidualny Najdorfa (mimo przegranych 2 partyj osiągnął 70.588%), Makarczyka (69.230%) a wreszcie i Friedmana (61.538%) świadczą o tem, że i nasze dalsze szachownice reprezentują najwyższą klasę świata szachowego i pozwalają nam mieć wyrażoną na wstępie nadzieję, że ten wysiłek szachistów naszych, jaki położyli w tegorocznych walkach, dzięki należytemu doświadczeniu, pozwoli nam napewno zdobyć dla Polski puhar w Sztokholmie.

Partje z Olimpjady

IX RUNDA 22.8.1935.

STEINER (Węgry) — PETROW (Łotwa).

1) e4, c5; 2) Sf3, d6; 3) d4, c:d4; 4) S:d4, Sf6; 5) Sc3, g6; 6) Ge2, Gg7; 7) 0—0, Sc6; 8) Ge3 0—0; 9) Sd—b3, Ge6; 10) f4, Wa—c8; 11) Gf3, Gc4; 12) Wf—e1 Hc7; 13) Sd5, Hb8; 14) c3, e6; 15) S:f6+, G:f6; 16) Sd4, d5; 17) e5, Gd8; 18) Kh1, S:d4; 19) G:d4, Gb6; 20) g4, Hc7; 21) f5, G:d4; 22) H:d4, Hc5; 23) Hd2, Wf—d8; 24) We—d1, Wd—d7; 25) f6, Wc—d8; 26) Hh6, Hf8; 27) He3, b6; 28) Wd4, Wc7; 29) Gd1, Ga6; 30) Gb3, We8; 31) Wg1, Gc4; 32) Wg3, G:b3; 33) a:b3, h6; 34) Wh3, Kh7; 35) Hd3, Hc5; 36) g5, Wh8; 37) W:h6+, Kg8 38) W:h8+, K:h8; 39) Hh3+. Czarne poddają się.

LAURENTIUS (Estonja) — KROGIUS (Finlandja).

1) d4, f5; 2) g3, Sf6; 3) Gg2, e6; 4) Sh3, d5; 5) 0—0, Gd6; 6) c4 c6; 7) Sc3, 0—0; 8) Gg5, He8; 9) Hb3, Kh8; 10) Wa—d1, Sb8—d7; 11) Wf1—e1, Sh5; 12) c:d5, e:d5; 13) e4, f:e4; 14) f3, Hg6; 15) f:e4, S:g3; 16) h:g3, Sc5; 17) d:c5, G:c5+; 18) Gg5—e3, d4; 19) Gf2, G:h3; 20) Sa4, W:f2; 21) K:f2, Wf8+; 22) Kg1, d3+; 23) Kh2 Hh5; 24) S:c5, Ge6+; 25) Kg1, H:c5+; 26) Kh1, G:b3; 27) a:b3, Wf6; 28) W:d3, Wh6+; 29) Gh3, W:h3+; 30) Kg2, Hc2+; 31) K:h3, H:d3; 32) e5, Kg8; 33) e6, Kf8; 34) Kg4, Ke7. Białe poddają się.

Dr. ERDELY (Rumunja) — J. NIELSEN (Danja).

1) d4, d5; 2) c4, e5; 3) d:e, d4; 4) Sf3, Sc6; 5) Sb—d2, Ge6; 6) a3, Sg—e7; 7) g3, Hd7; 8) Gg2, Sg6; 9) Dc2. 0—0—0; 10) b4, Sc:e5; 11) 0—0, d3; 12) e:d, S:d3; 13) Gb2 Gh3; 14) Gd4, Sd—f4; 15) Ge3, G:g2; 16) G:f4, S:f4; 17) g:f4, G:f3. Białe poddały się.

X. RUNDA. 23.V.1935.

REIFIR (Czechosłowacja) — P. FRYDMAN (Polska).

1) d4, d5; 2) c4 e6; 3) Sc3, Sf6; 4) Gg5, Ge7; 5) e3, 0—0; 6) Sf3, Se4; 7) G:e7, H:e7; 8) Hb3, S:c3; 9) H:c3, c6; 10) Gd3, Sd7; 11) 0—0, d:c4; 12) G:c4 b6; 13) Wf—d1, Gb7; 14) Wa—c1, c5; 15) Ge2, Wf—c8; 16) Ha3, Kf8; 17) d:c5, S:c5; 18) b4, Se4; 19) W:c8, W:c8; 20) Wc1, W:c1; 21) H:c1, g6; 22) a3, Hf6; 23) Gd3, Sc3; 24) Sd4 remis.

W. MICHEL (Szwajcarja) — K. HAVASI (Węgry).

1) Sf3, d5; 2) e3, c5; 3) c4, Sf6; 4) b3, g6; 5) Gb2, Gg7; 6) c:d5, 0—0; 7) Hc2, H:d5; 8) Sc3, Hd8; 9) Ge2, Sc6; 10) Wd1, Gf5; 11) d3, Wc8; 12) 0—0, Sd4; 13) Hd2, S:e2; 14) H:e2, Ha5; 15) Wc1, Wf—d8; 16) d4, Se4; 17) Hb5,

H:b5; 18) S:b5, Gg4; 19) Wc2, a6; 20) Sa3, c:d4; 21) W:c8, W:c8; 22) S:d4, Sc3; 23) f3, Gd7; 24) Wa1, b5; 25) Kf2, Sd5; 26) Gc1, e5; 27) Se2, e4; 28) Sd4, f5; 29) Sa3—c2, f4; 30) e:f4, Sb4 białe poddały się.

V. PETROW (Łotwa) — G. STAHLBERG (Szwecja).

1) d4, Sf6; 2) Sf3, d5; 3) e3, e6; 4) Gd3, Ge7; 5) Sb—d2, b6; 6) 0—0, Gb7; 7) b3, 0—0, 8) Gb2, Sb—d7; 9) Se5, Se4; 10) S:d7, H:d7; 11) Sf3, He8; 12) c4, Gd6; 13) Sd2, f5; 14) f4, c5; 15) Sf3, c:d4; 16) G:d4, Wd8; 17) He1, He7; 18) c:d5, G:d5; 19) Wc1, Wc8; 20) He2, Sc5; 21) Gc4, G:c4; 22) W:c4, Se4; 23) Wf—c1, W:c4; 24) H:c4, Wd8; 25) Hc6, h6; 26) g3, Kh7; 27) Kg2, Gc5; 28) Wc2, Wd6; 29) Ha8, Wd8; 30) Hc6, Wd6. Remis.

XI RUNDA. 24.8.1935.

L. STEINER (Węgry) — VIDMAR (Jugosławja)

1) e4, e5; 2) Sf3, Sc6; 3) Sc3, Sf6; 4) Gb5. Sd4; 5) S:d4, e:d4; 6) e5, d:c3; 7) e:f6, H:f6; 8) d:c3, He5+; 9) He2, H:e2+; 10) G:e2 d5; 11) Ge3, Ge7; 12) 0—0, Gf5; 13) Gd3, G:d3; 14) c:d3, Kd7; 15) Wf—e1, Gf6; 16) d4, Wh—e8; 17) Gf4 W:e1+; 18) W:e1, c6; 19) Kf1, Ge7; 20) Ke2 Gd6; 21) G:d6, K:d6; 22) Kd3, Kd7; 23) We3, We8; 24) W:e8, K:e8; 25) Ke3, Ke7; 26) Kf4, Kf6; 27) Kg4, Kg6; 28) Kf4; Kf6; 29) Kg4, Kg6; 30) Kg4, Kg6. Remis.

E. ANDERSEN (Danja) — W. WINTER (Anglja).

1) d4, d5; 2) Sf3, Sf6; 3) c4 c6; 4) Sc3, e6; 5) e3, Sb—d7; 6) Gd3, Gb4; 7) 0—0, He7; 8) Hc2, 0—0; 9) Se5, d:c; 10) S:c4, e5; 11) a3, G:c3; 12) b:c3, e4; 13) Ge2, b5; 14) Sa5, He6; 15) a4, a6; 16) Ga3, We8; 17) c4, Sb6; 18) a:b5, a:b5; 19) Gc5, S:c4; 20) S:c4 b:c4; 21) W:a8. Czarne poddały się.

V. KAHN (Francja) — ROSSELLI DEL TURCO (Włochy).

1) d4, e6; 2) e4, d5; 3) e:d5, e:d5; 4) Gd3, Sf6; 5) Sf3, Gd6; 6) 0—0, 0—0; 7) Gg5, Gg4; 8) Sb—d2 We8; 9) We1, Sb—d7; 10) c3, c6; 11) Hc2, Hc7; 12) Gh4, Gh5; 13) Gg3, G:g3; 14) h:g3, Gg6; 15) G:g6, h:g6; 16) W:e8, W:e8; 17) We1, W:e1; 18) S:e1, Hd6; 19) Hd3, Kf8; 20) Sc2, He7; 21) He3, H:e3; 22) S:e3, Ke7; 23) Kf1, Sf8; 24) Ke2, Se6; 25) Sf3, Se4; 26) Sd2, S:d2; 27) K:d2, f5; 28) f4, Sc7; 29) Ke2, Sb5; 30) Sf1, Sd6. Remis.

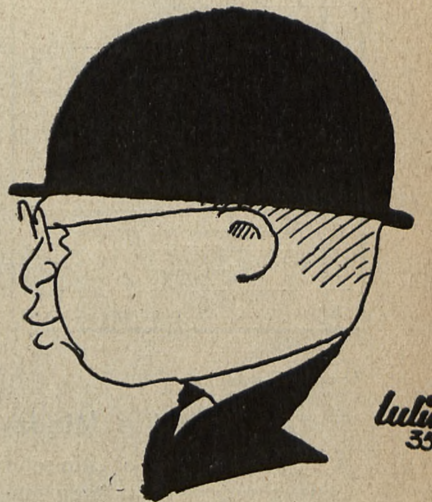
SZABO (Węgry) — GYGLI (Szwajcarja)

1) e4, c5; 2) Sf3, Sc6; 3) d4, c:d4; 4) S:d4, Sf6; 5) Sc3, d6; 6) Ge2, g6; 7) Ge3, Gg7; 8) 0—0, 0—0; 9) f4 a6; 10) Sb3, Ge6; 11) Gf3, Hc7; 12) Sd5, G:d5; 13) e:d5, Sb8; 14) We1, We8; 15) Hd2, Sb—d7; 16) We2, Wa—c8; 17) Wa—e1, Kf8; 18) c3, Sb6; 19) Gf2, Sa8; 20) h4, Hd7; 21) h5, Sg4; 22) h:g6, h:g6; 23) Gd4 Gf6; 24) f5, Se5; 25) f:g6, S:g6; 26) Hh6+, Kg8;

27) G:f6, e:f6; 28) Gg4, Hb5; 29) Sd4, W:e2; 30) W:e2, Hc5; 31) G:c8, H:c8; 32) Sf5, Hf8; 33) We8. Czarne poddały się.

Fine

Dr. Tartakower

FINE (U.S.A) — TARTAKOWER (Polska)

1) d4, Sf6; 2) c4, g6; 3) f3, Gg7; 4) e4, d6; 5) Sc3, e5; 6) Sg—e2, Sb—d7; 7) Ge3 0—0; 8) Hd2, Se8; 9) d:e5, S:e5; 10) Sd4, Ge6; 11) h3, c6; 12) Ge2. d5; 13) c:d5, c:d5; 14) e:d5, G:d5; 15) S:d5, H:d5; 16) 0—0, Sd6; 17) Wa—d1, Wf—e8; 18) Sb5, H:d2; 19) G:d2, S:b5; 20) G:b5, Sc6. Remis.

Turniej Międzynarodowy Pań

Z zakończenia tego turnieju nie dajemy osobno sprawozdania, bowiem znajdą je czytelnicy na początku niniejszego numeru, przy sprawozdaniu z zakończeniem olimpjady, należy tylko podkreślić, że pierwsze miejsce uzyskane przez p. Verę Menczyk, należało się jej słusznie jako bezwzględnie najlepszej obecnie zawodniczce.

Natomiast drugie miejsce zajęte przez p. R. Gerlecką i tytuł wice-mistrzyni świata jest wielkim sukcesem naszej zawodniczki a dla świata szachowego zagranicznego niespodzianką.

Poszczególne wyniki turnieju ilustruje tabela:

Tablica wyniku turnieju Pań

Nr.	PANIE:	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	++	
1	O. Menschik	■	½	½	½	½	0	½	1	1	1	5½	4
2	Dr. R. Hermanowa	½	■	0	0	0	0	0	1	1	1	3½	
3	E. Holloway	½	1	■	0	0	0	0	1	0	1	3½	6
4	Gizi Harum	½	1	1	■	1	0	½	0	1	1	6	3
5	H. Tierry	½	1	1	0	■	0	0	1	½	1	5	5
6	V. Menschik	1	1	1	1	1	■	1	1	1	1	9	1
7	R. Gerlecka	½	1	1	½	1	0	■	1	½	1	6½	2
8	N. Kowalska	0	0	0	1	0	0	0	■	0	½	1½	
9	C. Skjönsberg	0	0	1	0	½	0	½	1	■	0	3	
10	A. M. S. Shannon	0	0	0	0	0	0	0	½	1	■	1½	

Regina Gerlecka

Uwagi o Międzynarodowym Turnieju Pań

Wiele pisano o Olimpjadzie Szachowej, a właściwie o drużynowym międzynarodowym turnieju męskim, mało natomiast o takimże turnieju pań, o którym prasa codzienna ograniczała się do krótkich wzmianek i komunikatów o wynikach rozgrywek. Jeśli tu i owdzie ukazały się dłuższe artykuły, to temat ujmowano bądźto z punktu widzenia rzadkości zjawiska jakiem był turniej pań, bądź też omawiano raczej urodę czy też zachowanie się zawodniczek przy grze, a nie samą grę, t. j. jej przebieg i poziom. Takie ustosunkowanie się prasy wytwarzało atmosferę pobłażliwego traktowania imprezy, nie było poważnej i rzeczowej oceny talentu uczestniczek turnieju z wyjątkiem oczywiście osoby mistrzyni świata Very Mencikovej, której sława i mistrzowska klasa gry są już od dawna szerszemu ogółowi znane. Mojem więc zdaniem, nie potraktowano turnieju pań tak poważnie jak on na to zasługiwał i jak poważnie i na serjo pojęły grę zawodniczki. Nie przeczę, że poziom turnieju pań nie był tak wysoki jak turniej drużynowy panów, niemniej jednak i on obfitował w bardzo ciekawe i emocjonujące momenty. Potwierdza to fakt, że Turniej Pań cieszył się wielkim zainteresowaniem, gdyż przebieg poszczególnych gier był obserwowany przez zgromadzoną licznie publiczność.

Muszę zaznaczyć, że nas, uczestniczek Turnieju frekwencja ta cieszyła bardzo, mimowoli wzbudzała ambicję i pewność siebie, nastrajała bojowo, bo w atmosferze zainteresowania i obserwacji czuło się lepiej, bardziej odpowiedzialnym i ważnym.

Turniej Pań uświetniała swą obecnością mistrzyni świata Vera Mencikova, kobieta o niezwykłej szlachetności i rycerskości w grze, o dużym spokoju i rutynie, którą nabyła, uczestnicząc tylokrotnie w międzynarodowych turniejach męskich, zarówno drużynowych jak i indywidualnych. Własne doświadczenie nauczyło mnie jak bardzo decydującym elementem jest ten spokój i zimna krew. Ciekawe, że uczestniczki turnieju przegrywały nieraz partje, które były pewnie doprowadzone do pozycji wygrywającej, jednak wówczas przewaga nad przeciwniczką odbierała spokój, podniecała i przyczyniała się do jaskrawie błędnych posunięć, które w grze pozaturniejowej napewno nie miałyby miejsca. Zauważyć się to dało szczególnie w grze z mistrzynią świata Verą Mencikovą, sam urok jej imienia i sławy wytrącał z równowagi, odbierając pewność siebie. Brakowało tu tego opanowania i spokoju, którymi poza Mencikową odznaczały się może jeszcze mistrzyni Anglji Hollovay i mistrzyni Austrji Gizi von Harum, której to ostatniej gra stała na wysokim poziomie.

Teorja gry szachowej wogóle, (znów poza Verą Mencikową) a w szczególe w drużynie polskiej była słabo opanowaną. Mimo to jednak zespół nasz, który grą szachową zajmuje się od bardzo niedawna i jak dotąd dorywczo, dzielnie dotrzymywał placu starszym od siebie i doświadczeńszym, zahartowanym w licznych bojach przeciwniczkom.

Teorję zastępowała własna pomysłowość, która nieraz zmuszała wytrawniejszą przeciwniczkę do odbiegania od uświęconych szablonów. Stąd też gra pań była nieco inną od gry męskiej, była mniej teoretyczną, ale zato więcej żywą, ciekawą, pomysłową i fantazyjną. Słyszało się przytem pytania, czem różni się gra kobiet od gry mężczyzn i, czy kobiety potrafią grać tak samo jak mężczyźni. Otóż sądzę, że kobiety potrafią „tak samo" grać jak mężczyźni, bo nie płeć decyduje o poziomie gry, lecz talent i rutyna, czego dowodem jest Vera Mencikova. A jeśli dotąd poza tym wyjątkiem grają „inaczej" to jest to wypływem warunków — mówię oczywiście o Polkach, które grają od niedawna i rzadko, ale posiadają wiele możliwości, by klasę swej gry postawić na odpowiednim poziomie.

Partja z turnieju międzynarodowego Pań

V. MENCZYK (Czechosłowacja) —R. Gerlecka (Polska).

1) d2—d4, e7—e6; 2) e2—e4; f7—f5; 3) e4:f5, e6:f7; 4) Gf1—d3, d7—d5; 5) Sb1—c3, Sg8—f6; 6) Gd—g5, Gf8—b4; 7) Hd1—e2+, Ke8—f7; 8) He2—f3; Hd8—e8+, 9) Sg1—e2, Sf6—e4; 10) Gg5—e3, Wh8—f8; 11) 0—0, c7—c6; 12) a2—a3, Gb4—a5; 13) Ge3—f4, Kf7—g8; 14) Wf1—e1, He8—g6; 15) b2—b4; Ga5—d8; 16) Sc3—d1, Sb8—d7; 17) c2—c4, Sd7—f6; 18) h2—h3, Gc8—d7;

19) Sd1—c3, Wa8—c8; 20) Wa1—c1, Gd7—e6; 21) c4—c5, Ge6—d7; 22) Gf4—e5, Sf6—h5; 23) Se2—f4, Sh5:f4; 24) Ge5:f4, Gd8—f6; 25) Sc3—e2, Wc8—e8; 26) Wc1—b1, a7—a6; 27) a3—a4, Gf6—h4; 28) g2—g3, Gh4—g5; 36) h4:g5, Hh6:g5; 37) Gd3—f1, We8—e7; 38) f2—f3, Se4—f6; 39) Hg2—d2, Gf4:g5, Se4:g5; 33) Hf3—g2, Sg5—e4; 34) Se2—f4, Hg6—h6; 35) h3—h4, g7—g5; 36) h4:g5, Hh6:g5; 37) Gd3—f1, We8—e7; 38) f2—f3, Se4—f6; 39) Hg2—d2. Wf7—g7; 40) Sf4—c2, Hg5—g6; 41) Hd2—f4, Wg7—h7; 42) Gf1—h3, Wf8—e8; 43) Hf4—d6, Sf6—g4+; 44) f3:g4, Hg6:d6; 45) H5:d6, h5:g4; 46) Se2—f4, G4:h3; 47) Wb2—e2, We8—e5; 48) a4—a5, Wh7—h6; 49) Wd1—d2, Wh6:d6; 50) Kg2:h3, Wh6+; 51) Kg2, Kf7; 52) Sd3, Kf6; 53) Sc5, W:e1+; 54) W:e1, Gc8; 55) We8. Czarne poddały się.

Kronika

ODWOŁANIE PRZYJĘCIA NA ZAMKU.

Przyjęcie przez Pana Prezydenta Rzeczypospolitej na Zamku, Uczestników Olimpjady Szachowej, które miało odbyć się w dniu 30 b. m. zostało odwołane, z powodu tragicznej śmierci królowej belgijskiej.

UCZESTNICY OLIMPJADY GOŚĆMI PANA PREZYDENTA. M. ST. WARSZAWY.

W dniu 28.8. 1935 r. Pan Prezydent m. st. Warszawy, Minister Starzyński podejmował w salach Rady Miejskiej lampką wina i herbatą wszystkich uczestników olimjady szachowej, gości i prasę.

Po osobistem przywitaniu każdego z zaproszonych u wejścia, przez Pana Prezydenta Starzyńskiego, goście przeszli do dalszych sal zarządu miejskiego gdzie odbyło się przyjęcie.

Miłe chwile w gościnnych salach Ratusza zakończyły się wpisaniem się poszczególnych gości do Księgi Pamiątkowej oraz wspólną fotografją.

TURNIEJ BŁYSKAWICZNY W KRAKOWIE.

Uczestnicy wycieczki do Krakowa rozegrali tam turniej błyskawiczny. Pierwszym był Najdorf (15½ pkt. na 18), drugim L. Steiner, trzecim Pirc, czwartym Trifunović.

Sprostowanie

W numerze 3 na stronie 26 w partji Lilienthal (Węgry) — Marshall (Stany Zjedn.) wkradła się omyłka drukarska w postaci wypuszczenia jednego wiersza, a mianowicie: 4) ..... c7—c5; 5) d4:c5, Sb8—c6; 6) Sg1—f3, 0—0; 7) Gc1—g5, Hd8—a5; 8) Gg5:f6, g7:f6...

Zakłady Graf. „Polska Zjednoczona" Warszawa, Nowolipie 2. Tel. 11-40-45.

Nr. 4 WRZESIEŃ 1935 Rok I

CENA 40 gr.

WIADOMOŚCI SZACHOWE

WARSZAWSKIEGO OKRĘGOWEGO ZWIĄZKU SZACHOWEGO

PRENUMERATA
W KRAJU
kwart. . . . 1.—
półrocznie. 1.80
rocznie . . 3.50
ZAGRANICĄ
rocznie . . 6.—

WYDAWCA: Warszawski Okręgowy Związek Szachowy W-wa, Wierzbowa 8, konto PKO 29696
REDAKTOR: Roman Paliński
REDAKCJA i ADMINISTRACJA: W-wa, Wspólna 58 m. 1, (czwartki godz. 16—17)
ADRES DLA KORESPONDENCJI: Stanisław Łękawski, W-wa Wspólna 58 m. 1

Na marginesie Olimpjady Szachowej

Dzisiaj, kiedy już ostatni goście olimpijscy opuścili nasz kraj, udając się „Piłsudskim" do swoich rodzinnych miast, kiedy zakończył się już ostatni odblask Olimpjady — Turniej Międzynarodowy w Łodzi, zakończony zresztą zwycięztwem polaka — D-ra Tartakowera, warto się zastanowić nad osiągniętym rezultatem i zrobić bilans tej gigantycznej imprezy i to zarówno moralny jak i materjalny.

Zacznijmy od bilansu moralnego. Przez blizko 3 tygodnie gościliśmy przedstawicieli 22 narodów w ilości 150 osób, roztaczając nad nimi całkowitą opiekę i zapoznając ich z naszym krajem, zwyczajami, kulturą i naszym mocarstwowym stanowiskiem. Pokazywaliśmy im pałace i zamki królów naszych, oprowadzaliśmy ich po naszych parkach i ogrodach, zapoznawaliśmy z galerjami obrazów i woziliśmy do Krakowa, gdzie mogli stwierdzić jaką czcią otaczają polacy pamięć Marszałka Piłsudskiego, jakie tłumy ciągną na Sowiniec i do krypty Leonarda, dla oddania hołdu prochom Pierwszego Marszałka Polski. Nasi goście nie szczędzili słów pochwały i podzięki dla organizatorów Olimpjady, którzy pamiętali o drobiazgach nawet, uprzyjemniających im pobyt w Polsce.

Ale nie tylko obecni w Warszawie członkowie Olimpjady interesowali się nami i naszym krajem. Nie będzie ani krzty przesady, jeżeli powiemy, że cały kulturalny świat interesował się rezultatami Olimpjady i mówił o Polsce. Z wybiciem godziny 22, a więc z ukończeniem dziennych rozgrywek telefony olimpijskie były w oblężeniu. Moskwa i Helsinki, Buenos-Aires i Barcelona, Stokholm i Budapeszt prześcigali się w otrzymaniu połączenia telefonicznego z nami, domagali się od swoich stale urzędujących korespondentów rezultatów rozgrywek danego dnia. Zagraniczne pisma po-

święcały całe szpalty korespondencjom z Warszawy w których sprawozdawcy olimpijscy opisywali nie tylko szczegóły olimpjady, ale także kraj nasz, podkreślając bardzo sprawnie funkcjonującą organizację.

Pod względem szachowym dokonano propagandy również niezwykłej. Te tłumy osób zapełniające dwa razy dziennie sale Kasyna Garnizonowego, te sążniste artykuły w całej prasie polskiej, świadczą o zainteresowaniu, jakie zdołano rozbudzić dla tej królewskiej gry. Polacy walczyli niezwykle mężnie, zdobywając trzecie miejsce w ogólnej klasyfikacji. Prawdą jest że bardzo nie wiele nam brakowało do zajęcia pierwszego miejsca, że może nerwy naszych młodszych debjutujących olimpijczyków nie wytrzymały tego szalonego wysiłku, ale za to wprowadziło się nowych graczy, nowe polskie nazwiska na forum międzynarodowe, a zajęcie 3-go miejsca w tak silnej konkurencji gdzie walczyli najlepsi szachiści z pośród najlepszych jest bardzo szczęśliwe i bardzo zaszczytne.

Goście nasi rozjechali się niezwykle zadowoleni, co niejednokrotnie podkreślali wobec organizatorów olimpjady, a i obecnie jeszcze nadsyłają nam listy pełne wdzięczności i pochwały dla organizacji, zachwytu dla kraju naszego i podzięki za spędzony u nas czas.

Sądzę, że będę bardzo dokładny, jeżeli z powyższego wyciągnę wniosek, że bilans moralny olimpjady, w sensie propagandy na rzecz Polski wypadł bardzo dodatnio.

A teraz bilans materjaluny.

Aczkolwiek skarbnik Polskiego Związku Szachowego nie zakończył jeszcze dokładnego sprawozdania, to jednakże jest już wiadomem, że ogólny koszt całej imprezy obraca się w ramach mniej więcej 50.000— zł. Suma ta zebraną została od miłośników gry szachowej, w lwiej części jednakże od instytucji państwowych i komunalnych. Kwotę tę zapiszemy po stronie „winien“ naszego bilansu, natomiast po stronie „ma“ zanotować należy następujące pozycje. Goście nasi, przez cały czas pobytu w Polsce zostawili w obcych walutach conajmniej 30.000.— zł. Sumy wydatkowane przez korespondentów zagranicznych na depesze trudno jest dokładnie ustalić, jeżeli zważymy jednakże, że według słów Dra Seitza, korespondenta pism amerykańskich jego rachunek wyniósł około 20.000.— zł., że p. Grau, korespondent pism z Buen os-Aires wydawał dziennie 2 — 3.000.— zł., że po za tym było w Biurze Prasowym olimpjady zarejestrowanych 45 korespondentów, to sądzę, że z wielką rezerwą możemy do tej rubryki wpisać sumę jeszcze 100.000.— zł. A gdzie poczta, i telefon? Tych sum wogóle nie jesteśmy w stanie ustalić.

Nie trzeba tedy być specjalistą buchalterem ani bilansistą, ażeby stwierdzić, że i ten bilans jest dodatni, że skarb państwa zrobił dobry interes i że tak szczodre poparcie zabiegów Związku Szachowego sowicie się opłaciło.

Reasumując tedy i zestawiając te dwa bilanse wolno wyciągnąć wniosek, że Polski Związek Szachowy dobrze się wywiązał z całego przedsięwzięcia, którego, jak sceptycy twierdzili, podjął się po nad swoje siły.

Leon Orlański.

Walne Zgromadzenie Polskiego Związku Szachowego

W dniu 25 sierpnia odbyło się pod przewodnictwem mec. Stawskiego doroczne Walne Zgromadzenie Polskiego Związku Szachowego. Z natury rzeczy, odbywając się podczas Olimpjady Szachowej, poświęciło ono najwięcej czasu tej wielkiej imprezie, nie mającej dotąd przykładu w polskiem życiu szachowem. Wprawdzie ze względu na nieukończenie prac olimpijskich nie było możliwe zdanie na Zgromadzeniu pełnego sprawozdania i rozwiązanie Komitetu Organizacyjnego, który kierował pracami przygotowawczemi, obszerną jednak dyskusję poświęcono pracom przygotowawczym roku ubiegłego, które nadały niezwykle intensywne tempo życiu organizacyjnemu i wysiłkom, rezultatem których był odbywający się turniej.

Niezależnie od tego jednak, poświęcono dość dużo czasu i uwagi normalnemu życiu organizacyjnemu, w zrozumieniu, że jest rzeczą wielkiej wagi, by zdobycze, które osiągnięto podczas przygotowań olimpijskich, nie poszły na marne, a odbiły się w przyszłości na codziennem życiu szachowem i codziennej pracy organizacyjnej w tej dziedzinie. Zgromadzenie było pierwszem, odbywającem się na podstawie nowego statutu, który zmienił podstawy organizacyjne Związku, dążąc do oparcia go na posiadających własną osobowość lokalnych Związkach Okręgowych, to też po raz pierwszy były na nim reprezentowane w znaczniejszej liczbie okręgi. Zarząd wniósł na Zgromadzenie szereg wniosków, zmierzających do jaknajszybszego, pełnego wprowadzenia w życie statutu, a więc, poza jego drobnemi uzupełnieniami i modyfikacjami, regulaminy wykonawcze i t. d.; mają one w najbliższej już przyszłości wzmóc i ująć w regularne karby zarówno pracę wewnętrzną w okręgach, jak i życie międzyokręgowe, wpływając w ten sposób na zwiększenie intensywności życia szachowego w kraju. Zgłoszone wnioski wywołały duże zainteresowanie wśród zgromadzonych delegatów okręgów, którzy poddali je rozwadze i krytyce, występując również w tej dziedzinie z własną inicjatywą, zmierzającą naogół do zwiększenia roli i wpływów Związków Okręgowych. Nie wszystko zostało narazie przyjęte, można jednak mieć nadzieję, że ożywienie zainteresowania i inicjaty-

wa Okręgów, idąca naogół w tym samym kierunku, co Zarządu Związku, przyczynią się do szybkiego i wielkiego rozwoju życia szachowego w Polsce.

Ze spraw organizacyjnych podkreślono potrzebę ujęcia w ścisłe ramy całości rozgrywek szachowych w kraju, oraz konieczność uregulowania sprawy składek i członkostwa.

Poza sprawami organizacyjnemi, omawiano również kwestję szerszej propagandy szachów. W szczególności uchwalono, na wniosek Warszawskiego Okręgowego Związku Szachowego, by Polski Związek Szachowy podjął starania u władz szkolnych, zmierzające do wprowadzenia szachów do szkół.

Zgromadzenie dokonało również wyboru władz Związku na najbliższą kadencję. Do Zarządu weszli pp. woj. B. Nakoniecznikow-Klukowski, K. Piłsudski, D. Przepiórka, ppłk. M. Steifer, L. Orlański, T. Pawłowski, W. Michalski, płk. K. Glabisz, Dr. Raciążek, S. Borkowski, Z. Marjenstrass, M. Weinreich, T. Regedziński, P. Chmiel, Segall, St. Łękawski, Madfes i dyr. Rewkiewicz.

B. D.

D. Przepiórka

Partja Nr. 49

Debjut Zukertort-Réti.

Białe:	Czarne:
Achilles Frydman	Lajos Steiner
1) Sg1—f3	Sg8—f6
2) b2—b3	d7—d5
3) Ge1—b2	e7—e6
4) e2—e3	Gf8—d6
5) d2—d4	c7—c5
6) Sb1—d2	Sb8—c6
7) Sf3—e5	......

Przedwczesne. Należało spokojnie wyprowadźić figury

7)	c5:d4
8. e3:d4	Hd8—b6!
9) Se5:c6	......

Prawdopodobnie konieczne, gdyż na 9) Sdf3 nastąpi 9) ... Se4.

9)	Hb6:c6
10) a2—a3	.....

Aby nie dopuścić do Gb4 i Gc3.

10	Gc8—d7
11) Wa1—c1	0—0
12) Gf1—d3	.....

Lepiej było 12) Ge2.

12)	Hc6—c7
13) g2—g3	......

Nie można grać 13) Sf3 ze względu na 13) G:a3!

13)	e6—e5
14) 0—0	......

Niedobrze byłoby 14) de, G:e5, 15) G:e5, H:e5+, 16) He2 ze względu na 16) ...... Hb2!

14)	e5—e4
15) Gd3—e2	Gd7—h3
16) Wf1—e1	e4—e3
17) Sd2—f1	......

Na 17) fe nastąpi G:g3.

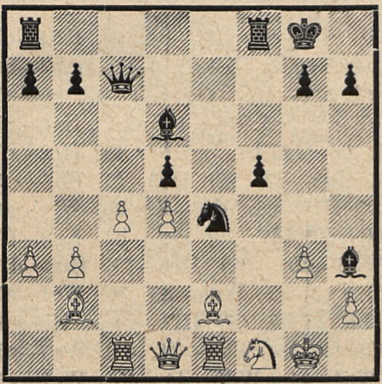
17)	e3:f2+

18) Kg1:f2 Sf6—e4+
19) Kf2—g1 f7—f5

Dobre posunięcie. Na 19) ... S:g3, 20) hg, G:g3 nastąpi 21) Gf3 (pion d5 jest słaby), a na 29) ...... G:g3 czarne się bronią przez 20) hg, G:f1, 21) G:f1, H:g3+, 22) Gg2, Hf2+, 23) Kh2. Po posunięciu zrobionem w partji, czarne grożą zarówno poświęceniem na g3, jak i f5—f4.

20) c2—c4 ......

Białe dążą do kontrataku w centrum.

20) Gd6:g3
21) Sf1:g3 ......

Teraz nie można bić gońca pionem: 21. hg, G:f1; 22. G:f1, Hg3+; 23. Gg2, Hf2+; 24. Kh2, gdyż po 24... Wf6 białe są zgubione.

21) Se4:g3
22) c4:d5 ......

Lepsze byłoby 22) Wc3, poczem mogłoby nastąpić: S:e2+, 23) H:e2, Wae8, 24) Hf2, (24. H:e8, W:e8, 25. W:e8+, Kf7, 26. Wce3, f4! i t. d.) Gg4 i czarne musiałyby się zadowolić przewagą piona.

22) ...... Hc7—f4
23) Ge2—f3 ......

Teraz 23) Wc3 nie byłoby już dobre ze względu na 23) S:e2, 24) H:e2, Wae8, 25) Hf2, W:e1+, 26) H:e1, H:d4+ i t. d.

23) ...... Wf8—f6
24) Wc1—c2 Wf6—g6
25) Gf3—g2 ......

Nie można bić skoczka, jak widać z następującego warjantu: 25) hg, H:g3+, 26) Kh1, Wh6, 27) Wh2, Gg2+

25) ...... Sg3—e4
26) Gb2—c1 ......

Groziło G:g2, 27) W:g2, Hf2+.

26) ..... Hf4—h4
27) We1—f1 Se4—c3!
28) Hd1—d3 Wa8—e8
29) Gc1—e3 ......

Nie można bić skoczka. Np. 29) H:c3, G:g2, 30) W:g2, W:g2+, 31) K:g2, We2+ i czarne wygr.

29) Sc3:d5
30) Ge3—c1 ......

Goniec nie może odejść na inne pole, na 30) Hc4 zaś nastąpi He4.

30) ...... Hh4—g4
31) Hd3—f3 Hg4:d4+
32) Kg1—h1 Wg6:g2
33) Wc2:g2 Gh3:g2+
34) Kh1:g2 Hd4—e4
35) Wf1—d1 Sd5—f6

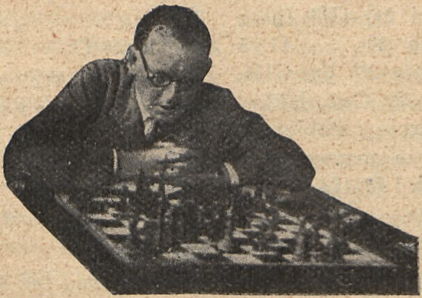
i białe poddały się.

Uwagi oryginalne Lajosa Steinera.

Partja Konsultacyjna Mistrza Świata w Warszawie

W Warszawskim Klubie Szach. w dn. 3.IX r. b. rozegrano partję konsultacyjną z mistrzem świata, dr. A. Alechinem. Partja, którą w konsultacji

rozgrywali mistrz K. Makarczyk i mistrz M. Najdorf, oraz p. Elpern, zakończyła się na remis. Podajemy ją poniżej.

1) d2—d4, Sg1—f6; 2) c2—c4, e7—e6; 3) Sb1—c3, Gf1—b4; 4) Hd1—c2, Sb8—c6; 5) Sg1—f3, d7—d6; 6) a2—a3, Gb4:c3+; 7) Hc2:c3, 0—0; 8) b2—b4, Wf8—e8; 9) b4—b5, Sc6—e7; 10) g2—g3, Se7—g6; 11) Gf1—g2, e6—e5; 12) d4:e5, Sg6:e5; 13) 0—0, Sf6—e4; 14) Hc3—c2, Se5:f3+; 15) e2:f3, Se4—c5; 16) Gc1—b2, b7—b6; 17) f3—f4, Gc8—b7; 18) Gg2:b7, Sc5:b7; 19) Hc2—c3, f7—f6; 20) a3—a4, a7—a5; 21) Gb2—a3, Hd8—d7; 22) Hc3—f3, Sb7—c5; 23) Ga3:c5, d6:c5; 24) Wa1—d1, Hd7—f7; 25) Hf3—c6, Wa8—d8; 26) Wf1—e1, We8:e1+; 27) Wd1:e1, h7—h6; 28) h2—h4, Hf7—d7; 29) Hc6—b7, Kg8—f7; 30) Kg1—g2, Hd7—c8; 31) Hb7—c6, Wd8—d6; 32) Hc6—f3, Hc8—d7; 33) g3—g4, h6—h5; 34) g4:h5, Hd7—f5; 35) Kg2—g3, Wd6—d3; 36) We1—e3, Wd3—d4; 37) We3—c3, Kf7—g8; 38) h5—h6, g7:h6; 39) Hf3—g4+, Hf5:g4; 40) Kg3:g4, Kg8—f7; Kg4—f5, h6—h5; 42) f2—f3, Wd4—d1; 43) Wc3—e3, Wd1—d4; 44) We3—e4, Wd4—d6; 45) We4—e1, Wd6—d4; 46) We1—c1, Wd4—d3; 47) Wc1—f1, Wd3—d4; 48) Wf1—c1. Remis.

Mgr. Jerzy Stelmasiak

Blokada

w/g A. Nimzowitscha

Ciąg dalszy

Na wstępie jedno zastrzeżenie, a raczej rozwinięcie pojęcia, którego dotychczas z rozmysłem nie formułowano. Chodzi o prosty fakt, iż rola blokiera obok figur lekkich i ciężkich (p. „Wiadomości Szachowe", str. 22) może przypaść w udziale i najczęściej przypada — pionowi.

Pion w charakterze blokiera spełnia wszystkie te warunki, których wymagamy od figury blokującej — (ob. wyżej), nie wyłączając ruchliwości (sic!), o czem aby się przekonać dość rzucić okiem na kolejne etapy walki o pola d4 i e5 w wyż. om. partji Nimzowitsch'a.

Podkreślamy to, ponieważ blokujemy falangę pionową nieprzyjacielską — właśnie pionami.

Po tej uwadze, niejako na marginesie, przystępujemy do właściwego zadania. Jak przeprowadzić blokadę nieprzyjacielskiej lawiny pionowej? Kilka przykładów:

I. 1) d2—d4, Sg8—f6; 2) c2—c4, e7—e6; 3) Sb1—c3, Gf3—b4, 4) Hd1—c2, b7—b6 5) e2—e4 (jakże groźnie wyglądają teraz piony białych!) ... Gc8—b7; 6) Gf1—d3, *Sb8—c6;* 7) Sg1—f3, Gb4—e7(!?); 8) a2—a3, *d7—d6;* 9) 0—0, *e6—e5;* 10) d4—d5 (położenie w centrum utrwaliło się — białym pionom grozi „skostnienie" pozycji). [1]).

II. 1) d2—d4, Sg8—f6; 2) c2—c4, d7—d6; 3) Sg1—f3, Sb8—d7. 4) Sb1—c3, *e7—e5;* 5) e2—e4, Gf8—e7; 6) Gf1—d3, 0—0; 7) 0—0, e5:d4 i t. d.[2])

III. Ta sama idea walki przeciw przemożnemu centrum białych jeszcze dobitniej w nast. partji:

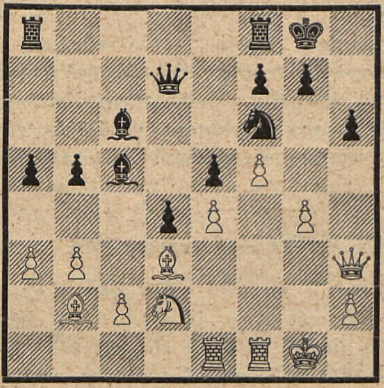
1) d2—d4, Sg8—f6; 2) Sg1—f3, *d7—d6;* 3) c2—c3, *Sb8—d7;* 4) Gc1—f4, *c7—c6;* 5) Hd1—c2, Hd8—c7 6) e2—e4,*e7—e5* [3]).

W obu przykładach (II, III) białe centrum wzbogaci jeszcze pion *f4;* system obrony czarnych polega na grze po linji e (Wf—e8, z późniejszym Gf8) przeciw słabemu (!) pionowi białych *e4,* nie dopuszczając do zajęcia pola e5.

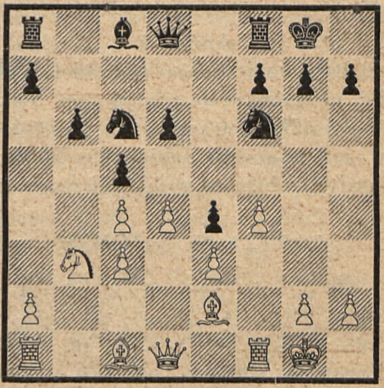
Ze względu na rozliczność warjantów — tego drugiego etapu blokady centrum nie rozpatrujemy tutaj.

IV. W pozycji [4]) na djagramie L jasno widać zamysły białych

L

M

[1]) Z partji Opocensky — Nimzowitsch (Marjenbad, 1925); czarne grają 10..., Sc6—b8 z nast. Sb8—d7 i niedopuszczają do c4—c5!, t. j. jedynego ciągu mogącego zapewnić posuwistość białej kolumny.

[2]) Szusmit — Nimzowitsch (Ostenda, 1907).

[3]) Klein — Capablanca (New-York, 1913).

[4]) Z partji Van-Flate — Nimzowitsch.

streszczające się w ruchach Hg3! z późniejszem h4! i silnym atakiem lawiny pionowej na stanowisko czarnego króla. Jak temu zapobiec?

Poszczególne etapy obrony to *Sh7* z nast. *f6;* ponieważ to ogromnie nadwyręża pozycję — połączone równocześnie z ucieczką króla. Przebieg partji był następujący:

21) ... *Sf6—h7;* 22) Sd2—f3, Hd7—e7; 23) Hh3—g3, Wf8—e8; 24) h2—h4, *f7—f6;* 25) We1—a1 (na szczęście i u białych są punkty słabe), He7—b7; 26) Wf1—e1, Gg8—f7!; 27) We1—e2, We8—h8! 28) Kg1—f2, Sh7—f8; 29) g4—g5, h6:g5; 30) H:g5, Sf8—d7 (atak białych można nazwać już nieudanym, ponieważ po 31) g:f, g:f; 32) Hg6+, Ke7; 33) Hg7+, Kd6 — czarne ukryły się wyśmienicie); 31) g5:f6; g7:f6; 32) Sf3—h4, Wa8—g8; 33)Sh4—g6, Wh8—h5; 34) Wa1—g1, Wh5—g5 z przewagą dla czarnych.

W poszczególnych przykładach uważny czytelnik dostrzeże te same etapy walki, sprowadzające się do: 1. Ograniczenia ruchliwości kolumny nieprzyjacielskiej (posunięcie d7—d6 w pierwszych przykładach f7—f6 w przykł. IV), z równoczesnym naciskiem figur, przywodzonych do pomocy (Sb8—c6, Sb7—d7, Sf6—h7). 2. Etap następny stanowi blokada, a jeślibyśmy omawiane partje przeglądali do końca skonstatowalibyśmy jeszcze etap 3. Zawładnięcie pionami przeciwnika.

Te trzy momenty: 1. ograniczenie ruchliwości, 2. blokada, 3. zniesienie nieprzyjaceilskiej lawiny — nie powinny wydawać się czemś nowem, ponieważ są identyczne z obowiązującemi przy blokadzie swobodnego piona [5]) są *przeniesieniem* prawideł blokady z pojedyńczego piona na falangę pionów.

Aby już skończyć z „trudną i żmudną“ teorją — nie wdajemy się w głębsze rozważania prawideł blokady, a ograniczymy się do podania kilku piękniejszych partyj „na blokadę“. Uważny szachista w nich znajdzie pobudkę i wzorzec do kaształcenia swego zmysłu pozycyjnego, zarazem zaś unaoczni sobie rolę blokady, znajomość prawideł, która oddaje kolosalne usługi w grze praktycznej.

PARTJA Nr. 1 JONER — NIMZOWITSCH (Drezno, 1926).

1) d2—d4, Sg8—f6; 2) c2—c4, e7—e6; 3) Sb1—c3, Gf8—b4; 4) e2—e3, 0—0; 5) Gf1—d3; c7—c5; 6) Sg1—f3, Sb8—c6; 7) 0—0, Gb4:c3; 8) b2:c3, d7—d6; 9) Sf3—d2, b7—b6; 10) Sd2—b3? (lepiej f2—f4!) e6—e5! 11) f2—f4 ,jeśli 11) d4—d5, to ... e5—e4!) ... e5—e4; 12) Gd3—e2!! Co czarne powinny zagrać? Patrz djagr. M. (Dokończenie nastąpi)

---

[5]) Porównać np. nast. otwarcie: 1) d4, d5; 2) Sf3, c5; 3) c4, e6; 4) c:d5, e:d5; 5) g3, Sc6; 6) Gg2, Sf6; 7) 0—0, Ge7; 8) d:c5, G:c5; 9) Sb—d2, 0—0; 10) *Sb3*, Gb6; 11) *e3* z późniejszem *Sd4* i spokojnem zgrupowaniem wszystkich sił na linji w celu owładnięcia słabym pionem d5.

Kronika

WARSZAWA. W dniu 12 b. m. w lokalu Polskiej YMCI rozegrany zostanie mecz towarzyski między drużyną żeńską KOŁA PAŃ przy W. O. Z. Sz., a drużyną męską YMCI. Ciekawa ta impreza, pierwsza w Polsce, budzi duże zainteresowanie.

ŁÓDŹ. Rozegrany tu mały turniej międzynarodowy z udziałem czołowych graczy łódzkich dał wyniki następujące: Dr. S. Tartakower 6½, Fine i Kolski po 6, Opocensky 5½, L. Steiner i Winter po 5, A. Frydman 3½, Appel i Regedziński po 3, Mikenas 1½.

ZOPPOT. Ośmiorundowy turniej drużynowy Szwecja — Niemcy wygrała drużyna szwedzka w stosunku 17:15. Wyniki poszczególne: Stahlberg 6½, Stolz 5, Rödl 4½, Bogolubow 4, Richter 3½, Ahnes i Lundin po 3, Danielsson 2½.

DZIAŁ ZADAŃ

T. Czarnecki *Copyright by Wiadomości Szachowe*

Nowoczesna dwuchodówka

c. d.

Posunięcia obronne czarnych powinny być w miarę możności czyste, t. zn. zawierać tylko jedną obronę. W zad. Nr. 2 po wstępie 1) Se8 grozi 2) We5 mat; obrony 1)... Sd6 i 1)... Gc3 są czyste; nie jest czystą obrona 1)... Gd6, gdyż przesłania linję b. Gońca i jednocześnie atakuje bezpośrednio pole e5.

Rozwiązanie uboczne, względnie dual, dyskwalifikują zadanie. (Dualem nazywamy możliwość podwójnego mata po jakiejś obronie czarnych). Wyjątek stanowią t. zw. czarne duale, występujące po tych posunięciach czarnych, które *nie bronią* przed groźbą: w zad. Nr. 2 po 1)... Gc5 (nie broni od 2) We5 mat) białe mogą matować: 2) We5 mat i 2) Hb1 mat (czarny dual).

Na szach białemu królowi (kontrszach), o ile jest on możliwy przed wstępem, powinien być przygotowany mat. Dobrze jest, gdy po wstępie ten mat się zmienia. Taką zamianę ma za temat zad. Nr. 3. Przed wstępem na 1)... H:b7+ i 1)... H:e6+ następowało 2) G:b7 mat i 2) W:e6 mat; po wstępie 1) Wg5 mamy inne maty: 1)... H:b7+, 2) Hb4 mat i 1)... H:e6+, 2) Hc4 mat.

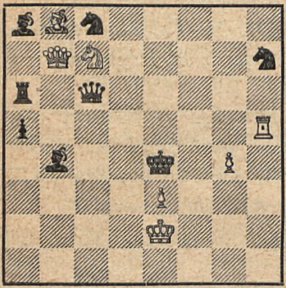
Bicia figur w grze należy unikać; we wstępie wolno bić tylko czarnego piona.

Wstęp powinien zespalać się z ideą zadania i prowadzić do celu w sposób zdecydowany a subtelny. Cichy, niewidoczny, dowcipnie uzasadniony wstęp jest zaletą każdego zadania.

W zad. Nr. 1 biały Goniec, a w zad. Nr. 4 biała Wieża ustępują miejsca matującemu Skoczkowi; ale w pierwszym przykładzie Goniec idzie na pole

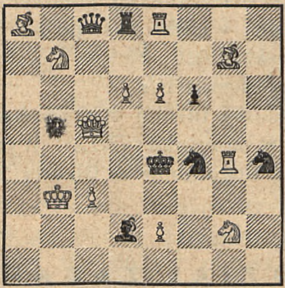
g2 tylko dlatego, że poprostu niema innego miejsca (nie może zejść z linji a8—h1); w zad. Nr. 4 Wieża *musi* iść na pole a6 (grozi 2) Sf6 mat). Dlaczego? Na 1) Wb6? czarne grają 1)... W:c3+; na 1) Wc6? Sb4—d3! na 1) Wd6? Sd5! 1) W inaczej 1)... Kd5! i uniemożliwiają odpowiednie maty: 2) S:c3 mat,

Nr. 2 T. Czarnecki

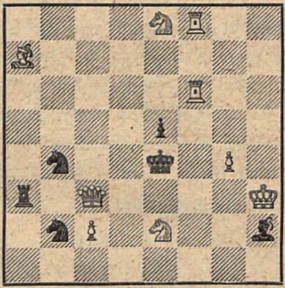
(Oryginalne)

Nr. 3 I. Neumann

(w. z. „De Problemist" 1934)

Nr. 4 T. Czarnecki

(1 pochw. Br. Ch. Mag. 1934)

2) Hc6 mat, 2) Sd6 mat i 2) Sf6 mat, które są możliwe tylko po 1) Wa6!! Wstęp został tu umotywowany w sposób bardzo jasny i technicznie doskonały (biała Wieża ma wszędzie swobodę ruchów!).

Szach we wstępie jest zasadniczo niedopuszczalny; zdarzają się jednak zadania, które ze względu na wartość ideową, bądź trudności obranego tematu, mogą mieć taki wstęp: w zad. Nr. 5 1) Wd8+ prowadzi do sześciokrotnego związania cz. Hetmana: 1)... Hd7+ 2) Kh5 mat 1)... Hd6 2) Kf5 mat 1)... Hd5 2) Kh3 mat 1)... Kc3 2) S:a4 mat 1)... Kc5 2) Wh5 mat 1)... Ke4 2) He7mat (każdy z tych matów wykorzystuje związanie cz. Hetmana!).

Wstęp, odbierający jakieś wolne pole czarnemu Królowi, należy uznać za słaby; w takim wypadku powinien być przygotowany (przed wstępem) mat na odejście Króla na to pole.

ELEMENTY STRATEGICZNE.

Każde posunięcie (przynajmniej tematowe) winno zawierać jakąś kombinację, zresztą już oddawna znaną i stosowaną. Takiemi kombinacjami są:

1) blokowania i odblokowania,

2) przesłony, samoprzesłony i odsłonięcia,

3) związania, samozwiązania, półzwiązania i uwolnienia.

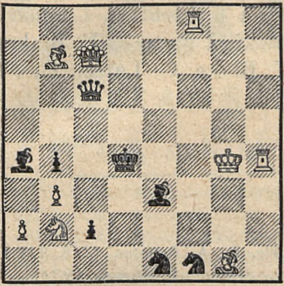
Nowoczesna problemistyka idzie w kierunku łączenia kilku takich kombinacyj w jednej grze.

1. Blokowania.

Czarne, w obronie przed groźbą, zajmują swoją figurą jedno z pól przy czarnym Królu, co daje białym inną możliwość zamatowania.

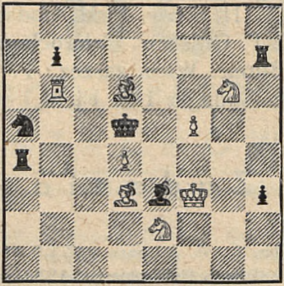
W zad. Nr. 6 po 1) Ge7 grozi 2) Wd6 mat; następują blokowania: 1)... Sc6, 2) Wb5 mat; 1)... Sc4, 2) Ge4 mat; 1)... W:d4 2) Sc3mat; 1)... G:d4 2) Sf4 mat.

Nr. 5 T. R. Dawson

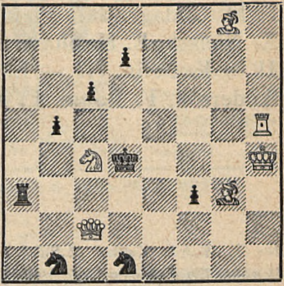
(1 n. Br. Ch. Mag. 1933)

Nr. 6 T. Czarnecki

(Oryginalne)

Nr. 7 J. Fux

(Wzm. z. Br. Ch. Mag. 1932)

W zad. Nr. 7 po 1) Sd6 z groźbą 2) Sf5 mat, czarne grają m. in.: 1)... Se3 2) Ge5 mat; 1)... Wc3 2) He4 mat; 1)... Wd3 2) Hc5 mat.

Antyformą blokowania jest odblokowanie; czarne bronią się, uwalniając cz. Królowi pole przez odejście swojej figury (zad. Nr. 1). Jest to motyw, występujący najczęściej przy t. zw. kombinacji linjowej, o której będzie mowa w niniejszym artykule. (D. c. n.)

Szukamy problemistów

Redakcja prosi wszystkich P. T. Czytelników, interesujących się problemistyką, o nawiązanie z nami kontaktu, oraz o wyrażanie swych uwag i życzeń, które w miarę możności będą realizowane.

Młodych kompozytorów prosimy o współpracę. Amatorów zadań — o nadsyłanie rozwiązań.

Nowe konkursy

Neue Leipziger Zeitung zamiast dotychczasowych miesięcznych ogłasza stałe otwarte konkursy kwartalne dla wszelkiego typu zadań z nagrodami 15, 10 i 5 RM., oraz nagrodami półrocznemi po 5 RM. za najlepszą miniaturę i dwuchodówkę.

Rozstrzygnięcia konkursów

Szachmaty w Z. S. R. R. 1934: I nagr. A. Rotinjan II nagr. E. Virtanen, III nagr. M. Segers.

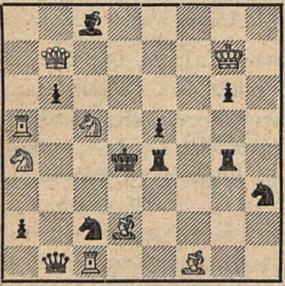
Soc. Chess Quarterly 1934: dwuchodówki I nagr. R. E. Ryan, trzychodówki I nagr. W. Lanstaff.

Hindu 1934: I nagr. S. Krishnamurti.

British Chess Federation 1934/35. Dwuchodówki: I nagr. T. Vesz i S. S. Lewmann, II — K. A. L. Kubbel, III — *L. Lindner.* Wzm. zaszcz.: I. Neumann, A. Karlström, J. Buchwald, A. Karlström. Trzychodówki: I nagr. P. F. Blake, II — G. F. Anderson, III — S. P. Kruczkow. Wzm. zaszcz.: F. M. Godager i T. Fjeld, E. H. Shaw, F. M. Godager i T. Fjeld, *L. Lindner,* K. Nielsen, E. H. Shaw, A. P. Gulajew. Czterochodówki: I nagr. P. F. Blake, II — K. Erlin, III — E. Blume. Wzm. zaszcz.: P. F. Blake, G. Latzel, G. F. Anderson, F. Böhm, F. M. Godager i T. Fjeld.

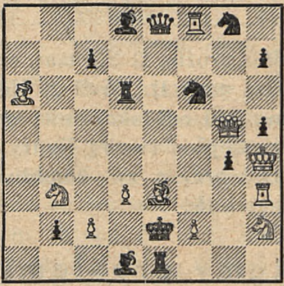
Z a d a n i a.

Nr. 7. K.A.L. Kubbel (Z.S.R.R.)
(I nagr. Els Escacs a Cat. 1934)

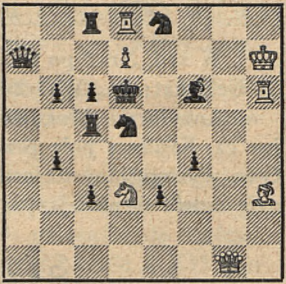
Mat w 2 posunięciach

Nr. 8. M. Adabaszew (Z.S.R.R.)
(I nagr. De Problemist 1934)

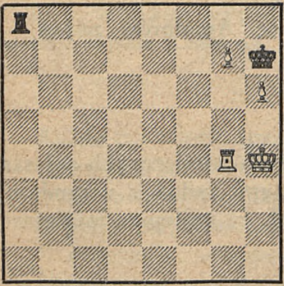
Mat w 2 posunięciach

Nr. 9. A. Rotinjan (Z. S. R. R.)
(I nagr. Szachmaty 1934)

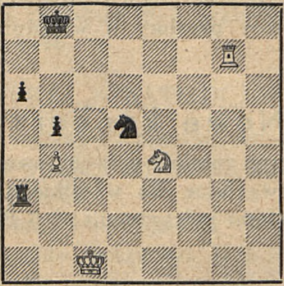
Mat w 2 posunięciach

Nr. 10. Końcówka
z Olimpjady w Warszawie

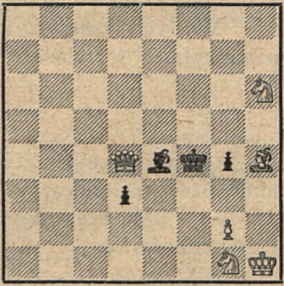
Białe zaczynają i wygrywają

Nr. 11. Końcówka
z Olimpjady w Warszawie

Białe zaczynają i remisują

Nr. 12. T. Czarnecki Warszawa
(oryginalne)

Mat w 2 posunięciach

U w a g a: W zadaniu Nr. 5 na polu h4 zamiast piona powinna stać biała Wieża.

Zakłady Graf. „Polska Zjednoczona" Warszawa, Nowolipie 2. Tel. 11-40-45.

Nr. 5 PAŹDZIERNIK 1935 Rok I

CENA 40 gr.

WIADOMOŚCI SZACHOWE

WARSZAWSKIEGO OKRĘGOWEGO ZWIĄZKU SZACHOWEGO

PRENUMERATA W KRAJU
kwart. . . . 1.—
półrocznie. 1.80
rocznie . . 3.50
ZAGRANICĄ
rocznie . . 6.—

WYDAWCA: Warszawski Okręgowy Związek Szachowy W-wa, Wierzbowa 8, konto PKO 29696
REDAKTOR: Roman Paliński
REDAKCJA i ADMINISTRACJA: W-wa, Wspólna 58 m. 1, (czwartki godz. 16—17)
ADRES DLA KORESPONDENCJI: Stanisław Łękawski, W-wa Wspólna 58 m. 1

O szachowe mistrzostwo świata.

Dnia 3 października rozpoczął się mecz o prymat szachowy, którego broni dr. Aljechin przed mistrzem Holandji dr. Euwem. Protektorat nad meczem objął holenderski minister oświaty dr. Slotenmaker. Mecz ma składać się zasadniczo z 30 partyj, przyczem o zwycięstwie decyduje przewaga punktowa z tym jednakże zastrzeżeniem, iż zwycięzca musi mieć wygrane conajmniej 6 partyj. Gdyby zastrzeżenie to nie było spełnione po rozegraniu 30 partyj, to mecz trwa nadal aż do wypełnienia zastrzeżenia. Pierwsze dwie partje zostały rozegrane w Amsterdamie, dalsze są rozgrywane w Eindhoven i w Delft, ostatnie partje będą znów rozegrane w Amsterdamie.

Wobec olbrzymiej wartości teoretycznej a także historycznej partyj granych podczas takich spotkań „Wiadomości szachowe“ zamieszczą wszystkie partje meczowe. Istnieje tylko jedna trudność mianowicie grupa ludzi, którzy są w stanie czynić sensowne komentarze do takich partyj jest nader nieliczna, bowiem partje te reprezentują najwyższą klasę sztuki szachowej (a przeto niewątpliwie wolelibyśmy słuchać uwag Aljechina o grze p. X niż naodwrót). To będzie powodem, iż większość partyj będzie cytowana „dostojnie“, bez roztrząsań.

Atoli do najciekawszych partyj redakcja uzyska komentarze.

Pismo nasze zostaje zbogacone o dział poświęcony grze końcowej. Dział ten, którego brak dawał się poważnie odczuwać w poprzednich wydawnictwach szachowych, będzie miał za zadanie harmonizować rozstrzelone często prace z tej dziedziny i tem przyczyniać się do zbogacenia wiedzy

naszych czytelników w zakresie części Gry Królewskiej, która może konkurować pod względem ścisłości z nauką ścisłą — matematyką, t. j. w końcówce.

Kierownictwo działu obejmuje p. Bogdan Cwilong, I mistrz Warszawskiego Okręgowego Związku Szachowego.

Bogdan Cwilong

Gra końcowa

Teorja pól odpowiednich

Teorja pól odpowiednich dotychczas w piśmiennictwie naszem nie była poruszana. Mają ją mistrze z źródłowych wydawnictw, ba polski wirtuoz końcówki, Przepiórka napewno wiele ciekawych rzeczy mógłby o tem powiedzieć — oby przyczynek ten Go zachęcił!

Teorja ta wzbogaca metodologję myślenia szachowego. Jest uogólnieniem opozycji. Stosować ją, jak i opozycję, można w końcówkach pionowych o znacznym stopniu skostnienia pozycji, w takich bowiem grach o wyniku decydują manewry królów. Prosty przykład *(p. diagram 1). Białe: Kf1, pion: g3 czarne: Kd8.*

Stosując metody Przepiórki (metodę tę tak możnaby naszkicować: w końcówce król i pion przeciwko królowi nieskrajny biały pion wygrywa jeśli: a) będąc przed granicą[1]), król biały zdoła zaatakować *trzecie* pole przed pionem; b) będąc za granicą, król biały zdoła zaatakować *drugie* pole przed pionem) biały król będzie się tu starał zaatakować trzecie pole przed pionem (g6), czarny będzie się bronił opozycją. Więc gdzie musi się znaleźć czarny król gdy biały zajmie f4? (na f6), g4? (na g6), h4? (na h6). Zkolei jakie pole *odpowiada* polu f3? f3 sąsiaduje z f4 i g4 więc musi mu odpowiadać pole sąsiednie z f6 i g6 (bowiem w przeciwnym razie czarny nie byłby w stanie odparować tych gróźb). Są aż 4 takie pola (f 5, 7, g 5, 7). Dalej: jakie pole odpowiada polu h3? — sąsiednie z g6 i h6, bowiem ruch króla białego, na h3 grozi zajęciem g4 i h4. Znów mamy 4 takie pola (g5, 7, h5, 7). A teraz' ile posunięć dzieli białego króla od f3 i h3? dwa, a czy czarny jest w stanie zająć jedno z pól odpowiadających polu f3 w 2 psunięcia? tak (f7), a czv zdoła zająć pole odpowiadające h3 w 2 posunięcia? nie. Mamy więc rozwiązanie: 1. Kg2, 2. Kh3, 3. Kh4 i wygrywa.

Zwróćmy się teraz do praktyki. Oto zakończenie partji Frarui — Ałapin *(p. diagram 2): Białe: Kc3, piony: a5; c6; czarne Kc7, a6; ruch na białe.* W pozycji tej białe, aby wygrać potrzebują przekazać kolejność przesunięcia czarnym. Czarny król stoi doskonale zajmuje bowiem pole c7 odpo-

[1]) Granica jest to linja, dzieląca rząd 4 i 5.

wiadające polu c5 (król czarny na a 7 przegrywa wobec 1. Kd6). Zacznijmy analizę: co odpowiada polu d6? — pole d8, a d5? d5, jaką sąsiedniemu z c5 i d6 odpowiadają pola sąsiednie z c7 i d8, więc: c8 i d7 (to ostatnie jest niedostępne dla czarnych); a c4? c4, jako sąsiedniemu z c5 i d5 odpowiadają sąsiednie c7 i c8, więc pola b, d7 i b, d8 (dwa pierwsze są niedostępne dla czarnych); a polu d4? polu d4, jako sąsiedniemu z c5 i d5 odpowiadają znów te same pola, pola te jednakże (b, d8) nie sąsiadują z sobą jak c4 i d4, to wyznacza wygrywający plan strategiczny: partja będzie wygraną jeśli biały król odwiedzi pola c4 i d4 bezpośrednio (ciekawe, że taktyka realizacji tego planu nie jest tu skrępowaną: kolejność zajmowania pól niema znaczenia), więc: 1. Kd5, Kc8. 2. Kd4 (można i 2. Kc4), Kd8 (można i 2. Kb8), 3. Kc4. Czarny jest zmuszony do naruszenia odpowiedniości np. 3... Kc8. Teraz biały zajmuje pola odpowiadające 4. Kd5 i wygrywa.

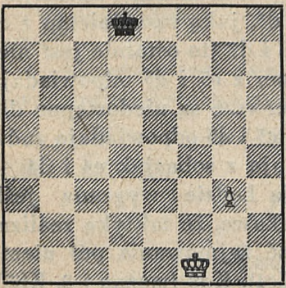
Przykłady te wprowadziły nas w sposób przystępny w istotę pojęcia odpowiedniości. Spróbujmyż teraz wypowiedzieć ogólną definicją pola odpowiedniego. Określenie rozpoczniemy od rozważenia zakresu stosowalności naszej definicji, a więc dotyczyć ona będzie pewnej grupy końcówek („skostniałych"), w których decydują o wyniku manewry królów. W końcówkach takich szeregowi pól, które może zajmować król biały przyporządkowany jest szereg zbiorów pól spełniający następującą własność: gra jest remisowa póki na dowolny, choć każdorazowo określony ruch białego króla, król czarny staje na polu należącem do danego zbioru. Istota rzeczy polega na tem 1) czy zbiór jest zawsze nie pusty (gdy zbiór pól odpowiednich jest pusty znaczy to, że pozycja jest wygrana dla białych np. w pozycji: Białe Ke4, pion e2 i czarny król gdziekolwiek, zbiór pól odpowiednich jest pusty) i 2) czy każdorazowe stanięcie czarnego króla na polu należącem do danego zbioru jest wykonalne w ramach wyznaczonej mu regułami gry ruchliwości. Jeśli jest, to partja jest remisowa, jeśli zaś nie — to partję czarny przegrywa, biały musi tylko odnaleźć taką kombinację ruchów własnego króla, którąby zaprowadziła czarnego na pole, z którego przejście na następne pole odpowiadające byłoby w ramach reguły gry niemożliwością.

Bibljografja: I. L. Rabinowicz, Endszpil, Leningrad, bez daty. D. Przepiórka. „Król i pion przeciwko królowi". „Świat Szachowy" n-ry 2 i 3 z r. 1926.

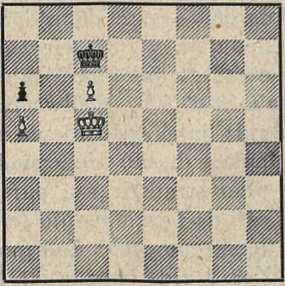
A teraz może Szan. Czytelnicy zechcą wypróbować tę nowonabytą broń w poniższej końcówce:*(p. diagram 3). Autor G. Walker. Białe: Kb3, piony: a2, c4; czarne: Ka5, pion c5. Białe zaczynają i wygrywają.*

Za 3 najlepiej umotywowane rozwiązania powyższego studjum, nadesłane do dn. 15 listopada r. b. pod adresem St. Łękawski ul. Wspólna. 58 m. 1, w Warszawie, redakcja przeznacza nagrody w postaci kwartalnej prenumeraty „Wiadomości Szachowych".

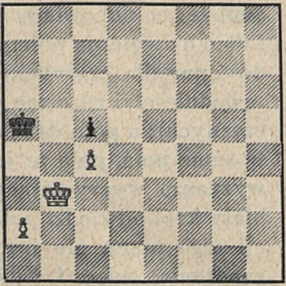
1

2

3

Partja Nr. 51

Z MECZU O MISTRZOSTWO ŚWIATA. PARTJA 1. GRANA 3.X.1935 R.

Obrona Słowiańska.

Białe: dr. A. Aljechin — Czarne: dr. M. Euwe.

1) d2—d4 d7—d5
2) c2—c4 c7—c6
3) Sg1—f3 Sg8—f6
4) Sb1—c3 d5×c4

Przez 4) .... e7—e6 mogły czarne skierować grę na tory warjantu Merańskiego, ten uchodzi jednak, w ostatnich czasach, za trochę zdyskredytowany, podczas gdy dalszy ciąg wybrany przez d-ra Euwe okazywał się zupełnie pomyślnym dla czarnych.

5) a2—a4 Gc8—f5

Rozwinięcie czarnego gańca hetmańskiego jest jednem z najważniejszych zagadnień gry pionami damy. Tutaj udaje się to bardzo wcześnie. Wiadomo jednakże, że i takie rozwinięcie ma ciemne strony.

6) Sf3—e5 Sb8—d7

Czarne nie mają tu wielkiego wyboru. Na 6) ..... c6—c5 grają białe z przewagą. 7) e2—e4! (7 .... Sf6×e4? 8) Hd1—f3!); na 6) .... Sb8—a6 może nastąpić 7) e2—e3.

7) Se5×c4 Hd8—c7
8) g2—g3 e7—e5
9) d4×e5 Sd7×e5
10) Gc1—f4 Sf6—d7
11) Gf1—g2 Gf5—e6
12) Sc4×e5 Sd7×e5
13) 0—0 Gf8—e7

Czarne budują swą partję według najnowszych zdobyczy teorji. Ostatni ruch — zalecany przez samego Aljechina. Po zakończeniu tej partji zmienił jednakże dr. Euwe o nim swój sąd. Tu bowiem dopatrzył się przyczyny swej pierwszej porażki. Mistrz świata przeszedł samego siebie (zresztą — nie po raz pierwszy).

14) Hd1—c2 Wa8—d8

Może jednakże i w tem posunięciu tkwią korzenie niepowodzenia. Wobec straży trzymanej przez czarną parę gońców trzeba było walki o linję d, tymczasem nie wiązać z nadmiernem niebezpieczeństwem. Zasługiwało na uwagę 14) .... Wa8—c8

14) .... Wa8—c8
15) Wf1—d1 0—0
16) Sc3—b5 Wd8×d1+
17) Wa1×d1 Hc7—a5

Po Hc7—b8 ginie pion a7.

18) Sb5—d4 Ge6—c8
19) b2—b4!

Rozstrzygające posunięcie pojawia się u Aljechina tak pospolite jak grom z jesnego nieba. Na jakież dziwy pozwala ten rozstrzygający atak piona? Nasuwają się niezliczone możliwości, choćby: 19) .... Ge7Xb4? 20) Sd4—b3, Ha5—e7 21) Hc2—e4, Gb4—d6 22) He4—d4 (nie zaraz 22) Wd1Xd6, bo Hc7X d6, 23) He4Xe5, Hd6—d1+!), Wf8—d8 23) Gf4Xe5, albo także 20) .... Ha5+a4 nie zadawalnia, bo np. 21) Gf4Xe5, Gc8—e6 22) Sb3—d4, Ha4X c2 23) Sd4Xc2 Ge6—b3. 24) Wd1—b1, Gc3Xb2. 25) Wb1Xb4 i czarne piony są nie do utrzymania.

19) .... Ha5—c7
20) b4—b5 c6—c5
21) Sd4—f5 f7—f6
22) Sf5—e3 Gc8—e6
23) Gg2—d5! Ge6—d5
24) Wd1Xd5

Jeszcze mocniejsze niż Se3Xd5. Znów grozi Se3—f5. Czarne decydują się na wypad, który ma na celu pośrednią obronę piona c5.

24) .... Hc7—a5
25) Se3—f5 Ha5—e1+
26) Kg1—g2 Ge7—d8

Teraz staje się jasny manewr czarnej damy, gdyby białe „pożarły“ piona c5 spotkałaby je kara w postaci Gd8—b6! Czarna dama jednakże oddaliła się z placu boju, nadeszła więc pora generalnego natarcia:

27) Gf4Xe5 f6Xe5
28) Wd5—d7 Gd8—f6
29) Sf5—h6+ Kg8—h8
30) Hc2Xc5 poddał.

Na 30) ..... Wf8—e8 może nastąpić 31) Hc5—d5 (z groźby mata Beniowskiego), zaś na 31) ..... g7Xh6 32) He5—f7. Prostota najwyższej doskonałości.

Partja Nr. 52

Z TURNIEJU W ZOPPOT.
PARTJA Nr.

Białe: Czarne:
G. Stahlberg Bogolubow

1) d4, Sf6
2) c4, e6
3) Sc3, d5
4. Sf3, c6
5) Gg5, Sb—d7
6) cXd5

Chciałem uniknąć warjantu Cambridge, którego Bogolubow jest wielkim znawcą.

6) eXd5
7) e3, Ge7
8) Hc2, Sf8

Dalszy ciąg partji wygląda trochę sztucznie, niemniej jednak jest dobry. Bogolubow grał już tak przedtem.

9) Gd3, Se6
10) Gh4, a6
11) 0—0, g6
12) Se5, Sd7
13) GXe7 HXe7
14) f4, f5

Białe rozwinęły się lepiej i zdaje się że mają lepszą partję, lecz trudno im coś przedsięwziąć przeciwko mocnej pozycji czarnych. Następujący manewr białych jest bardzo obosieczny, gdyż czarne otrzymują silną kontrgrę.

15) Wa—b1, 0—0

16) b4, S×e5!
17) d×e5, a5
18) a3, a×b4
19) a×b4, b5
20) Hb3, Ha7

Czarne mają obecnie inicjatywę i białe muszą grać bardzo ostrożnie.

21) Sd1, Gd7
22) Wf2, Hb6
23) g3, Sc7
24) Kh1, Wa7
25) Wa2, W×a2
26) H×a2, Wa8
27) Hc2, Se6
28) h4!

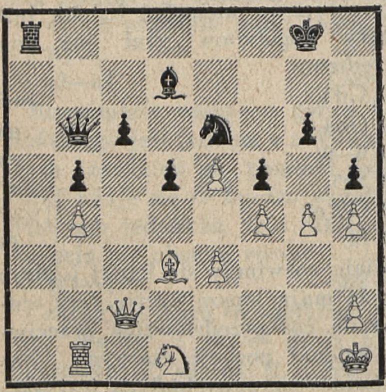
Białe muszą szukać kontrszans na skrzydle królewskiem.

28) h5

Bogolubow nie chce dopuścić do h4—h5. Partja, dotychczas spokojna, ożywiła się nagle.

29) g3—g4!!

Niespodziewany zwrot, który stawia czarne wobec trudnego zagadnienia.

Pozycjo po 29 posunięciu białych

29) .... h×g4
30) h5, Hd8
31) Kg2!

Pierwsza pointe'a prowadzonego ataku. Na 31) ... Hh4 nastąpiłoby 32) Sf2, H×h5? 33) Wh1!

31) Sg7
32) h×g6, He8
33) Sc3, H×g6
34) Se2, Hf7
35) Sd4

Białe mają piona mniej, ale lepszą pozycję.

35) Hf8
36) e6!

Posunięcie atakujące 36) Wh1 nie jest poprawne. Czarne mogą spokojnie bić na b4.

36) .... G×e6
37) S×e6, S×e6
38) G×f5, Hf6
39) Wh1, Wa7!

Pomimo wielkiego niedoczasu, Bogolubow broni się bardzo zręcznie.

40) Kg3?

O wiele mocniejsze było 40) Wh5! Posunięcie w tekście daje czarnym możność ratunku.

40) Sg7
41) G×g4, Wa3!
42) Hh7+, Kf7
43) Kf3, d4?

Z powodu niedoczasu Bogolubow przeoczył zastawioną pułapkę. Należało grać 43) .... Hc3, dalej np. 44) We1, H×e1, 45) Gh3+ i białe muszą grać na remis przez wieczny szach.

44) Wh6! W×e3+
45) Kg2, H×f4
46) Gh5+ czarne podały się.

(Uwagi G. Stahlberga dla „Wiadomości Szachowych").

Partja Nr. 53 z Olimpjady

Obrona Nimcowicza

Lundin (Szwecja)	Najdorf (Polska)
1) d2—d4	Sg8—f6
2) c2—c4	e7—e6
3) Sb1—c3	Gf8—b4
4) Hd1—b3	Sb8—c6
5) Sg1—f3	0—0
6) Gc1—g5	

Strata tempa. Bardzo ciekawą grę daje posunięcie 6) a2—a3 jak zagrał Rasmussen w partji z Najdorfem: 6) a3—G:c3+, 7) H:c3—d6, 8) g3—e5! 9) d:e — d:e, 10) S:e — S:5, 11) H:e5 — We8, 12) Hc3—Se4 i czarne stoją lepiej.

Albo też drugi warjant 8) e3—e5! 9) d:e5 — d:e5, 10) S:e5 — S:e5, 11) H:e5 — We8, 12) Hc3—Se4, 13) Hc2—Gf5, 14) Gd3—Sf2!

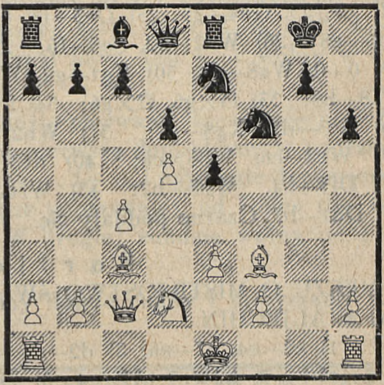
Na 13) Hd3—Hf6, 14) He2—Gf5 (z groźbą Sc5—d3), 15) a4—Wa8—d8, 15) Wa3—Sc5, (albo... Gg4, 16) f3—Gh5)

6) ...	h7—h6
7) Gg5—d2	

Na 7) Gg5—h4 następuje g7—g5, 8) Gg3 — Se4, a następnie f7—f5

7) ...	d7—d6
8) e2—e3	Wf8—e8
9) Gf1—e2	e6—e5
10) d4—d5	Gb4:c3
11) Gd2:c3	Sc6—e7
12) Sf3—d2	Sf6—d7
13) Hb3—c2	f7—f5
14) g2—g4	f5:g4
15) Ge2:g4	Sd7—f6
16) Gg4—f3?	djagram

Lepiej było Gg4—e2 w celu ewentualnego zajęcia punktu d3, przyczem po długiej roszadzie mogło nastąpić f2—f4, umożliwiające wprowadzenie do gry gońca c3, jak np. 16) Ge2 — Gf5, 17) e4 —Gh7, 18) f4—e:f4, 19) G:f6, g:f6, 20) 0—0—0 i białe stoją lepiej lub też 18) ... — Sg6, 19) f:e5 — Sg6:e5, 20) 0—0—0 Se5—g4, 21) Ge2:g4 — Sf6:g4, 22) G:g7! — K:g7, 23) Wg1 i h2—h3, a w razie 22) ... — Se3, 23) Wd1—g1 S:c2, 24) Gf6+ — Kf7, 25) G:d8 — Wa8:d8, 26) K:c2 — G:e4, 27) S:e4 — W:e4, 28) Kd3 — partja jest równa.

16) ...	We8—f8
17) Wh1—g1	Gc8—f5
18) e3—e4	Gf5—h7
19) 0—0—0	Se7—g6
20) Wg1—g3	Sg6—f4
21) Wd1—g1	Wf8—f7
22) Sd2—f1	Kg8—h8
23) Sf1—e3	Sf6—h5
24) Gf3:h5	Sf4:h5
25) Wg3—h3	Sh5—f4
26) Wh3—g3	Hd8—h4!

Z groźbą Gh7:e4

27) f2—f3	Sf4—h5
28) Wg3—g4	Hh4—h3
29) Hc2—g2	Hh3:f3
30) Hg2:f3	Wf7:f3

31) Gc3—d2	Sh5—f4	35) Wf4:g3	Sf2:e4
32) Kc1—d1	Sf4—h3	36) Wg3—f3	Gh7—g6.
33) Wg1—g3	Sh3—f2+	Białe poddały się.	
34) Kd1—e2	Wf3:g3	(Uwagi L. Kremera).	

Partja Nr. 54.

Z MECZU O MISTRZOSTWO ŚWIATA. PARTJA 2, GRANA 6.X.1935 R.

Dr. M. Euwe. Dr. A. Aljechin.

1) d2—d4, Sg8—f6; 2) c2—c4, g7—g6; 3) Sb1—c3, d7—d5; 4) Dd1—b3, d5×c4; 5) Db3×c4, Gc8—e6; 6) Dc4—b5+, Sb8—c6; 7) Sg1—f3, Wa8—b8; 8) Sf3 — e5, Ge6—d7; 9) Se5×d7, Dd8×d7; 10) d4—d5, Sc6—d4; 11) Db5—d3, e7—e5; 12) e2—e3, Sd4—f5; 13) e3—e4, Sf5—d6; 14) f2—f4, Dd7—e7; 15) Gc1—e3, Sf6—g4; 16) Ge3×a7, Wb8—a8; 17) h2—h3, Wa8×a7; 18) h3×g4, Gf8—g7; 19) Dd3—e3, Wa7—a5; 20) f4—f5, Gg7—f6; 21) a2—a4, Gf6—h4+; 22) g2—g3, Gh4—g5; 23) De3—f3, 0—0; 24) b2—b4, Wa5—a8; 25) Wa1—a2, Sd6—e8; 26) Wa2—b2, Se8—f6; 27) Gf1—e2, c7—c6; 28) d5×c6, b7×c6; 29) 0—0, Wa8—d8; 30) Kg1—g2, Wd8—d4; 31) b4—b5, c6×b5; 32) a4×b5, Wf8—b8; 33) f5×g6, f7×g6; 34) b5—b6, De7—b7; 35) Kg2—h3, Wd4—d6; 36) Sc3—d5, Kg8—g7; 37) Wb2—c2?, Sf6×d5; 38) e4×d5, Wd6×b6; 39) Wc2—c6, Wb6×c6; 40) d5×c6, Db7—e7; 41) Gc2—c4, Kg7—h6; 42) Df3—h1, Wb8—b2; 43) Wf1—f7, De7—e8; 44) c6—c7, Wb2—c2; 45) Dh1—b7. Czarne poddały się.

Partja Nr. 55.

Z MECZU O MISTRZOSTWO ŚWIATA. PARTJA 3 GRANA 8 i 9.X.1935.

Dr. A. ALJECHIN. Dr. M. EUWE.

1) e2—e4, e7—e6; 2) d2—d4, d7—d5; 3) Sb1—c3, Gf8—b4; 4) a2—a3, Gb4×c3+; 5) b2×c3, d5×e4; 6) Dd1—g4, Sg8—f6; 7) Dg4×g7, Wh8—g8; 8) Dg7—h6, c7—c5; 9) Sg1—e2, Sb8—d7; 10) Se2—g3, Wg8—g6; 11) Dh6—e3, Sf6—d5; 12) De3×e4, Sd5×c3; 13) De4—d3, Sc3—d5; 14) Gf1—e2, Dd8—f6; 15) c2—c3, c5×d4; 16) c3×d4, Sd7—b6; 17) Ge2—h5, Wg6—g7; 18) Gh5—f3, Df6—g6; 19) Gf3—e4, f7—f5; 20) Ge4—f3, Ke8—f8; 21) a3—a4, Wg7—c7; 22) 0—0, Gc8—d7; 23) Gc1—a3+, Kf8—g8; 24) a4—a5, Wc7—c3; 25) Dd3—b1, Sb6—a4; 26) Gf3×d5, e6×d5; 27) Db1×b7, Dg6—c6; 28) a5—a6, Sa4—b6; 29) Ga3—c5, f5—f4; 30) Sg3—f5, Kg8—h8; 31) Sf5—e7, Dc6—e6; 32) Gc5×b5, Gd7—c6; 33) Se7×c6, Wa8—g8; 34) Sc6—e5, Wg8—g7; 35) Db7—b8+, Wc3—c8; 36) Se5—g6+, Wg7×g6; 37)Db8×f4, De6×b6; 38) Df4—e5+, Wg6—g7; 39) De5×d5, Wc8—d8; 40) Dd5—e5, Db6×d4; 41) De5×d4. Czarne poddały się.

Tabele turniejowe.

Przystępując do tworzenia tabeli turniejowej, musimy mieć określoną ilość uczestników turnieju, następnie ustalamy liczbę rund i szachownic (par grających) w każdej rundzie. Każdy z uczestników turnieju, przez

losowanie otrzymuje swoją liczbę, którą zachowuje podczas trwania turnieju.

Bibl. Jag.

Liczba rund przy nieparzystej liczbie uczestników, równa się liczbie uczestników, przy parzystej zaś liczbie uczestników — jest o 1 mniejsza. Np.: przy 9 lub 10-ciu uczestnikach otrzymamy 9 rund. Liczba szachownic w każdej rundzie równa się liczbie par wszystkich uczestników turnieju.

Najprostrzy sposób tworzenia tabel turniejowych, to — system Przepiórki,[1]) który ustala tabelę dla **nieparzystej** liczby uczestników, przyczem da się ją z łatwością dostosować również do liczby parzystej. Przy 9 uczestnikach otrzymamy 9 rund, tworzymy więc kolejno rundy:

Runda I. Do nieparzystej liczby graczy dodajemy 1 i sumę dzielilimy na pary, czyli otrzymamy: 9+1=10; 10:2=5 par, wypisujemy więc poziomo w wierszu cyfry od 1 do 5 z odstępami: 1— , 2— , 3— , 4— , 5— , pozostałe zaś cyfry, od 6 do 9 dopisujemy do, już wypisanych od końca, z prawej strony każdej, tworząc pary: 1— , 2—9, 3—8, 4—7, 5—6. Pierwsza cyfra — gracz Nr. 1, nie otrzymał pary, jest więc wolny w tej rundzie i nie gra.

Runda II. Wypisujemy jak w rundzie pierwszej, szereg pięciu cyfr, od 6 do 1, rozpoczynając od liczby, którą pierwszą dopisaliśmy w poprzedniej rundzie od końca: —6, 7— , 8— , 9— , 1— , i następnie dopisujemy pozostałe liczby od 2 do 5, jak w rundzie poprzedniej, od końca tworząc pary: —6, 7—5 , 8—4 , 9—3 , 1—2. W drugiej rundzie wolny od gry, gracz Nr. 6.

W wyżej opisany sposób tworzymy dalsze rundy i otrzymamy dla 9 uczestników następującą tabelę:

I runda	1 —	2 — 9	3 — 8	4 — 7	5 — 6
II „	— 6	7 — 5	8 — 4	9 — 3	1 — 2
III „	2 —	3 — 1	4 — 9	5 — 8	6 — 7
IV „	— 7	8 — 6	9 — 5	1 — 4	2 — 3
V „	3 —	4 — 2	5 — 1	6 — 9	7 — 8
VI „	— 8	9 — 7	1 — 6	2 — 5	3 — 4
VII „	4 —	5 — 3	6 — 2	7 — 1	8 — 9
VIII „	— 9	1 — 8	2 — 7	3 — 6	4 — 5
IX „	5 —	6 — 4	7 — 3	8 — 2	9 — 1

Dla sprawdzenia możemy jeszcze utworzyć X-tą rundę, która powinna pokrywać się z pierwszą, o ile nie było omyłki.

Jeżeli następnie chcemy użyć tabeli tej dla 10-ciu uczestników, dopisujemy wówczas liczbę 10, na początku każdej rundy do wolnej liczby,

1) Patrz „Polska Zbrojna" z dn. 2 i 30-XII-1934 r.

raz za nią, raz przed nią, naprzemian, ważne to jest bowiem dla koloru bierek, gdyż w każdej parze, w tabeli, pierwsza cyfra gra białemi, druga — czarnemi.

Partja z turnieju międzynarodowego Pań

Wobec błędów drukarskich, które zakradły się do podanej w Nr. 3b (str. 55—56) partji drukujemy ją powtórnie.

V. Mencikova. R. Gerlecka.

1) d2—d4, e7—e6; 2) e2—e4, f7—f5; 3) e4×f5, e6×f5; 4) Gf1—d3, d7—d5; 5) Sb1—c3, Sg8—f6; 6) Gc1—g5, Gf8—b4, 7) Hd1—e2+, Ke8—f7; 8) He2—f3, Hd8—e8+; 9) Sg1—e2, Sf6—e4; 10) Gg5—e3, Wh8—f8; 11) 0—0, c7—c6; 12) a2—a3, Gb4—a5; 13) Ge3—f4, Kf7—g8; 14) Wf1—e1, He8—g6; 15) b2—b4, Ga5—d8; 16) Sc3—d1, Sb8—d7; 17) c2—c4, Sd7—f6; 18) h2—h3, Gc8—d7; 19) Sd1—c3, Wa8—c8; 20) Wa1—c1, Gd7—e6; 21) c4—c5, Ge6—d7; 22) Gf4—e5, Sf6—h5; 23) Se2—f4, Sh5×f4; 24) Ge5×f4, Gd8—f6; 25) Sc3—e2, Wc8—e8; 26) Wc1—b1, a7—a6; 27) a3—a4, Gf6—h4; 28) g2—g3, Gh4—g5; 29) We1—d1, Wf8—f7; 30) Kg1—h2, h7—h5; Wb1—b2, Wf7—f8; 32) Gf4×g5, Se4×g5; 33) Hf3—g2, Sg5—e4; 34) Se2—f4, Hg6—h6; 35) h3—h4, g7—g5; 36) h4×g5, Hh6×g5; 37) Gd3—f1, We8—e7; 38) f2—f3, Se4—f6; 39) Hg2—d2, We7—g7; 40) Sf4—e2, Hg5—g6; 41) Hd2—f4, Wg7—h7; 42) Gf1—h3, Wf8—e8; 43) Hf4—d6, Sf6—g4+; 44) f3×g4, Hg6×d6; 45) c5×d6, h5×g4; 46) Se2—f4, g4×h3; 47) Wb2—e2, We8—e4; 48) a4—a5, Wh7—h6; 49) Wd1—d2, Wh6×d6; 50) Kh2×h3, Wd6—h6+; 51) Kh3—g2, Kg8—f7; 52) Sf4—d3, Kf7—f6; 53) Sd3—c5, We4×e2+; 54) Wd2×e2, Gd7—c8; 55) We2—e8. Czarne się poddały.

K r o n i k a

Warszawa. Mecz Koła Pań przy W. O. Z. Sz. z drużyną męską YMCI rozegrany został w dn. 12.X.935 r. z wynikiem 7—1 dla YMCI. Należy jednak nadmienić, że nie grały w nim 3 uczestniczki Olimpjady.

Koło Szachowe Związku Prac. Adm. Wojskowej zaprosiło drużynę żeńską Koła Pań do rozegrania meczu towarzyskiego w dn. 3.XI.935 r. na 6-ciu szachownicach. Zaprasza również wszystkie inne kluby i sekcje szachowe (członków W. O. Z. Sz.) do rozgrywek towarzyskich, służąc swoim lokalem. Zgłoszenia przyjmuje Zarząd Związku.

Milanówek. Klub Społeczny w Milanówku zorganizował Sekcję Szachową, która zapowiada na dz. 3.XI.35 r. uroczyste otwarcie meczem Milanówek — Grodzisk, partjami pamięciowemi i wieczornicą. W uroczystości, oprócz miejscowych członków, udział wezmą przedstawiciele W.O.Z. Sz. i inni goście z Warszawy. Najbliższą imprezą nowej Sekcji Szachowej będzie

turniej o mistrzostwo Milanówka. Prezesem Sekcji wybrany został p. płk T. Tryliński, delegatem do W.O.Z. Sz. p. Henryk Wilczyński, którego zasługą jest zorganizowanie ośrodka szachowego w Milanówku.

Holandja. Stan meczu Alechin — Euwe: +5, —3, =3.

Helsinki. Turniej międzynarodowy zakończył się zwycięstwem P. Frydmana, który osiągnął 7½ punkt. z 8 możliwych. Następne miejsca zajęli: Keres 6½ p., Stahlberg 5½, Krogins 4½, Böök i Karlin po 4.

DZIAŁ ZADAŃ

Nasz konkurs na rozwiązania.

Od numeru 5-go rozpoczynamy konkurs rozwiązaniowy. Za dobre rozwiązanie zaliczać będziemy ilość punktów, równą ilości posunięć w zadaniu; za rozwiązanie końcówki — 5 pkt. Posiadacz największej ilości punktów w końcu każdego kwartału otrzyma nagrodę, tracąc jednocześnie swoje dotychczasowe punkty. Ten system zapewnia każdemu uczestnikowi zdobycie nagrody, którą narazie stanowić będzie bezpłatna prenumerata roczna „Wiadomości Szachowych".

Rozwiązania prosimy nadsyłać pod adresem: St. Łękawski, Warszawa, Wspólna 58 m. 1 do dnia 1.II, 1.V, 1.VIII i 1.XI.

Mecze kompozycji szachowej.

Mecz kompozycji szachowej Hiszpanja — Holandja zakończył się wysokiem zwycięstwem Hiszpanji 109:213. (Wygrywało minimum). Tak dotkliwą porażkę poniosła Holandja w znacznej mierze dzięki słabemu składowi swej drużyny, w której zabrakło wielu znanych kompozytorów.

Biorąc ogólnie, możemy zauważyć z prawdziwem zadowoleniem, że idea spotkań międzypaństwowych znajduje coraz więcej zwolenników, co napewno wpłynie dodatnio na rozwój problemistyki. Może nawet uda się z czasem urządzać coś w rodzaju olimpjad kompozycyjnych? Rzucamy myśl, nad którą warto się zastanowić.

Rozstrzygnięcia konkursów.

L'associazione Scacchistica Italiana 1933. Czterochodówki. I nagr. — K. A L. Kubbel, II — H. Bincer, III — R. Weinheimer, IV — R. Büchner, V — De Barbieri, VI — F Böhm. Wzmianki zaszczytne: L. Lindner, De Barbieri.

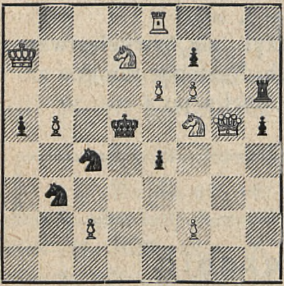
Klub Szachowy „Ruy Lopez" 1934. Trzychodówki. I nagr. — G. H. Drese, II — L. Linder, III — Dr. M. Niemeijer.

Rozwiązania zadań.

Nr. 3. (W. Hebelt) 1) S×d6. Nr. 4. (A. O. Pranica) 1) Sa4.

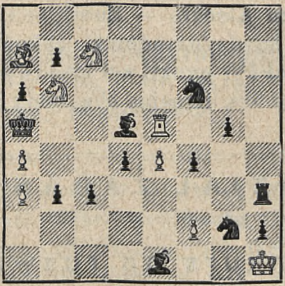
Zadania.

Nr. 13. W. Hebelt, Grodno
(Pochwała B.C.F. 1934/35)

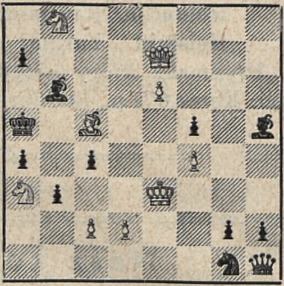
Mat w 3 posunięciach

Nr. 14. J. Fux, Białystok
(I w. z. Br. Chess Mag. 1935)

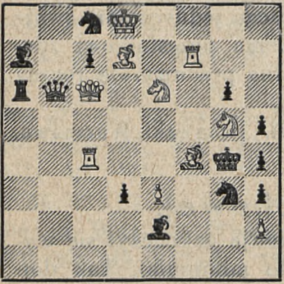
Mat w 3 posunięciach

Nr. 15. A. Goldstein, Warszawa
(I nagr. „Magazinet" 1934)

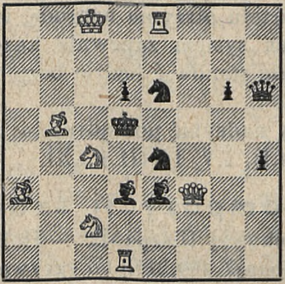
Mat w 3 posunięciach

Nr. 16. R. E. Ryan (Anglja)
(I n. Soc. Chess Quart. 1934)

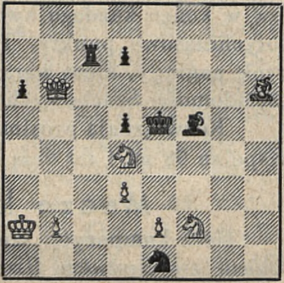
Mat w 2 posunięciach

Nr. 17. S. S. Lewmann (Z.S.R.R.)
(I nagr. Br. Chess Fed. 1934/35)

Mat w 2 posunięciach

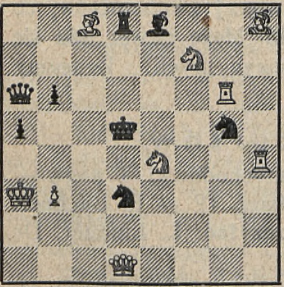
Nr. 18. G. F. Anderson (Anglja)
(II nagr. B.C.F. 1934/35)

Mat w 3 posunięciach

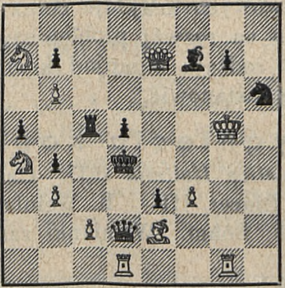
Oryginalne

Nr. 19. O. Kaila, Helsinki

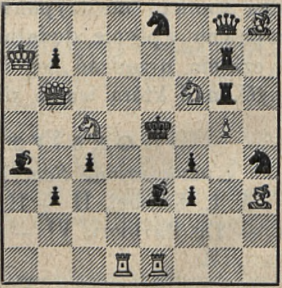
Mat w 2 posunięciach

Nr. 20. J. Fux, Białystok

Mat w 2 posunięciach

Nr. 21. W. Hebelt, Grodno

Mat w 2 posunięciach

Sprostowanie

W Nr. 4 na str. 60, w partji 49 winno być: 3) Gc1—b2, a na str. 62 w wierszu 3 od góry: 1) d2—d4, Sg8—f6 oraz 3) Sb1—c3, Gf8—b4.

Zakłady Graf. „Polska Zjednoczona" Warszawa, Nowolipie 2. Tel. 11-40-45.

Nr. 6 LISTOPAD 1935 Rok I

CENA 40 gr.

WIADOMOŚCI SZACHOWE

WARSZAWSKIEGO OKRĘGOWEGO ZWIĄZKU SZACHOWEGO

PRENUMERATA
W KRAJU
kwart. . . . 1.—
półrocznie . 1.80
rocznie . . 3.50
ZAGRANICĄ
rocznie . . 6.—

WYDAWCA: Warszawski Okręgowy Związek Szachowy W-wa, Królewska 23, konto PKO 29696
REDAKTOR: Roman Paliński
REDAKCJA i ADMINISTRACJA: W-wa, Wspólna 58 m. 1, (czwartki godz. 16—17)
ADRES DLA KORESPONDENCJI: Stanisław Łękawski, W-wa Wspólna 58 m. 1

Turnieje drużynowe W.O.Z.SZ.

WOZSZ. rozpoczął dnia 28.XI b. m. doroczny turniej o mistrzostwo drużynowe klasy A. W dniu tym o godz. 17.30 w nowym przytulnym lokalu Warszawskiego Tow. Zwolenników Gry Szachowej mieszczącym się przy ulicy Królewskiej 23 odbyło się uroczyste otwarcie imprezy.

Po oficjalnej części uroczystości przystąpiono do losowania którego wynik jest następujący: 1. Klub Osadników Wojskowych, 2. Monopol Tytoniowy, 3. Klub Szachowy Pracowników Tramwajów Miejskich, 4. Państwowe Zakłady Lotnicze, 5. Philips, 6. Rembertów, 7. Klub Szachistów Pocztowej Kasy Oszczędności, 8. Klub Szachowy „YMCA", 9. Ministerstwo Rolnictwa, 10. Warsz. Tow. Zwol. Gry Szachowej.

Następnie mistrz D. Przepiórka dał seans gry jednoczesnej na 30 szachownicach z wynikiem: + 16—10=4.

Rozgrywki klasy A odbywać się będą w niedziele o godz. 11, a klasy B w poniedziałki o godz. 18 w lokalu Warsz. Tow. Zwol. Gry Szachowej. Pierwsza runda kl. A rozegrana będzie w dniu 1 grudnia b. r. — klasy B — 9 grudnia b. r.

Ponieważ jednocześnie grać będzie w turnieju klasy A 60 szachistów, a w turnieju klasy B około 80 szachistów — imprezy te przez ujawnienie ich udowodnią wszystkim rozwój szachów „wszerz" na terenie Okręgu Warszawskiego.

Drużyny klasy A walczą od roku 1933/34 o puhar przechodni ufundowany przez Prezesa PKO p. dr. Henryka Grubera — drużyny klasy B o wejście do klasy A. W roku 1932/33 pierwsze miejsce w turnieju klasy A zajęła drużyna Warsz. Tow. Zwol. Gry Szachowej — drugie Rembertów.

W roku 1933/34 I Warsz. Tow. Zwol. Gry Szachowej — II: — Sąd Okręgowy. W roku 1934/35 I Rembertów — II: — Philips.

Bogdan Cwilong

Mistrzostwo świata

„Gazeta Polska" z dn. 27.XI b. r. donosi: „Pomiędzy dr. Aljechinem i p. Euwe, którzy od kilku tygodni walczą w Amsterdamie o tytuł mistrza świata, wynikła podczas 21-ej rozgrywki gwałtowna sprzeczka. Tło tego konfliktu jest dość nieprzyjemne dla mistrza Aljechina. Zjawił się on mianowicie do rozgrywki w stanie tak „podchmielonym", że najmniejszej trudności nie przedstawiało dla p. Euwe pokonać przeciwnika, pomimo, że Aljechin dowodził, jakoby alkohol przynosił mu specjalną jasność myśli i ułatwiał rozgrywanie najtrudniejszych partji. Następstwa nadużycia alkoholu u słynnego szachisty są tak silne, że lekarz stanowczo zabronił mu brać przez pewien czas udział w turnieju, dopóki nie powróci do normalnego stanu zdrowia. Światowy Związek Szachistów postanowił wystosować do Aljechina upomnienie, ponieważ Euwe twierdzi, że w tych warunkach wygrana jego może być kwestjonowaną przez cały świat, gdyż nikt nie uwierzy zapewnieniu, że pobił przeciwnika według wszelkich przepisów turnieju i zwolennicy Aljechina będą napewno utrzymywać, że jego władze umysłowe były osłabione skutkiem nadużycia alkoholu".

Więc mecz został chwilowo przerwany w stanie: Euwe + 8, Aljechin +7 =6. Godnym ubolewania w tem wszystkiem jest fakt niedającego się zaprzeczyć spadku formy u mistrza świata, niepokoją zaś błędy popełnione przez d-ra Euwe. Dr. Euwe w mistrzostwie świata jest poniekąd „homo novus", więc cały świat szachowy ma prawo stosować do niego surowe kryterjum.

Morphy olśnił cały świat kalejdoskopowym przepychem kombinacji, jeszcze do nas dochowała się anegdotka: raz Morphy wymienił wszystkie figury i wygrał... linją!!! Potem był Stenitz, który głosił: niema żadnych linij, są tylko punkty, słabe punkty, które trzeba umiejętnie bronić i atakować i snuł swe głębokie strategiczne założenia, wygrywając, póki nie pojawił się Emanuel Lasker. Lasker, ten Gracz par excellence, hołdował mniemaniu: w grze szachowej nie można zwyciężać, analizując ją tylko w auli uniwersytetu, chcąc wygrywać należy grać! i grał, grał stale, przez wiele lat swego mistrzostwa (chyba, że ktoś nie chciał lub nie mógł przyjąć jego warunków pieniężnych), a robił to naogół najlepiej w świecie. Capablanca zadziwił świat swoją prostotą, partje jego to jakby końcówki od pierwszego posunięcia. Wtedy zaczynało się już biadać: Grze królewskiej zagraża remisowa śmierć, jest kilku ludzi na świecie, dla których na szachownicy niema tajemnic, szachy są dla nich za łatwe, możeby przestawić skoczka z gońcem lub wprowadzić dziesięciopunktowe stopniowanie zwycięstwa? Wówczas przyszedł Aljechin i zaprzeczał. Wie-

le się o nim mówiło już wcześniej, był wirtuozem gry pamięciowej, kombinował tak, że nawet stary kombinacyjny wyga Reti (o którym się podówczas mawiało, że jego 100-ruchowe kombinacje w przeciwieństwie do 2-ruchowych nie zawodzą nigdy) podziwiał go, a arcymistrz Tartakower uważał Aljechina oddawna za jedynego godnego etc. Aljechin zaprzeczał nie słowem, a czynem. Cóż może się równać z jego 21 partją przeciw Capablance: 21 partja o mistrzostwo świata w roku 1927.

Białe:	Czarne:
Capablanca	Aljechin
1) d2—d4	d7—d5
2) c2—c4	e7—e6
3) Sb1—c3	Sg8—f6
4) Gc1—g5	Sb8—d7
5) e2—e3	Gf8—e7
6) Sg1—f3	0—0
7) Wa1—c1	a7—a6
8) a2—a3	.....

Czarne zamierzyły bić na c4 i rozwijać dalej grę przez b5. Na 8) c5 mogłoby nastąpić Se4 poczem „punkt ciężkości" przesunąłby się na skrzydło króla, tutaj jednak stoją czarne mocno. Biały nie może przeciwdziałać zamiarowi czarnych inaczej jak przez c×d e×d decyduje on jednakże nie przeszkadzać czarnym w realizacji planu i poprowadzić żywą grę, której wyników nie można przesądzać.

8) .... h7—h6

Czarny czuje się na skrzydle króla dostatecznie mocnym aby osłabić punkt g6 i tem dać cel do ataku, być może pionowego. Osiąga on tę korzyść, że piona h7 wrażliwego na ataki białego królewskiego gońca z zagrożonego pola usuwa bez straty czasu.

9) Gg5—h4 d5×c4

10) Gf1×c4 b7—b5

11) Gc4—e2 .....

Idea zdrowa: przeprowadzenie gońca na f3 i po wymienieniu go na Gb7 punkt c6 staje się słaby. Jednakże goniec z a2 wywierałby bezpośredni nacisk na centrum.

11) .... Gc8—b7

Czarny dopuszcza 12) b4 co pozwoliłoby mu na uderzenie 12).... a5, nie dałoby to czarnym jednakże żadnej przewagi, bowiem byłyby wkrótce zmuszone do c6 co osłabiłoby d6 i przesłoniło gońca. Zasługiwało na uwagę c5.

12) 0—0 c7—c5

13) d4×c5 Sd7×c5

14) Sf3—d4 Wa8—c8

15) b2—b4 ....

Jest nie jasnem, do czego ten ruch zmierza. Można było 15) Gf3, poczem białe uzyskiwały nacisk na punkt c6. Czarne odpowiedziałyby Hb6 aby posiadać na przekątni f3—a8 gońca, względnie po wymianie gońców hetmana, zresztą biały nieźle wyczekuje wobec minimalnej słabości punktu c6.

15) .... Sc5—d7

16) Gh4—g3 ......

Białe grają zupełnie biernie.

16) .... Sd7—b6

Sygnalizuje c4 jako mocny punkt.

17) Hd1—b3 Sf6—d5

18) Ge2—f3 Wc8—c4

Aby móc grać Ha8 i Wf—c8.

19) Sc3—e4 Hd8—c8

Jeśli odrazu Ha8 to Sd6

20) Wc1×c4 Sb6×c4

21) Wf1—c1 Hc8—a8

22) Se4—c3

Znowu zupełnie biernie. Białe mogły grać Sc5 po G×c5, b×c Wf—c8 Ge2, dysponując jeszcze energją do walki.

22) .... Wf8—c8

23) Sc3×d5 Gb7×d5

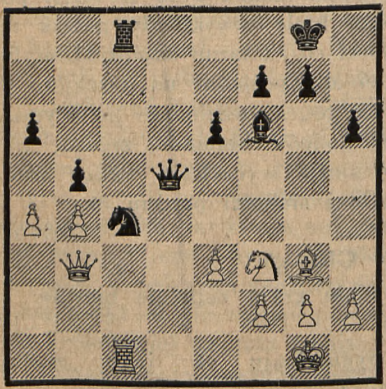
24) Gf3×d5 Hd8×d5

Białe skupione całkowicie obronnie. Czarny goniec ma punkty do ataku, biały — nie.

25) a3—a4 ...

Biały chce osłabić b5. Plan ten byłby dobry, gdyby biały skoczek mocno stał na d4, w obecnej jednak sytuacji jest łatwy do obalenia np. e5, Sf5 i b4 jest w dalszym ciągu uciskane. 25) f3 byłoby lepsze.

25) .... Ge7 –f6

Aljechin wynajduje jeszcze mocniejszy dalszy ciąg niż wyżej wzmiankowana gra pozycyjna.

26) Sd4—f3 ...

Po natychmiastowem 26) a×b, G×d4, 27) e×d, a×b, 28) Wd1, Wd8, 29) f3, lub 28) ... Sb6, 29) H×d5, S×d5, 30) Gd6, Wc4, 31) h3 i po cierpliwej obronie może zdołałyby białe uzyskać remis. (patrz djagr.).

26)... Gf6—b2!

Czarne chcą grać e5 bez barykadowania gońca. Biały nie może odpowiedzieć 27) W—d1 wobec 27).... S×e3, 28) W×d5, Wc1+, 29) Wd1, W×d1+, 30) H×d1, S×d1, 31) a×b, a×b, 32) Kf1, Gc3, 33) Gd6, f6 i czarne mają korzystną końcówkę.

Ale gra ta nie jest reprezentacyjną subtelnostką powyższego posunięcia. Nadzwyczajne jest obalenie ruchu 27) Wb1 przez Sa3. Powiązanie „wiszącego" piona a4 z zaniedbanym „lufcikiem" h2—h3 oraz zadaniem białej wieży strzegącej od matowych wtargnięć dokonane przez kombinacje Aljechina stawia jego nadzwyczajne wyczucie warjantów wygrywających na najwyższym poziomie. Mogłoby nastąpić: 28) H×b2, S×b1, 29) H×b1, Hb3, 30) Hf1, b×a, 31) h3, a3. 32) Gb5, f6, 33) Ga1, Hc4. Czarny osiągnął przez mistrzowską spójność gry pozycyjnej z kombinacją, przewagę dostateczną do zwycięstwa.

27) Wc1—e1 Wc8—d8

28) a4×b5 a6×b5

29) h2—h3 e6—e5

Sf3 będzie przepędzony z centrum i biały traci tam całe oparcie.

30) We1—b1 e5—e4
31) Sf3—d4 ...

Rozpacz lub przeliczenie się, ale partja była nie do uratowania, ponieważ panowanie nad linją d i mocne stanowisko skoczka na c4 stanowią zbyt wielki vor.

31) .... Gb2×d4
32. Wb1—d1 Sc4×e3

Poddał (uwagi według książki Emanuela Laskera „Lehrbuch des Schachspiels". Berlin, bez daty).

Wtedy przekonaliśmy się, że szachy są jednak dostatecznie trudne i malkontenci umilkli.

Ale co dziś wnosi Euwe? Prawda zwycięża Aljechina, co ciekawe właśnie w 21 partji meczu, ale jakaż kolosalna różnica! Gdzież podziało się jego „nadzwyczajne wyczucie warjantów wygrywających", jego „mistrzowska spoistość gry pozycyjnej z kombinacyjną".

Aljechin nadługo przed meczem z Euwe został już zwyciężony. I oto dzieją się rzeczy przykre. Szóstą partję meczową, którą tu cytujemy uważamy za symbol dnia.

Partja 6.

Dr. M. Euwe. Dr. A. Aljechin.

1) d2—d4 d7—d5
2) c2—c4 c7—c6
3) Sg1—f3 Sg8—f6
4) e2—e3 Gc8—f5
5) c4×d5 Sf6×d5

Aljechin rozgrywa debiut nieco ryzykownie. Wyprowadzanie gońca w czwartem posunięciu uważane jest za przedwczesne, zaś odbicie w piątem — skoczkiem, zamiast pionem, daje przewagę w centrum.

6) Gf1—c4 e7—e6
7) 0—0 Sb8—d7
8) Hd1—e2 Gf5—g4
9) h2—h3 Gg4—h5
10) e3—e4 Sd5—b6
11) Gc4—b3 Gf8—e7
12) a2—a4 0—0
13) a4—a5 Sb6—c8
14) a5—a6 ......

Ten marsz piona jest rozmaicie szacowany: z jednej strony czarne skrzydło hetmańskie ulega osłabieniu, z drugiej — czarne bierki dysponują ruchliwością. Aljechin zaleca 12) Sc3, Euwe jednakże obstaje przy a4, gdyż w innych wypadkach czarne wyzwalają się przez c6—c5.

14) ..... Hd8—b6
15) a6×b7 Hb6×b7
16) Gb3—a2 c6—c5

Po piętnastu posunięciach powstała b. trudna do ocenienia pozycja, w której Aljechin wykonał słabe posunięcie. Mistrz świata uważa za dobry dalszy ciąg zaofiarowanie piona e6, co daje mocną wolną linję. Atoli Flohr jest zdania, że Euwe mógł przyjąć ofiarę, a przewagę utrzymać.

17) d4—d5 Sd7—e5
18) g2—g4 Se5×f3+
19) He2×f3 Gh5—g6
20) Sb1—c3 Sc8—b6
21) Hf3—e2 e6—e5

Po tem posunięciu wydaje się, że czarne ubezpieczyły swe stanowisko.

22) Gc1—e3 a7—a6
23) h3—h4 .....

Wybitny teoretyk szachowy, Hans Kmoch, korespondent „Wiener Schach-Zeitung" (z którego komentarzy głównie korzystaliśmy przy opracowywaniu tych uwag) nadmienia tutaj, iż ostatnie posunięcie białych, forsujące wymianę piona h za c, robi wrażenie harakiri, dalsza gra okazuje jednakże, że mistrz holenderski ocenił pozycję głęboko i poprawnie: słabość jego skrzydła królewskiego jest prawie niewyczuwalna wobec słabości skrzydła hetmańskiego przeciwnika.

23) ...... Ge7×h4
24) Ge3×c5 Wf8—c8
25) Gc5—e3 Gh4—e7
26) Wf1—c1 Ge7—d6
27) Sc3—d1 Wa8—b8
28) Wc1×c8+ Wb8×c8
29) Ga2—b1 Sb6—c4
30) Gb1—d3 Sc4×e3

Po trzydziestu posunięciach Euwe wyraźnie przeważał i winien był także według opinji samego Aljechina umocnić swą przewagę przez 31) S×e3 i 32) Sc4. Zamiast tego trwoni on czas na „pionożerstwo".

31) Gd3×a6 Hb7—a7
32) He2×e3 Gd6—c5
33) He3—d3 ......

Fatalne, nie na czasie zrabowanie piona, nadto słaby trzydziesty trzeci ruch, zamiast natychmiastowego 33) He2, umożliwia Aljechinowi osiągnięcie w niewielu posunięciach potężnego ataku na króla. Przed Euwem staje widmo klęski

33) ...... Wc8—b8
34) Hd3—e2 Ha7—e7
35) Wa1—c1 h7—h5
36) Wc1—c3 Wb8—b4
37) Ga6—d3 Wb4—b8
38) Gd3—b1 Gc5—d4
39) Wc3—h3 He7—g5
40) Kg1—g2 h5×g4

W tem miejscu partja została przerwana. Euwe zapisał swoje 41 posunięcie. Czas: białych 2 godz. 52 min., czarnych — 2 godz. 18 min.

Partję wznowiono nazajutrz:

41) Wh3—g3 Gg6—h5
42) Gb1—c2 Wb8—b6

Ruchem tym grożą czarne ustawieniem wieży na f6 i w ten sposób prowadzony atak na króla rozstrzygająco wzmocnić.

43) Sd1—e3 ...

Przedsięwzięta tem posunięciem ofiara piona z ewentualnem Sf5 jest „obroną rozpaczy" zwykłe 43) ...... g6 zapewniało czarnym dalsze prowadzenie ataku.

43) ...... Wb6×b2

Aljechin wybrał drogę przewagi materjalnej.

44) He2—c4 Gd4×e3
45) Wg3×e3 Wb2—b6
46) Hc4—c8+ Kg8—h7
47) Hc8—f5+ Hg5×f5
48) e4×f5 f7—f6
49) We3—d3 Wb6—d6
50) Wd3—d1 Kh7—h6
51) Kg2—g3 Kh6—g5
52) Gc2—e4 g7—g6

Jak widzimy także wersja Aljechina jest zadawalającą i prowadzi niezbyt długą drogą do rozstrzygającego wyjaśnienia. Ostatnie posunięcie czarnych bardzo silne.

53) f5×g6 f6—f5
54) g6—g7 Gh5—f7
55) Wd1—h1 ......

Ruchem tym rozgrywa Euwe swą ostatnią kartę. Aljechin winien był teraz odblokować 55) ...... Wg6, a wynik partji byłby przesądzony.

55) ...... f5×e4

W powstałej po wymianie gońców końcówce wieżowej przewaga matrjalna czarnych nie wystarcza do wygrania.

56) Wh8, Wg6, 57) d6, W×d6, 58) g8H+G×g8, 59) W×g8+, Kf5, 60) Wf8+Ke6, 61) K×g4, Wd3, 62) We8+Kf6, 63) f4, e×f e. p. 64) Wf8, Ke6, 65) W×f3, Wd2, 66) Wf8, Wd3, 67) Wf3, Wd1, 68) Kg3, e4, 69) Wf8, Wd2, 70) We8+, Kf5, 71) We7, Wa2, 72) We8, Wb2, 73) We7. Remis.

Żaden z graczy mogąc wygrać nie wygrał. Aljechin nie jest już dawnym Aljechinem, ale Euwe nas nie olśniewa, na jego grę patrzymy bez entuzjazmu.

Czyż i szachowego tronu nie ominie to co spotkało dzisiaj mistrzów boxu: na tronie jest tolerowany „mistrz wszechwag“, Braddock, zaś zwolennicy tego sportu entuzjazmują się wyłącznie spotkaniami oficjalnych outsider‘ów.

Chcielibyśmy, aby pierwszy był naprawdę Pierwszym.

T E O R J A

Mgr. Jerzy Stelmasiak

B l o k a d a

w/g A. Nimzowitscha

Dokończenie

Pozycja jest następująca. Na skrzydle damy czarne usiłują uściślić blokadę zdwojonych pionów c; z drugiej strony białe wkrótce zerwą się do ataku pionowego na skrzydle królewskiem. Podkreślony ruch czarnych jest wstępnym w akcji blokowania białej falangi; 12) ... Hd8—d7!!! 13) h2—h3, Sc6—e7; 14) Hd1—e1, h7—h5! 15) Gc1—d2 (źle byłoby 15) Hh4, bo nastąpi Sf5; 16) Hg5?, Sh7; 17) H:h5, Sg3) ... Hd7—f5; 16) Kg1—h2, Hf5—h7! 17) a2—a4, Se7—f5 (z groźbą Sg4+, h:g4, h:g4+, Kg1, g3! i t. d.) 18) g2—g3, a7—a5, 19) Wf1—g1, Sf5—h6; 20) Ge2—f1, Gc8—d7; 21) Gd2—c1, Wa8—c8; 22) d4—d5 (stabilizacja skrzydła damy ukończona w obliczu 22... Ge6) ... Kg8—h8; 23) Sb3—d2, Wf8—g8; 24) Gf1—g2, g7—g5; 25) Sd2—f1, Wg8—g7; 26) Wa1—a2, Sh6—f5; 27) Gg2—h1, Wc8—g8; 28) He1—d1, g5:f4; 29) e3:f4, Gd7—c8; 30) Hd1—b3, Gc8—a6; 31) Wa2—e2, Sf5—h4; 32) We2—e3, Ga6—c8; 33) Hb3—c2, Gc8:h3; 34) Gh1:e4 (jeśli 34. K:h3, Hf5+, 35. Kh2 i nast. mat w trzech posunięciach) ... Gh3—f5; 35) Ge4:f5, Sh4:f5; 36) We3—e2,

h5—h4; 37) Wg1—g2, h4:g3+; 38) Kh2—g1, Hh7—h3; 39) Sf1—e3, Sf5—h4; 40) Kg1—f1, Wg8—e8 i białe poddają.

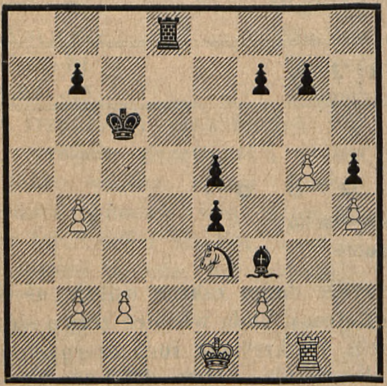
(Grozi 41 ... S:g2, 42. W:g2, Hh1+. 43 Ke2, H:g2+! i przeciw tej groźbie białe są bezsilne: jeśli 41. Ke1 to czarne matują Sf3+. 42. Kf1 (d1), Hh1+ i t. d.).

PARTJA Nr. 2 GOLZGAJSEN — NIMZOWITSCH (Drezno, 1926).

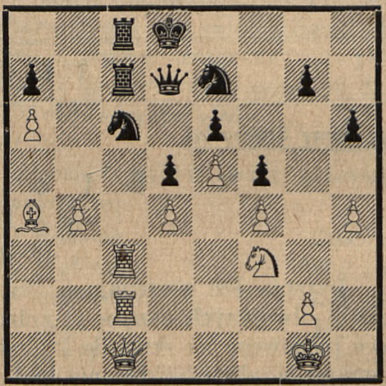
1) e2—e4, c7—c5; 2) Sg1—f3, Sb8—c6; 3) d2—d4, c5:d4; 4) Sf3:d4, d7—d5; 5) Gf1—b5 (lepiej 5. S:c6, b:c6; 6. e:d5, H:d5; 7. Sc3, H:d1+; 8. K:d1 i t. d.) ... d5:e4; 6) Sd4:c6, Hd8:d1+; 7) Ke1:d1, a7—a6; 8) Sc6—d4,+ a6:b5; 9)Sd4:b5, Gc8—g4+; 10) Kd1—e1, Wa8—d8; 11) Sb1—c3, e7—e5; 12) h2—h3, Gg4—h5; 13) g2—g4, Gh5—g6; 14) Sb5—c7+, Ke8—d7; 15) Sc7—d5, Kd7—c6; 16) Sd5—e3, Gf8—b4; 17) Gc1—d2, Sg8—e7; 18) h3—h4, h7—h5!

Czarne przygotowują odebranie postradanej przekątnej (d1—h5), w ciągu najbliższych 8 posunięć rozgrywa się ta pełna naprężenia walka, poczem już jest skończona. Jak się obrazowo wyraża N. — „przeciwnik skrępowany (i zablokowany) leży bezsilny i błaga o rozwiązanie duszącego go uścisku“...

N

O

19) g4—g5, Se7—f5! 20) Se3:f5, Gg6:f5; 21) Wh1—g1, Wd8—d4 (z groźbą e3!; g:e3, *W:h4);* 22) a2—a3, Wh8—d8! 23) a3:b4, Wd4:d2; 24) Wa1—d1, Wd2:d1+; 25) Sc3:d1, Gf5—g4; 26) Sd1—e3, Gg4—f3; (patrz djagr. N). 27) c2—c4, b7—b5; 28) b2—b3, Wd8—d5; 29) Wg1—g3, g7—96; 30) Wg3—g1 (biała wieża ma do dyspozycji tylko te dwa ruchy (Wg3, Wg1), jeśli 30. Wh3, to 30... W:b3, 31. Kd2, Wd3+, 32. Kc2, b:c4 i ciąg 33. S:c1 uniemożliwione groźbą Gd1+ z wygraną wieży h3) ... Kc6—b7; 31) c4:b5, Kb7—b6; 32) Wg1—g3, Kb6:b5; 33) Wg3—h3, Kb5:b4; 34) Ke1—f1, Wd3:b3; 35) Kf1—g1, Wb3—b2; 36) Se3—d5+, Kb4—c4; 37) Sd5—e3+, Kc4—d3; 38) Se3—g2, Wb2—b1+; 39) Kg1—h2,

Kd3—e2; 40) Kh2—g3, Wb1—g1; 41) Wh3—h2, Ke2—f1! 42) Kg3—h3, Gf3:g2+ i poddają się.

Wśród przegranych przez N-a partyj jest jedna przegrana „na blokadę“ i tę przywodzimy na końcu:

PARTJA Nr. 3 ALECHIN — NIMZOWITSCH (San Remo, 1931).

1) e2—e4, e7—e6; 2) d2—d4, d7—d5; 3) Sb1—c3; Gf8—b4; 4) e4—e5, c7—c5; 5) Gc1—d2, Sg8—e7; 6) Sc3—b5, Gb4:d2+; 7) Hd1:d2, 0:0; 8) c2—c3, b7—b6; 9) f2—f4, Gc8—a6; 10) Sg1—f3, Hd8—d7; 11) a2—a4; Sb8—c6; 12) b2—b4, c5:b4; 13) c3:b4, Ga6—b7; 14) Sb5—d6, f7—f5; 15) a4—a5! Se7—c8 16) Sd6:b7, Hd7:b7; 17) a5—a6! Hb7—f7; 18) Gf1—b5, Sc8—e7; 19) 0—0, h7—h6; 20) Wf1—c1, Wf8—c8; 21) Wc1—c2; Hf7—e8 22) Wa1—c1, Wa8—b8; 23) Hd2—e3, Wc8—c7; 24) Wc2—c3, He8—d7; 25) Wc1—c2, Kg8—f8; 26) He3—c1, Wb8—c8; 27) Gb5—a4; b6—b5; 28) Ga4:b5, Kf8—e8; 29) Gb5—a4, Ke8—d8; 30) h2—h4! i czarne się poddały. (patrz djagr. O). Partja, którą podajemy bez komentarzy, jest jedną z najpiękniej wygranych przez mistrza świata przy największej prostocie środków.

Capablanca, mistrz gry pozycyjnej uległ Alechinowi w subtelnych partjach gry pozycyjnej, Boguljubow — mistrz kombinacyj — przegrywa w partjach otwartych, nakoniec Nimzowitscha bije Alechin jego własną bronią: „blokadą“, której prawidła widać nie są mu obce.

Na tem kończymy nasze rozważania.

Rozwiązaniu końcówki Walker'a i omówieniu stosunku jej do teorji pól odpowiednich, poświęcimy artykuł w następnym n-rze czasopisma. Poprawne rozwiązanie nadesłał tylko **p. J. Fux (Białystok)**, któremu też przypada nagroda.

p. F. K. W-wa. Posunięcie wskazane przez WPana nie wygrywa, bowiem może nastąpić: 1) a3, Kb6. 2) Kc3, Ka5. 3) Kd3, Ka4. 4) Ke4, K×a3 i biały Król musi walczyć o remis wobec groźby 5... Kb3.

K R O N I K A

Warszawa. Z Polskiego Związku Szachowego. Jak się dowiadujemy z kół dobrze poinformowanych, Zarząd P. Z. Sz. ukonstytuował się jak następuje: Prezes p. Woj. dr. Br. Nakoniecznikow-Klukowski, I v-prezes p. Kazimierz Piłsudski; II v-prezes p. D. Przepiórka; III v-prezes p. ppłk. dr. M. Steifer; skarbnik p. T. Pawłowski; Ref. finansowy p. L. Orlański; sekretarz p. Z. Marjenstras; kronikarz p. J. Madfes; zastępca sekretarza p. St. Łękawski. — Stanowisko kapitana związkowego narazie nie zostało obsadzone. Pozostali członkowie Zarządu P. Z. Sz. bez specjalnego przydziału. — Jedną z najbliższych prac nowego Zarządu będzie wydanie

książki „olimpijskiej". Prace nad tem wydawnictwem, oczekiwanem przez ogół szachistów, są już daleko posunięte.

×

W dniu 3 listopada r. b., na zaproszenie Związku Pracowników Umysłowych Administracji Wojskowej, odbył się mecz szachowy w ładnym lokalu tegoż Związku. W grze wzięło udział siedem szachistek z „Koła Pań" w składzie następującym: pp. Dr. R. Hermanowa, N. Kowalska, J. Januszewska, I. Feystowa, I. Manczarska, G. Borowiczanka i H. Niciakowa, z których pierwsza i trzecia szachownica wygrały, czwarta zremisowała, reszta zaś przegrała. W sympatycznym nastroju przy szachownicach oraz herbatce prędko minął czas od godz. 11 r. do 4 pp.

×

Dnia 15.XI.1935 r. odbyło się uroczyste otwarcie nowego lokalu przy ul. Królewskiej 23 Warszawskiego Towarzystwa Zwolenników Gry Szachowej.

Uroczystość zgromadziła w pięknym nowym lokalu liczne rzesze członków i sympatyków zasłużonego dla szachów w Polsce i posiadającego piękne tradycje klubu.

×

Dnia 17.XI.1935 r. odbył się towarzyski mecz Klubu Szachistów YMCA z Sekcją Szachową Pracowników Administracji Wojskowej. Grało 15 szachownic. Wynik $10^1/_2$ dla YMCA.

Milanówek. Dnia 3 listopada b. r. odbyła się tu uroczystość otwarcia Sekcji Szachowej Klubu Społecznego. Uroczystość zaszczycili swą obecnością: mistrz D. Przepiórka, pułk. dypl. M. Steifer, p. Orlański, L. Tuhan-Baranowski, prezes W. O. Z. SZ. p. R. Paliński, p. Adamczewski oraz delegatka Koła Pań przy W. O. Z. SZ. p. Barbara Flerow-Bułhak.

Prez. Klubu Społecznego p. J. Aleksandrowicz powitał dostojnych gości, poczem przemawiali: pułk. M. Steifer i prez. R. Paliński, życząc Sekcji jaknajpomyślniejszego rozwoju. Następnie rozegrany został mecz na czterech szachownicach Grodzisk — Milanówek z wynikiem 3 — 1 dla Grodziska.

Następnie p. L. Tuhan-Baranowski dał seans gry pednoczesnej na 14 szachownicach z wynikiem: + 14.

W dniu 24.XI. br. rozpoczął się turniej indywidualny o mistrzostwo Milanówka przy udziale 14 najsilniejszych miejscowych szachistów.

Inowrocław. Inowrocławski Klub Szachistów przystąpił do intensywnej pracy w myśl wytkniętego na kilka lat programu. Turniej klasy A zgromadził wszystkich najlepszych szachistów klubu w liczbie 16-tu. Zwycięzca turnieju klasy B wejdzie do klasy A.

DZIAŁ ZADAŃ

T. Czarnecki

Copyright by Wiadomości Szachowe

Nowoczesna dwuchodówka

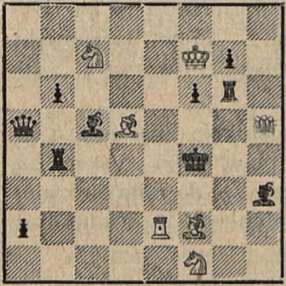
c. d.

2. Przesłony.

O ile blokowania są kombinacją wyłącznie czarną, o tyle przesłony są grą strategiczną zarówno białych, jak czarnych figur. A więc czarne w obronie przesłaniają linję innej czarnej figury, zamykają linję białej figury, która ma dać mata, lub która broni jakiegoś pola przy cz. Królu; białe przesłaniają linję cz. figury, aby na tej linji dać mata, lub uwolnić inną swoją figurę, lub wreszcie białe w posunięciu matującem wyłączają swoją figurę.

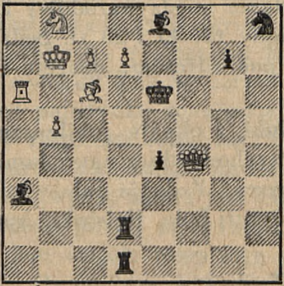
Na przesłonie czarno-czarnej oparty jest temat *Grimshaw*. Polega on na wzajemnem przesłanianiu na tem samem polu czarnej Wieży i Gońca, lub Gońca i piona, o ile stoi on jeszcze na 7 linji.

Nr. 8. T. Czarnecki

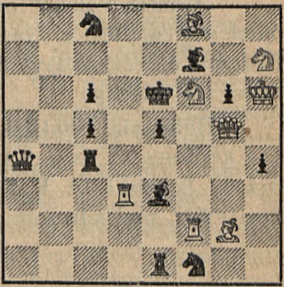
Els Escacs a Cat. 1934

Nr. 9. B-cia May

„Świat Szachowy" 1932

Nr. 10. J. Hartong

(I n. Italia Scacch. 1933)

W zad. Nr. 8 po wstępie 1) Gb7! grozi 2) Sd5 mat. (Goniec nie może odejść gdzieindziej po linji a8 — h1, bo nastąpi 1)... Ha7!) Obrony tematu Grimshaw: 1)... Wd4 (przesłona Ge5) 2) Ge3 mat 1)... Gd4 2) We4 mat (przesłona Wb4). Były to obrony bezpośrednie; mamy w tem zadaniu jeszcze drugi Grimshaw, przesłaniający b. Hetmana: 1)... Wg4 (jeżeli 2) Sd5? to 2)... Kf3) następuje 2) Se6 mat i 1)... Gg4 2) Gg3 mat. Wreszcie 1)... Wg5 2) Hf3 mat (blok). Ta obrona nie jest czysta.

Zadanie Nr. 9 przedstawia t. zw. *blokujący Grimshaw*. Goniec a3 i Wieża d2 nietylko przesłaniają wzajemnie swoje linje, ale i blokują czarnemu Królowi pole d6.

Po wstępie 1) Hg5 grozi 2) Gd5 mat, obrony tematowe: 1)... Gd6 i 1)...

Wd6 prowadzą do matów: 2) d8S mat i 2) d×e8H mat, z wykorzystaniem zarówno przesłon, jak i blokowań.

Niezwykle trudnym do opracowania tematem jest podwójny Grimshaw jedną Wieżą i Gońcem. Podane tu zad. Nr. 10 jest prawdziwem arcydziełem techniki kompozytorskiej.

Po 1) Sd7 grozi 2) Wf6 następuje Grimshaw na polach d4 i f4. 1)... Gd4 2) Hg4 mat (uwolnienie Hetmana i przesłona cz. Wieży c4 i b. Wieży d3—Hetman musi bronić pola d7!) 1... Gf4 2) Gh3 mat (przesłona Wc4 i Wf2) 1)... Wd4 2) S×c5 mat (przesł. cz. Gońca) 1)... Wf4 2) H×e5 mat (uwolnienie Hetmana przez przesłonę Ge3). Trzecie uwolnienie Hetmana po 1)... G×f2 2) Hf6 mat dopełnia całości. Zwracamy uwagę na zróżniczkowanie matów uwolnionym Hetmanem. (D. c. n.)

MECZ POLSKA — WĘGRY.

Międzynarodowy mecz kompozycji szachowej zakończył się wysokiem zwycięstwem Polski 65:43. Jeśli zważyć, że Węgrzy są w dziedzinie dwuchodówki potęgą, można uznać ten wynik za olbrzymi sukces dla naszej młodej drużyny. Sukces zespołowy uświetniają wyniki indywidualne: w pierwszym temacie I miejsce zdobył W. Hebelt, w drugim — M. Wróbel i F. Fleck (Węgry), w trzecim — M. Wróbel i T. Czarnecki.

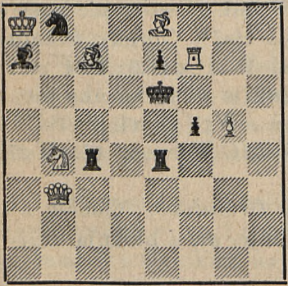
NOWE KONKURSY.

„Gazeta Polska“ ogłasza międzynarodowy konkurs otwarty na trzychodówki w 1936 r. Nagrody 60, 40 i 20 zł. Sędzia L. Tuhan-Baranowski. Zadania należy nadsyłać pod adresem: „Gazeta Polska“, Warszawa, Szpitalna 1 — szachy.

Helsingin Shakkiklubi z okazji jubileuszu 50-lecia istnienia, ogłasza konkurs na dwu- i trzychodówki z nagrodami po 400, 200 i 100 m. fińskich. Sędzia K. A. K. Larsen. Zadania należy przesyłać do dnia 30 kwietnia 1936 r. pod adresem: Pentti Sola, Helsinki, Apollonkatu 13 (Finlandja).

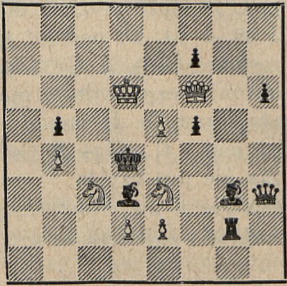
Zadania oryginalne.

Nr. 22. B. Krzepisz, Warszawa

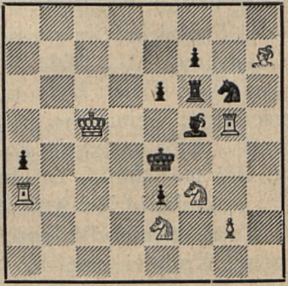
Mat w 2 posunięciach

Nr. 23. St. Sobolewski, Warszawa

Mat w 2 posunięciach

Nr. 24. B. Landau, Warszawa

Mat w 2 posunięciach

Zakłady Graf. „Polska Zjednoczona“ Warszawa, Nowolipie 2. Tel. 11-40-45.

Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Nr. 7 GRUDZIEŃ 1935 Rok I

CENA 40 gr.

WIADOMOŚCI SZACHOWE

WARSZAWSKIEGO OKRĘGOWEGO ZWIĄZKU SZACHOWEGO

PRENUMERATA
W KRAJU
kwart. . . . 1.—
półrocznie. 1.80
rocznie . . 3.50
ZAGRANICĄ
rocznie . . 6.—

WYDAWCA: Warszawski Okręgowy Związek Szachowy W-wa, Królewska 23, konto PKO 29696
REDAKTOR: Roman Paliński
REDAKCJA I ADMINISTRACJA: W-wa, Wspólna 58 m. 1, (czwartki godz. 16—17)
ADRES DLA KORESPONDENCJI: Stanisław Łękawski, W-wa Wspólna 58 m. 1

Mistrzostwo świata

Dn. 15 b. m. dr. Euwe osiągnął w 30 partji meczu o wszechświatowe pierwszeństwo, grając białemi, remis! wobec czego „pobił przeciwnika według wszelkich przepisów turnieju“[1]).

Dr. Aljechin przegrał mecz najmniejszym z możliwych niedoborem, bowiem wygrał tylko 8 partyj, gdy tymczasem Euwe nie przegrał ani nie zremisował aż 9. Psotny chochlik Puk wykorzystał tak wyjątkową okazję niezastrzeżenia warunkami pojedynku conajmniej dwupunktowej przewagi zwycięzcy (ba, dr. Lasker zastrzegał sobie regulaminowo, że w razie rozegrania oznaczonej ilości partyj i uzyskania nawet *dwóch* punktów przewagi przez „kandydata do tronu“ wynik meczu jest uważany za remisowy). Puk spsocił mimo oznaczenia ilości partyj na 30 i zastrzeżenia 6 wygranych. Wynik ostatniego spotkania jest wogóle przestrogą na przyszłość, szczególnie zaś nową wymowną lekcją dla szachistów słowiańskich. Pamiętamy wszyscy los Kiezierzyckiego i Czigorina... pierwszy raz mistrzowi słowiańskiemu przypadło berło w udziale...

Wielu jest powołanych, niewielu — wybranych. Gdy gaśnie genjusz, smutna jest szarzyzna otoczenia, ale trudno.

Dzięki zdobyczom kultury mamy możność, sięgnąwszy na półkę, wskrzesić przepych Jego najbujniejszych dni. Aljechin w wywiadzie prasowym wyjeżdżając z Polski, oświadczył: „wśród współczesnych mi szachistów nie widzę swojego następcy. Następca mój żyje chyba wśród tych dzieci, które wygrały ze mną podczas simultanu w Grodnie...“ — Nie jest to wykluczone. Ale jeśli zabrakło Genjusza, to pora na najtrzeźwiejszego — mistrz Capablanca ma głos!

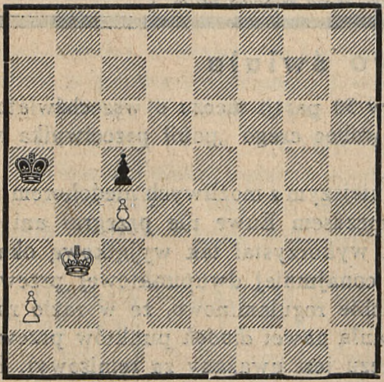
[1]) por. artykuł pod tym samym tytułem w 6 n-rze „Wiadomości Szachowych“.

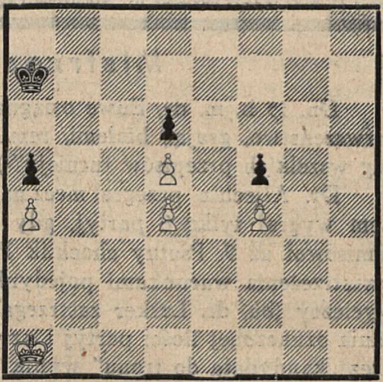
T E O R J A

Bogdan Cwilong

Odpowiedniość

Do rozwiązania końcówki Walker'a z n-ru 5, tezy sformułowane w tym n-rze nie wystarczają. Po głębszem rozważeniu tamtych koncepcyj nietrudno jest stwierdzić, iż występuje tam pewne zacieśnienie wywodów, bynajmniej nie usprawiedliwione ramami gry: jeśli mianowicie istnieją pola odpowiednie dla czarnych czemuż nie miałoby być tego samego dla białych [1])? Otóż przykład Walker'a uprzystępni nam ten „drugi stopień wtajemniczenia".

Tutaj zadaniem białych jest osiągnięcie wygranej, że nie jest to łatwe o tem przekonywują nas warjanty „próbne" np.: 1) Kc3 (łatwo widzieć, że przedarcie się na lewem skrzydle jest niemożliwe), Ka4. 2) Kd3, Kb4 remis, lub 2) Kc2, Ka3. 3) Kd3 (jeśli 3) Kb1, to Kb4), K×a2. 4) Ke4, Kb3 i biały król musi wracać, bo na 5) Kd5? nastąpi Kb4.

Spróbujmy stanąć na gruncie „odpowiedniości" więc zdejmijmy białego króla z szachownicy a czarnego postawmy np. na b4. Jaka pozycja białego króla teraz forsuje wygraną? — Kd5 i Kd3. Pierwsze jest oczywiste, bowiem w następnym ruchu biały zdobywa piona c5, drugie łatwo umotywować: 1) ...... Kb4. 2) Kd3, Ka3. 3) Ke4, K×a2. 4) Kd5, Kb3. 5) K×c5. Więc polu b4 *odpowiadają* pola d3, 5. A jakie pola odpowia-

1) Pisząc tak przyjęliśmy konwencyjną zasadę piśmiennictwa zadaniowego, która traktuje białe jako powołane do spełnienia jakiegoś wyjątkowego zadania (trudne zamatowanie, dowcipna gra remisująca etc.) Nie zmniejsza to jednakże ogólności naszych rozważań.

dają polu a2? — a2 odpowiadają pola c5 i umożliwiające zabicie piona c5 więc: a4, 5, 6, b5, 6, c6, d5, 6. A a3? — a3 jako *sąsiedniemu* z a2 i b4 będą odpowiadały pola *sąsiednie* z polami odpowiadającemi a2 i b4 czyli: e4, 5, 6, d6. A a4? — a4 sąsiaduje z a3 i b4, więc odpowiadają mu pola: e3, 4, 5, 6, d6, A a5? — a5, jako sąsiedniemu z a4 i b4 odpowiadają znów pola sąsiednie do odpowiednich więc: d2, e2, 3, 4, 5, 6, d6, c6. A a6 i b6? — a6 i b6 sąsiadują z polem a5, więc odpowiadać im będzie zbiór pól sąsiednich z polami odpowiedniemi dla a5, między innemi pola c1, 2, 3, najbliższe białego króla.

Gdyby w pozycji djagramowej ruch był na czarne, to uwzględniwszy poprzednie rozważania:

Pozycja króla czarnego	Pola odpowiednie (zajęcie których forsuje wygraną)
b 4	d 3, d 5
a 2	d 2, e 2, 3, 4, 5, 6, d 6, c 5, 6
a 3	e 3, 4, 5, 6, d 6, c 5, 6
a 4	e 4, 5, 6, d 6, c 5, 6
a 5	a 4, 5, 6, b 5, 6, d 5, 6
a, b 6	c 1, 2, 3 i inne

wygranie nie sprawiłoby nam trudności. Pozostał przeto do wynalezienia „prolog" mający przekazać posunięcie czarnym (bowiem odrazu pola forsującego wygraną a odpowiedniego do a5 biały król zająć nie może) to zadanie zaś jest w danym wypadku czystą „robotą techniczną". Więc: 1) Ka3, Kb6. 2) Kb2, Ka5 (na 2.... Ka6 biały zajmuje jedno z pól odpowiednich c1, 2, 3). 3) Kb3 prolog skończony. 3)..... Kb6. 4) Kc3 (Można i 4. Kc2), Ka5 (jeśli 4... Kc6? to 5. Kd3, Kd6. 6. Ke4, Ke6. 7. a4 etc.). 5) Kd2, to trudne posunięcie bezpośrednio wynika z tabeli. 5)... Ka4. 6) Ke3, Kb4. 7) Kd3, Ka3. 8) Ke4 i t. d.

Zachowując definicję z n-ru poprzedniego dla czarnych, postarajmy się sformułować podobne określenie dotyczące białych przeto: w końcówkach, w których decydują o wyniku manewry królów szeregowi pól dostępnych dla czarnego króla przyporządkowany jest szereg zbiorów pól posiadających następującą własność: możność spełnienia zamierzonego przez białe zadania jest zachowana póki na dowolny, choć każdorazowo określony ruch czarnego króla, król biały staje na polu należącem do danego zbioru.

Co więcej: zadanie zamierzone przez białe jest wykonalne jeśli każdorazowo zbiór pól odpowiednich nie tylko nie jest pusty, lecz także

jeśli każdorazowo conajmniej jeden element odpowiedniego zbioru (czyli pole) jest dla białego Króla dostępny.

O ile więc z punktu widzenia zwalczania obrony czarnych interesują nas takie kombinacje posunięć, które prowadzą czarnego króla na pole nie sąsiadujące z dowolnym elementem następnego zbioru pól odpowiednich, albo na pole, któremu odpowiada zbiór pusty, o tyle przy poszukiwaniu celów nie—pustość zbiorów pól odpowiednich i *sąsiedztwo* stanowią conditio sine qua non.

Na zakończenie cytujemy klasyczne studjum końcówkowe, które wynikło z partji rozegranej przez dr. Emanuela Laskera i Reichhelma w r. 1901: Białe: Ka1, piony a4, d4, 5, f4; czarne: Ka7, piony a5, d6, f5. Białe zaczynają i wygrywają. Rozwiązanie tego zagadnienia wprost jest nader kłopotliwe wobec olbrzymiej ilości warjantów. Praca ta wywołała długoletnią polemikę w prasie szachowej, ona to doprowadziła arcymistrza Przepiórkę do koncepcji odpowiedniości pól, bowiem mistrz Przepiórka nie tylko, jak pisze Rabimowicz „przywiązuje wielką wagę do tej teorji", ale jest, jeśli nie pierwszym, to przynajmniej zupełnie niezależnym jej odkrywcą.

Mistrz Przepiórka z właściwą swej specjalności prostotą (jest matematykiem) podszedł do zagadnienia, poczem rezultat dociekań opublikował w odczycie wygłoszonym w Monachjum w r. 1908. Dzięki wynalezionym (względnie: wykrytym) przez Niego stosunkom (które dziś są nie obce i Szan. Czytelnikom) grę, której nie byli w stanie rozwikłać „najlepszy w świecie" potrafi obecnie przeprowadzić bezłędnie wiele osób. Pamiętajmy tedy kogo mamy w naszem gronie! bowiem mistrza Przepiórki pozazdrościć nam może każda dyscyplina naukowa. Jego talent przystępnego wykładania rzeczy trudnych stawia Go na poziomie Flammariona i Jeansa. Szachy nie mają „gałęzi stosowanych", przeto wielcy szachiści nie cieszą się ogólnem uznaniem i czcią jaką są otaczani naukowcy, ale my, wtajemniczeni, wiemy co kryje w sobie układ kilku klocków na pokratkowanej desce i potrafimy ocenić iskrę talentu nawet wtedy, jeśli zadawalnia się ona temi klockami i deską.

Za rozwiązanie powyższego studjum końcówkowego nadesłane do dn. 7 stycznia 1936 r. redakcja przeznacza 3 nagrody w postaci rocznej prenumeraty „Wiadomości Szachowych".

Oglądajcie turnieje drużynowe począwszy od dn. 1.I.36 r.
Królewska 23 m. 6

Rozgrywki klasy A—w niedziele godz. 11.—
„ B—w poniedziałki g. 18.—

PARTJE

Z TURNIEJU DRUŻYNOWEGO W.O.Z.Sz.

Nr. 58. Klasa A. Rok 1935/36.

Białe	Czarne
Dzikowski	Tytor
(Osadnicy)	(Mon. Tytoniowy)

FRANCUSKA

1. e2—e4 e7—e6
2. d2—d4 d7—d5
3. Sb1—c3 Gf8—b4
4. e4×d5 e6×d5
5. Gf1—d3 Sg8—e7
6. Sg1—f3 Gc8—g4
7. Gc1—e3 Sb8—d7
8. h2—h3

Białe, grając w 4 pos. e×d, powinny teraz roszować, poczem stanowisko Gońca na 64 okazałoby się niekorzystne.

8. ..... Gg4—h5
9. g2—g4

Bezcelowy atak.

9. .... Gh5—g6
10. Hd1——d2 Sd7—f6
11. Sf3——e5 Sf6—e4
12. Gd3×e4 Gg6×e4
13. f2—f3 Ge4—g6
14. 0—0—0 c7—c6
15. Se5—d3 Gg6×d3
16. Hd2×d3 Hd8—a5
17. Kc1—b1 Gb4×c3

Ta wymiana jest korzystna dla czarnych, otrzymują bowiem lepszą końcówkę.

18. Hd3×c3 Ha5×c3
19. b2×c3 Ke8—d7!
20. Ge3—f4 Se7—g6
21. Gf4——g3 Wa8—e8
22. Wd1—e1, h7—h5
23. g4—g5

Oczywiście po g×h5 białe rozbiją zupełnie swe piony, po innych zaś posunięciach czarne otrzymują przewagę, np. 23. Kc1, h×g4 24. h×g4, W×h1 25. W×h1, Wd3 26. Wh7, W×c3 27. W×g7, W×f3.

23. ...... h5—h4!
24. Gg3—e5.

Jeśli 24. Gf2 to We6! 25. W×e6, K×e6 26. We1+, Kf5 i czarne zdobędą piona „f" lub linję „b". Jeżeli zaś 24. Gh2, nastąpi W×e1, W×e1, We8 26. We8, K×e8 27. Kc1, (konieczne) Ke7 28. Kd2, Ke6 29. Ke3, Kf5, 30. f4, a5, 31. Kf3, b5 32. Ke3, Sf8! 33. Gg1, Se6 34. Gh2, a4 35. Kf3 (na 35 a3? g6!) 36.... S×d4!! 37. c×d4, b4!! i wygrywa.

24. .... Sg6×e5
25. We1×e5?

d×e5 było lepsze, chociaż i wtedy Król wchodzi przez e6 na f5.

25. ...... We8×e5
25. d4×e5 Kd7—e6
27. f3—f4 Ke6—f5
28. Wh1—f1 Wh8—d8
29. Kb1—b2 d5—d4

Decydujące przebicie się.

30. c3×d4 Wd8×d4
31. Kb2—c3 c6—c5

Ostatnie posunięcie białych kryje w sobie pułapkę; jeśli bowiem 31....

W×f4? 32. W×f4, K×f4 33. g6! i białe wygrywają.

32. a2—a3 g7—g6

Jeszcze teraz nie można bić na f4.

33. Wf1—f3 b7—b5

34. e5—e6 f7×e6

35. Wf3—e3 Wd4×f4

36. Kc3—d3 e6—e5.

Białe poddały się. (Uwagi St. Tytora).

Z MECZU O MISTRZOSTWO ŚWIATA.

Nr. 59. Partja 4.

DR. M. EUWE — DR. A. ALJECHIN.

1) d2—d4, Sg8 —f6; 2) c2—c4, g7—g6; 3) Sb1—c3, d7—d5; 4) Dd1—b3, d5×c4; 5) Db3×c4, Gf8—g7; 6) Gc1—f4, c7—c6; 7) Wa1—d1, Dd8—a5; 8) Gf4—d2, b7—b5; 9) Dc4—b3, b5—b4; 10) Sc3—a4, Sb8—a6; 11) e2—e3, Gc8—e6; 12) Db3—c2, 0—0; 13) b2—b3, Wa8—b8; 14) Gf1—d3, Wf8—c8; 15) Sg1—e2, c6—c5; 16) Gd3×a6, Da5×a6; 17) Sa4×c5, Da6—b5; 18) Se2—f4, Ge6—g4; 19) f2—f3, e7—e5; 20) Sf4—d3, e5×d4; 21) f3×g4, d4×e3; 22) Gd2×e3, Sf6×g4; 23) Ge3—f4, Gg7—c3+; 24) Wd1—d2, Wc8×c5; 25) Sd3×c5, Db5×c5; 26) Gf4×b8, Dc5—e7+; 27) Ke1—d1, Sg4—e3+; 28) Kd1—c1, Se3×c2; 29) Wd2×c2, h7—h5; 30) Wh1—d1, Gc3—g7; 31) h2—h3, a7—a5; 32) Gb8—f4, De7—e4; 33) Gf4—c7, De4—e3+; 34) Kc1—b1, a5—a4; 35) b3×a4, b4—b3; 36) a2×b3, De3×b3+; 37) Kb1—c1, Gg7—h6+; 38) Wd1—d2, Db3×a4; 39) Gc7—e5, Kg8—h7; 40) Ge5—c3, Da4—b5; 41) Gc3—d4, Db5—e2; 42) g2—g4, De2—e1+; 43) Kc1—b2, Gh6×d2; 44) Wc2—c8, Gd2—c1+. Białe poddały się. Czas: białe 2 godz. 30 min., czarne 1 godz. 45 min.

Nr. 60. Partja 5.

DR. A. ALJECHIN — DR. M. EUWE.

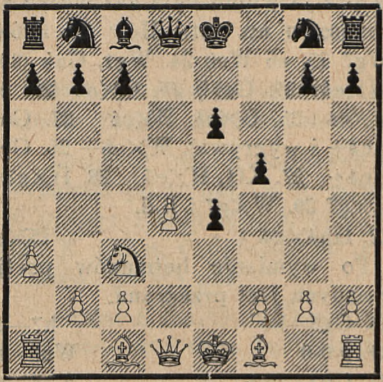
1) e2—e4, e7—e6; 2) d2—d4, d7—d5; 3) Sb1—c3, Gf8—b4; 4) Sg1—e2, d5×e4; 5) a2—a3, Gb4—e7; 6) Sc3×e4, Sb8—c6; 7) Gc1—e3, Sg8—f6; 8) Se2—c3, 0—0; 9) Se4—g3, b7—b6; 10) Gf1—e2, Gc8—b7; 11) 0—0, Dd8—d7; 12) Dd1—d2, Wa8—d8; 13) Wf1—d1, Dd7—c8; 14) Dd2—e1, e6—e5; 15) d4—d5, Sc6—d4; 16) Ge3×d4, e5×d4; 17) Wd1×d4, c7—c5; 18) Wd4—a4, Sf6×d5; 19) Ge2—g4, Dc8—c7; 20) Wa4×a7, Sd5×c3; 21) b2×c3, Wd8—a8; 22) Wa7×b7, Dc7×b7; 23) Gg4—f3, Db7—d7; 24) Gf3×a8, Wf8×a8; 25) De1—e4, Wa8—a4; 26) De4—e2, Ge7—f8; 27) h2—h3, Dd7—e6; 28) De2×e6, f7×e6; 29) Wa1—b1, Wa4×a3; 30) Sg3—e4, Wa3—a6; 31) Kg1—f1, Gf8—e7; 32) Kf1—e2, Kg8—f7; 33) Ke2—e3, Ge7—d8; 34) Wb1—d1, Kf7—e7. Remis. Czas: białe 1 godz. 55 min.; czarne 2 godz. 17 min.

Nr. 61. **Partja 7 *).**

dr. Aljechin — *dr. Euwe*

1. e2—e4 e7—e6
2. d2—d4 d7—d5
3. Sb1—c3 Gf8—b4
4. Sg1—e2 d5×e4
5. a2—a3 Gb4—e7

Próby zatrzymania „srebrnej łyżeczki" e4 dawały opłakane rezultaty: 5.... G×c3 + 6. S×c3, f5

1. Maróczy — dr. Seitz, Györ 1924: 7. Gc4, Sf6. 8. Gg5, 0-0. 9. Hd2, Sc6. 10. 0-0-0, Kh8. 11. f3.

2). Thomas — Nimcowicz, Marienbad 1925: 7. Gf4, Sf6. 8. f3, 0-0. 9 fe, S×e4.

3) Canal — Pikler, Budapeszt 1934: 7. f3, ef. 8. H×f3, Hh4+. 9. g3, H×d4. 10. Sb5, He5+. 11. Ge2, Sa6. 12. Gf4, Hc5. 13. b4, He7. 14. Sd4, Sb8. 15. Gb5+, c6. 16. S×c6.

4) Aljechin — Nimcowicz, Veldesz 1931: 7. f3, ef. 8. H×f3, H×d4. 9. Hg3, Sf6. 10. H×g7, He5+ (lepsze Wg8). 11. Ge2, Wg8. 12. Hh6, Wg6. 13. Hh4, Gd7. 14. Gg5, Gc6. 15. 0-0-0, G×g2 (lepsze Sb—d7). 16. Wh—e1, Ge4. 17. Gh5, S×h5. 18. Wd8+.

6. Sc3×e4 Sb8—c6
7. g2—g4 ....

Posunięcie nowe, ale błędne. Obala je 7... e5, na co białe nie mają zadawalającej odpowiedzi (na 8. d5 następuje 8... Sd4. 9. S×d4, H×d5 z utrzymaniem piona np. 10. Hf3, ed! (podał Flohr) i białe nie mają dostatecznej rekompensaty, byłoby nie dobrze 10... H×d4 bo nastąpi 11. c3, Hd7. 12. Gc4 z silnym atakiem; jeśli białe uchylają się od powyższego przez 9. S2—c3, to ich stanowisko jest pozycyjnie nie do utrzymania zaś po 9. S2—g3, H×d5 10. c3, G×g4 11. H×g4, Sc2+. 12. Ke2, S×a1. 13. H×g7, 0-0-0 z przemożnym atakiem.

7. ... b7—b6

Euwe nie wybrał najlepszej odpowiedzi. Rozwija się spokojnie.

8. Gf1—g2 Gc8—b7
9. c2—c3 Sg8—f6
10. Se2—g3 0—0

Posunięcie ryzykowne, zasługiwało na uwagę 10... Hd7 aby przygotować długą roszadę.

11. g4—g5 Sf6×e4
12. Sg3×e4 Kg8—h8
13. Hd1—h5 Hd8—e8
14. Se4—f6 ...

Skoczek wkracza na f6 mimo odejścia króla! Ofiara piona przedsięwzięta tem posunięciem ma na celu zmniejszenie odporności czarnego skrzydła królewskiego. Łatwo widzieć, iż figura jest nie do utrzy-

*) partja 6 patrz Nr. 6 Wiadomości Szachowych.

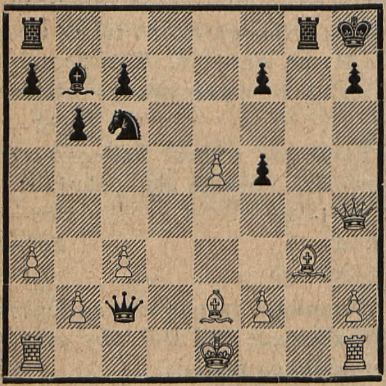
mania: 14... gf 15. gf, G×f6? 16 Ge4; zaś po dobrem 15... Sa5 16. fe, H×e7 17. G×b7, S×b7 18. Gf4 i po długiej roszadzie białe za piona otrzymywały atak.

14. . . . . Ge7×f6
15. g5×f6 g7×f6
16. Hh5—h4 He8—d8
17. Gc1—f4 . . . .

Z groźbą 18. G×c7, H×c7 19. H×f6+, Kg8 20. Wg1 etc.

17. . . . . e6—e5
18. Gf4—g3 f6—f5
19. d4×e5 Wf8—g8
20. Gg2—f3 . . . .

Dwudzieste posunięcie Aljechina jest słabe, można było grać z prze-

wagą 20. Hh3.

20 . . . . Hd8—d3
21. Gf3—e2 Hd3—e4

Białe nie mogły: 21. G×c6 (z groźbą: 21... G×c6 22. Hf6+ i 23. H×c6) wobec 21... Ga6!, ale dwudzieste pierwsze posunięcie Euwego jest decydującym błędem. Czarne powinny były szukać kont szans przez 21.... Hc2!

Wspaniałe powikłania i kombinacje, które dopuszcza ta pozycja nie dawały spokoju przez przeciąg całego dnia Laskerowi, Aljechinowi, Flohrowi i innym. Owocem ich całodziennego trudu było mniemanie, iż partja winna była zakończyć się remisowo np. 21... Hc2 22. Hf6+, Wg7 23. e6 We8 24. Wg1, Ga6 (24... W×e6? 25. Ge5!) 25. G×a6 (25. c4, G×c4 26. G×c4, H×c4 27. Ge5, He4+ i wygrywa), W×e6+ 26. Ge5, He4+ 27. Kf1, H×e5 28. H×g7+ H×g7 29. W×g7 i t. d.

22. Hh4×e4 f5×e4

Po wymianie hetmanów partja czarnych jest przegrana.

23. Gg3—h4 h7—h6
24. 0-0-0 Wa8—e8
25. Gh4—f6+ Kh8—h7
26. f2—f4 e4×f3e.p.
27. Ge2×f3 Sc6—a5

Dwudzieste trzecie, szóste i siódme posunięcie Aljechina są bardzo mocne. 28. G×b7, S×b7 29. Wd7, Sc5 30. W×f7+ Kg6 31. W×c7, Sd3+ 32. Kb1, Kf5 33. Wd1, S×e5 34. Wf1+, Ke4 35. W×a7, Sc4 36. Wd7, Ke3 37. We1+, Kf3 38. W×e8, W×e8 39. Wd4, Se3 40. Wh4, Sf5 41. Wb4 poddał.

K R O N I K A

Warszawa. Stan rozgrywek turniejów drużynowych W.O.Z.Sz. przedstawia się następująco: Klasa A po trzech rundach 1) Y.M.C.A. 16 (1), 2) Min.

Rolnictwa 10, 3) Remgertów 9½ (3), 4) Monopol Tytoniowy 9 (6), 5) Osadnicy, 9, 6) Warszawskie Tow. Zwol. Gry Szachowej 8, (6), 7) P.Z.L.7½, 8) Philips 6 (3), 9) P.K.O. 4½ (1), 10) Tramwaje Miejskie 0.

Klasa B po dwóch rundach 1) Hatechijah 10 (1), 2) Y.M.C.A. 9, 3) Tow. Cyklistów Pruszków 8, 4) Podoficerowie 7½, 5) Monopol Tytoniowy 7½, 6) Zw. Legjonistów 5½, 7) Rosyjskie Koło Szachowe 5½, 8) Zw. Urz. Administracji Wojskowej 5, 9) Jedność 4½ (1), 10) Z. S. Fort-Bema 4, 11) Legjon Młodych 3½, 12) Warsz. Tow. Zwol. Gry Szachowej 3, 13) „Laur 29" 3, 14) Skoda 1, 15) Bank Polski 0.

W okresie świątecznym kierownictwo turnieju zarządziło przerwę. Następne rozgrywki odbędą się: Klasa A 5 stycznia 1936 r. o godz. 11-tej Klasa — B 6-go stycznia 1936 r. o godz. 18-tej w lokalu Warszawskiego Tow. Zwol. Gry Szachowej, Królewska 23 m. 6.

*

Dnia 19 grudnia 1935 r. zakończył się turniej indywidualny urządzany przez *Kasyno Garnizonowe Podoficerów* z wynikiem:

Grupa A (na 14 możliwych punktów) 1) i 2) sierż. Dedek E. i plut. Grzybowski po 11 pkt., 3) st. mjstr. Kotylak E. 10½, 4) sierż. Łęczycki M. 9, 5) st. sierż. Sikora W. 8, 6) sierż. Romanowicz B. 7½, 7) i 8) st. sierż. Bierzgalski K. i plut. Grünfelder St. po 7 pkt. 9) i 10) sierż. Filipowicz i sierż. Czyżewski po 6½ pkt.

Grupa B (na 19 możlwych punktów) 1) plut. Zielonka 17, 2) i 3) st. ogn. Kaznowski i sierż. Łodkowski po 16 pkt.

Wymienieni zwycięscy w grupie B przechodzą do grupy A.

Grodno. — W dniu 1-go grudnia b.r. w lokalu Grodzieńskiego Klubu Szachowego przy udziale licznie zaproszonych gości odbyła się uroczystość otwarcia turnieju indywidualnego o mistrzostwo Grodna na r. 1935/36. W świetnym przemówieniu inaguracyjnem Prezes Klubu p. Henryk Minich podkreślił że impreza którą otwiera, ma być jednym z ogniw akcji zmierzającej do stworzenia Związku. W turnieju bierze udział 12 szachistów.

Chełm Lubelski. W dniu 6.XII 1935 r. zakończył się turniej drużynowy o mistrzostwo Chełma na rok 1935 z wynikiem 1) Liga Morska i Kolonjalna 11½ p. 2) „Makabi" 11 p., 3) Wojskowy Klub Sportowy 10 p. 4) Stow. Przyjaciół Kultury, 5) Związek Harcerstwa, 6) Zw. Urz. Kolejowych, 7) Zw. Urz. Skarbowych, 8) Pocztowe Przysp. Wojskowe.

Drużyna zwycięska zdobyła nagrodę: popiersie Marszałka Piłsudskiego. Za najlepsze wyniki indywidualne otrzymali nagrody: 1) p. S. Czerniaków (100%), 2) p. Mandel (87½%), 3) p. por. Smyk (71.4%).

DZIAŁ ZADAŃ

T. Czarnecki *Copyright by „Wiadomości Szachowe"*

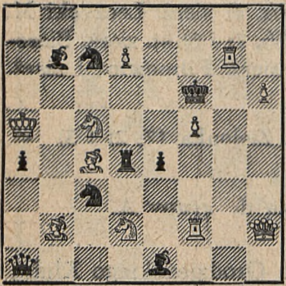
Nowoczesna dwuchodówka

c. d.

Przechodzimy do innych przesłon.

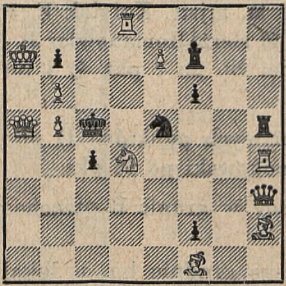
W zad. Nr. 11 mamy czterokrotną przesłonę czarno-białą na polu d5. Po 1) Hf4 z groźbą 2) Wf7 mat czarne przesłaniają białego Gońca: 1) ..... Gd5, 2) d8H mat (przesłona Wd4), 1 ..... Sc7—d5, 2) Hd6 mat (znów przesłona Wd4, ale teraz na 2) d8H+, czarne zasłoniłyby się: 2) .... Se7), 1) ... Wd5, 2) Sd2×e4 mat (z dwu Skoczków, mogących dać mata na e4 dzięki przesłonięciu Gb7, jeden został związany — niema dualu), 1) ..... Sc3—d5, 2) Sc5×e4 mat (przesłona Gb7, związanie Wd4 i drugiego białego Skoczka). Słaby punkt zadania — zbyt pasywna Wf2.

Nr. 11. J. A. J. Smith

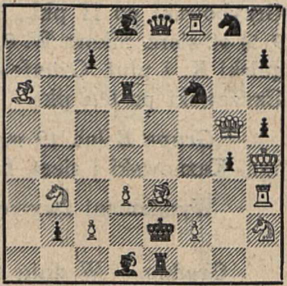
(?)

Nr. 12. F. Fleck

1 w. z. „De Problemist" 1934

Nr. 13. M. Adabaszew

1 n. „De Problemist" 1934

Połączenie przesłon z odsłonięciami mamy w zadaniach 12—15.

Nr. 12. Po 1) Gg2 grozi 2) Wd5 mat; obrony polegają na odsłonach Wh5, 1) .... Sd7 (obrona nieczysta), 2) Wc8 mat (przesłona Hh3), 1) .... Sc6+ 2) b×c6 mat (biała odsłona), 1) .... Sd3 lub Sg6, 2) Gd6 mat (ten mat został w poprzednich warjantach wyłączony przez przesłonę Wd8 i kontrszach) 1) ..... Sf3, 2) Ha3 mat (znów nie można grać Gd6 wskutek przesłonięcia Gg2) 1) ..... Sg4, 2) Se6 mat (przesłona Hh3 i Wh4 — ta ostatnia wyklucza mat Gd6).

Nr. 13 — odsłonięcia czarno-białe. Wstęp 1) Gb6! grozi 2) Hd2 mat; obrony czarnych polegają na odsłonięciu Gd8, który wiąże białego Hetmana. Jednocześnie odsłania się Wf8. 1) ..... Sd7, 2) d4 mat (przesłona He8) 1) ..... Sd5, 2) Sd4 mat (przesłona Wd6), 1) ..... Se4, 2) We3 mat (przesłona He8). Korzystając z odsłonięcia Wf8, białe trzykrotnie przesłaniają Gb6.

Międzynarodowy konkurs na dwuchodówki.

„Wiadomości Szachowe" ogłaszają międzynarodowy konkurs otwarty na dwuchodówki, drukowane w tem piśmie w 1936 r. Nagrody: 30, 20 i 10 zł. Sędzia: M. Wróbel.

Prace nadsyłać pod adresem: St. Łękawski, Warszawa, Wspólna 58 m. 1.

■

„Wiadomości Szachowe" announce an international composing tourney for two-movers, published in 1936. Prizes 30, 20 and 10 zł. Judge: M. Wróbel. Entries to Mr. St. Łękawski, Warszawa, Wspólna 58 m. 1.

■

R. Cheney (1 Arnold Park, Rochester, New York, U.S.A.) ogłasza turniej na trzy — i czterochodówki miniatury. Sędzia G. Dobbs. Prace nadsyłać pod powyższym adresem do dn. 1 marca 1936 r.

Rozstrzygnięcie konkursu Warszawskiego Klubu Szachowego na trzychodówki (1934).

Konkurs ten przyniósł nowy triumf polskiej kompozycji.

Pierwszą nagrodę zdobył S. Tytor (Polska), drugą — J. Fux (Polska), trzecią — S. S. Lewmann (Z. S. R. R.). Wzmianki zaszczytne otrzymali: I — K. A. L. Kubbel (Z. S. R. R.), II — M. Pfeiffer (Polska) i III dr. E. Palkoska (Č. S. R.). Pochwały: W. Hebelt (Polska), E. Lazdins (Łotwa) i T. Czarnecki (Polska).

Bibljografja

Wyszedł z druku wybór prac angielskiego kompozytora, T. R. Dawson'a, p. t. „Caissa's wild roses".

Dawson jest najpoważniejszym kompozytorem w t. zw. „fairy chess". Prace jego budzą szczery podziw niezwykłością pomysłów i precyzją wykonania.

Dziełko to nabyć można za pośrednictwem Redakcji naszego pisma, za cenę 2 szylingów.

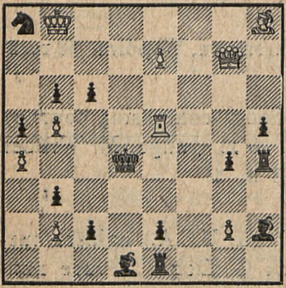
Rozwiązania zadań

Nr. 7 (K. A. L. Kubbel), 1) Sc3. Nr. 8 (M. Adabaszew), 1) Gb6. Nr. 9 (A. Rotinjan) 1) Hg5. Nr. 10. 1) Kh5, Wa5+, 2) Wg5, Wa8, 3) Wg6!!! a. 3) .... Wa5+, Kh4!! 4) Wa4+, Kg3 i t. d. b. 3) .... Wb8, 4) Wf6 i wygrywa. Jeżeli 3) Wf5? to Wa6!! i remis. Nr. 11. 1) Wg8+, Kc7, 2) Wg7+, Kd8, 3) Kb2, Wa4, 4) Sc5, W×b4+, 5) Ka3, Wa4+, 6) Kb3 i czarne nie mogą obronić piona a6. Remis. Nr. 12 (T. Czarnecki) 1) Sf3.

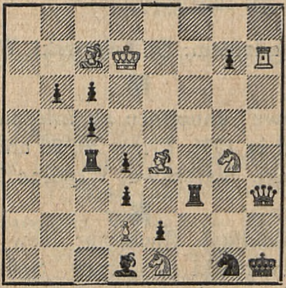
Konkurs Warsz. Klubu Szachowego (1934).

N a g r o d y:

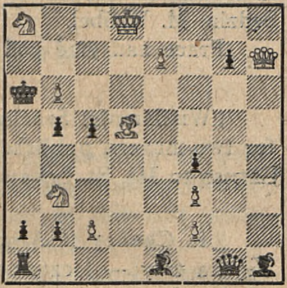
I. S. Tytor (Polska)

II. J. Fux (Polska)

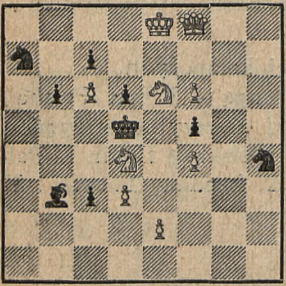

III. S. S Lewmann (Z.S.R.R.)

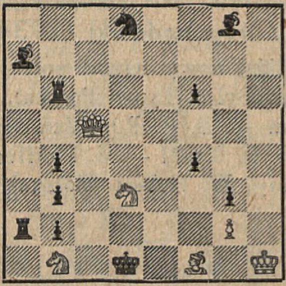

W z m i a n k i z a s z c z y t n e:

I. K.A.L. Kubbel, (Z.S.R.R.)

II. M. Pfeiffer (Polska)

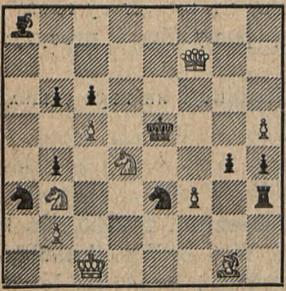

III. E. Palkoska (C.S.R.)

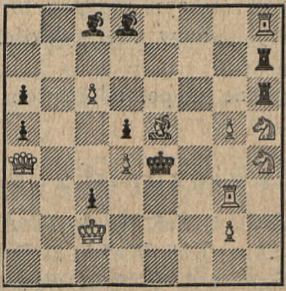

P o c h w a ł y:

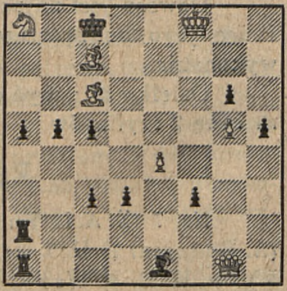
I. W. Hebelt (Polska)

II. E. Lazdins (Łotwa)

III. T. Czarnecki (Polska)

W s z y s t k i e m a t y w t r z e c h p o s u n i ę c i a c h.

Zadania powyższe biorą udział w naszym konkursie na rozwiązania jako N-ry 25–33.

Zakłady Graf. „Polska Zjednoczona" Warszawa, Nowolipie 2. Tel. 11-40-45.